

Giới thiệu Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi

Truyện Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi nói về cô rất ngây thơ và tốt bụng nha nhưng sao lại dính vào ác ma như hần chứ? Cô biết mình ngốc thế sao hần cứ ép cô làm cái gì tình nhân của hần? Không muốn nha đừng nha. Cô chỉ cứu hần một mạng thôi mà nên đừng báo ân. Hần thật tàn nhẫn làm đau cô, đến khi cô phát hiện ra tình cảm của mình thì hần lại vứt bỏ cô vì mối tình đầu của hần. Cô ra đi với vết thương và bào thai trong bụng. Hần sẽ phải ân hận!!!

7 năm sau

- ba à! Ba hài lòng với quà ra mắt của bọn con không?

- gia môn bất hạnh!!!!

- mẹ là của tụi con ba đừng dành.!!!!....

-

Đây là một tác phẩm ngôn tình ngọt ngào có chút hài hước nhưng cũng có nhiều chi tiết buồn, sâu lắng. Đây cũng là câu chuyện có nhiều bí ẩn bị lãng quên ở quá khứ!

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Gặp Lại 1

Khách sạn "Thiên Kinh".....

Căn phòng sang trọng, vô cùng náo nhiệt, ngập tràn ánh sáng lung linh, kì ảo bỗng trở nên im lặng bởi sự xuất hiện của một thân ảnh màu bạc. Người đàn ông cả người toát lên khí thế vương giả, cao ngạo tôn quý.

Từ trong đám đông, cô gái vô cùng quyến rũ diện trên mình bộ lễ phục màu đỏ bó sát, ôm lấy cánh tay người đàn ông.

- Kinh, anh làm em chờ mãi.

- Bé cưng, thiết thời cho em.

Cô gái cười ngọt ngào tỏ rõ chủ quyền. Cô ta vô cùng tự tin cho mình đã hoàn toàn mê hoặc được người đàn ông Vương giả này. Cô ta là người đầu tiên vượt qua thời hạn 1 tháng của Lôi Kinh.

Trên khán đài, một phụ nữ tuổi ngoài 40 nhưng dường như thời gian không để lại dấu vết trên người bà ta. Bà ta diện một bộ sườn xám màu đen tôn lên dáng người mảnh khảnh hấp dẫn.

- Cảm ơn mọi người đã yêu mến, bỏ ra thời gian quý báu đến tham dự tiệc sinh nhật của Phan An tôi. Thời gian đúng là kẻ thù của phụ nữ. Bây giờ mọi người ai cũng thấy tôi giống một bà thím phải không?

Cả hội trường ngập trong tiếng cười trước câu nói đùa của Phan An.

- Hừm, hôm nay tôi có một tiết mục vô cùng đặc biệt muốn dành tặng mọi người. Chúc mọi người sẽ có một buổi tối đáng nhớ và vui vẻ.

"Tạch"... "Tạch"... "Tạch"... toàn bộ đèn trong phòng bị tắt hết, chỉ còn lại ánh nến mờ ảo.

"Chụp"... Ánh sáng chiếu thẳng vào người con gái có dáng người vô cùng hoàn hảo. Cô gái có mái tóc đen mượt mà, diện trên mình bộ đồ màu đen, váy dài xẻ cao lộ ra đôi chân thon dài trắng nõn nà. Bộ váy thiết kế hở bụng bằng phẳng không tí vết. Điểm nhấn là một viên kim cương hình giọt nước màu đen gắn ở rốn. Tất cả làm nổi bật lên nước da trắng như tuyết của nàng.

Tiếng nhạc vang lên, người con gái bắt đầu chuyển động một cách nhẹ nhàng linh hoạt. Nhạc lúc đầu chậm rãi, càng về sau càng nhanh, mãnh liệt theo động tác của người con gái. Những đường cong tình tứ uốn lượn nhịp nhàng thu hút mọi ánh mắt của tất cả mọi người, trừ một người (không nói bà con cũng biết là ai rồi đấy- Lôi Kinh).

Chương 3: Thì Ra Là Quen Biết!!!

Thấy Phan An dẫn Hạ Như Băng tiến về phía ba người bọn họ thì đôi mắt nóng rực của Lôi Kinh mới rời đi nơi khác. - Băng Nhi mau tới chào hỏi Lăng Thiếu cùng Lôi Tổng đi.

- Xin chào! Tôi là Hạ Như Băng.

Cô cúi đầu tỏ ra thẹn thùng rất đáng yêu.

Lăng Thiếu Phong nổi tiếng là hoa hoa công tử nên đầu thế làm mất cái danh này chứ. Tay nhanh như cắt đã nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn xinh xắn đưa lên miệng nhẹ nhàng hôn lịch sự như một quý ngài ưu nhã.

- Rất hân hạnh được biết em, Hạ tiểu thư.

-Tôi là Lăng Thiếu Phong, còn đây là. -Tôi là Lôi Kinh.

Hắn đưa bàn tay to lớn ra trước mặt cô. Rút tay khỏi ma chảo của Lăng Thiếu Phong, cô dịu dàng bắt lấy tay anh. Đầu hơi ngẩng lên.

Á...mắt cô mở to, miệng khẽ cười. Cô giật mình, ngạc nhiên, vui mừng

- Là anh?

- Phải thì sao? Không phải thì sao?

- Hai người biết nhau?

Ba người Thẩm Nhu, Lăng Thiếu Phong, Phan An đều kinh ngạc hỏi.

- Ừm. Cô gạt mạnh đầu

- Vậy thì tốt. Lôi Tổng, tôi giao bảo bối của tôi cho cậu, tôi sang kia chào hỏi chút. Băng Nhi đi nhiều như vậy chắc cũng mệt rồi. - Phan An cười dịu dàng.

- Tự nhiên.

(Keo kiệt đến cả lời nói).

Thấy Phan An đã đi đến chỗ khác. Hạ Như Băng tươi cười.

- Vết thương của anh đã khỏi rồi chứ?

- Tốt rồi.

- Hay, anh đúng là vô lương tâm mà. Sao không nói với tôi một tiếng mà đã đi rồi. Anh biết tôi rất lo cho anh không? - Hạ Như Băng tỏ vẻ oán trách.

- Vậy sao?

- Tất nhiên rồi. Nhưng mà thôi. Ai bảo tôi tốt bụng có lòng thương người cơ chứ. Tóm lại anh không sao là tốt rồi.

- Dù sao vẫn phải cảm ơn cô.

- Không có chi.

Cô nâng nhẹ váy làm động tác nhún chân như một công chúa.

Thẩm Nhu đứng bên cạnh thấy vô cùng chướng mắt. Cô ta nghiêng lợi, nghiêng răng.

- Ranh con...

Mấy từ này rơi vào tai Hạ Như Băng. Nụ cười trên mặt cô tắt ngấm.

- Tôi ghét nhất ai gọi tôi là trẻ ranh. Tôi lớn rồi, tôi 18 tuổi rồi đấy.

- Ha... Hạ Như cười lớn- Nhóc con mới có tí tuổi đầu mà lớn tiếng, nhìn là biết non choẹt.

- Chị... chị...Tôi ghét chị. Tôi trẻ ranh thì đã sao? Không giống như chị, một bà cô già, mặt chất đầy phẫn. Không chơi nữa tôi đi đây... hừ.

Hạ Như Băng xoay gót chạy về phía Tần Phúc Bảo và Tần Từ Đông. Lăng Thiếu Phong đứng ở một bên cố nén cười trước bộ dạng đáng yêu của Hạ Như Băng. Thẩm Nhu tức tối vô cùng, cô ta ghét ai nói mình già. (Già thì nhậm mình già đi, sao phải tức. Đồ cá kìm he...he)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Giới Hạn Của Lôi Kinh

Tức giận Như Băng, Thẩm Nhu quay sang nhìn nộ với Lôi Kinh

- Kinh, con nhỏ kia thật phách lối! Nó còn mắng em kia!

(Lươn trạch quốc dân chết đi!!!!*ném đá tập thể*)

Cánh tay đang ôm Lôi Kinh bị hất ra một cách phũ phàng

- Mai tới công ty lĩnh một trăm nghìn (đồ nha) , chìa khóa biệt thự ở khu Thánh Đức. Cảm ơn đã hợp tác!!!-Lôi Kinh tàn nhẫn nói

Nghe những lời này Thẩm Nhu run lên

- Kinh, anh nói gì vậy? Em vẫn luôn nghe lời mà. Anh nói đi? Em làm gì sai? Em sẽ sửa mà!!!!- cô ta nói v

ời giọng run run như sắp khóc

Lôi Kinh cúi xuống, ghé sát vào tai của Thẩm Nhu lạnh lùng nói

- Em không sai nhưng em đã nhắc nhớ là em đã già.....

Mặt Thẩm Nhu trắng bệch. Sao cô ta lại ngu thế không biết tự nhiên lại phạm vào cấm kị của người đàn ông như vương giả này. " Hắn không thích phụ nữ hay đồ kị, quá chánh chọi". Cô ta đã cố gắng suốt hơn hai tháng để giả thành một con mèo ngoan thế mà chỉ vì con ranh kia lại tan thành mây khói. Sự căm ghét trong mắt cô ta vô cùng đáng sợ. Cô ta cười khổ trong lòng. Đúng là ngu ngốc mà! Cô tự cho mình là thông minh tưởng là đã nắm giữ được trái tim của người đàn ông này. Hắn không yêu ai hết. Hắn là ác ma. Bình ổn tâm trạng cô ta nở nụ cười yếu ớt

- Lôi tổng, tạm biệt!!!- Cô ta bước đi đến chỗ khác để tìm một kim chủ mới cho mình.

" Hôi thế gian tình là gì khiến con người ta biết chết cứ lao đầu vào". Hay !đến bây giờ mình mới biết bản thân có tài thơ phú thiên bẩm- Lăng Thiếu Phong

(anh này tự ki ghê quá)

Một phút mặc niệm kết thúc. Bọn họ là cùng một loại người. Đau thế vì một bông hoa mà buông tha cả rừng cây.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Con Mồi Bị Nhắm Trúng

Lăng Thiều Phong ưu nhã nhấp một ngụm rượu

- Cậu đề ý cô gái kia phải không?
- Vậy thì sao?
- Cô ấy không hợp với cậu.
- Vậy thì sao? Thử tôi muốn là không bao giờ chạy thoát.
- Cô gái tội nghiệp. À mà cái tên Cung Hải Đường kia mấy ngày nay chạy đi đâu rồi?

Lôi Kinh mặt không đổi sắc

- cùng Diêu Khả Khả đi Amazon rồi!

Phụt...rượu vừa vào trong miệng Lăng Thiều Phong phun ra bằng sạch

- Đến...đến...đó làm gì?
- Vun đắp tình cảm
- Phốc! Suốt 25 năm qua cậu ta là người hiền lành nhất bọn thế mà lại... Những kẻ nhìn vô hại lại là kẻ tội lỗi đầy mình!

Trong giới thượng lưu, hần- Lăng Thiều Phong, nổi tiếng là công tử đào hoa thế mà cái tên một sách kia...lại...hay...à...hần cần phải tu luyện thôi

- Phong, tôi sẽ có được cô gái kia bằng mọi giá.
- Xem ra trong đầu cậu đã có dự tính rồi thì phải?

Khóe miệng Lôi Kinh lên tà ác. Hần là ai nào? Hần là người cao quý hơn người khác, tàn nhẫn hơn người khác. Hần chảy trong mình dòng máu đặc thù vô cùng hiếm. Tính chiếm hữu của hắn rất cao, thứ hắn muốn chưa bao giờ là không có được. Lăng Thiều Phong đương nhiên là biết, người có thể thoải mái nói chuyện với Lôi Kinh ngoài hắn và Cung Hải Đường ra thì chẳng còn ai. Cậu ta quá độc, quá khốc và quá tuyệt tình biết tới bao giờ mùa xuân của Lôi Kinh mới đến đây?

Bỏ mặc Lăng Thiều Phong với những suy nghĩ vẩn vơ, Lôi Kinh dõi theo thân ảnh người con gái đang tung tăng vui đùa ở bữa tiệc kia. Hần là thợ săn, cô là con mồi chờ bị bắt. Dù cô là thiên thần trong sáng thì hắn sẽ là ác quỷ dùng quyền uy của mình để bẻ gãy đôi cánh của cô. Để cô ở trong địa ngục của hắn.

(Uu* run run*: anh thật đáng sợ,Lôi Kinh* khinh bỉ*: bây giờ người mới biết sao? Ngụ ngốc, Uu* cúi gầm mặt tui thân*: đừng ném đá ta nha ta vô tội!!!(>_<))

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Vô Tình Giúp Đỡ

(đoạn này là cảnh nam9 và nữ9 gặp nhau lần đầu)

Như Băng sau tiết học múa trở về căn phòng nhỏ ấm áp của mình trong tâm trạng vô cùng vui vẻ.

Á...cô bị người ta kéo vào góc của con hẻm. Huhu tôi không có tiền nha tha tôi đi mà.

Ừm...cánh môi phấn hồng của cô bị người đàn ông chiếm giữ. Nụ hôn đầu của cô bị mất một cách lãng xẹt thế đấy.

" phịch"... "tạch"...một loạt tiếng bước chân vọng tới.

- Hắn đâu?- một tên trong đó lên tiếng
- không thấy, thử tìm lại xem

Bọn chúng lung xục khắp nơi. Tim của Như Băng đập loạn nhịp khi bàn tay người nào đó đang lấn vào váy cô

"Không phải chứ? Mười mấy năm giữ gìn của tôi! Lão thiên ông thật dã man" cô khóc trong lòng

(lão thiên: đừng trách mà hãy trách tác giả ấy, Ưu: coi như đầu tư ha?* chạy tóe khói*)

Mãi tới khi mấy người lạ mặt kia đi xa thì cái người đang ăn đậu hũ của cô mới buông lỏng tay ra. Cô dùng hết sức lực mới có thể đẩy hắn ra. Trong đầu cô tồn tại một ý nghĩ duy nhất là CHẠY. Nhưng đi được mấy bước thì cô dừng lại. Trái tim thánh thiện của cô không cho phép thấy chết không cứu dù người kia phi lễ với cô.

~•~•~ ta là phân cách tuyến lương thiện ~•~•~

Mí mắt Lôi Kinh giật giật rồi từ từ mở ra. Hắn đang nằm trong một căn phòng toàn màu hồng vô cùng nữ tính.

Cạch... Cửa phòng mở ra, một cô gái bước vào

- Anh tỉnh rồi?- cô cười thân thiện

- Ừm....- hắn đề phòng, thăm dò cô

- Anh ở nhà nha. Tôi ra ngoài chút nha

- Cô không muốn hỏi gì sao?

- Không, đừng kéo tôi vào ân oán giang hồ tranh giành địa bàn nha. Biết càng ít càng tốt mà.

- tranh chấp địa bàn?

- Ừ! Không phải sao?- cô tròn mắt hỏi

- Đúng...đúng..

- Có thể chứ! Tôi thật thông minh. Haha

(chị này tự ki quá,Băng* lờm*, Ưu*biến mất tâm*)

Cô vui vẻ đi ra ngoài. Khi thấy cô đã đi, tiếng cười nhịn từ nãy của Lôi Kinh mới bật ra

Cô rất thú vị. Phụ nữ làm hắn có hứng thú không nhiều,may mắn cô nằm trong số đó. Cô bé đáng yêu, chúng ta còn gặp lại em sẽ không thoát đâu. Hắn rời giường rồi đi mất.

(giống ma wúa)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Thất Thân

tầng cao nhất khách sạn "Thiên kinh"

Như Băng bị Lôi kinh kéo vào phòng tổng thống

- Anh kéo tôi tới đây làm gì?- cô vừa tức vừa sợ

- Em làm tình nhân của tôi đi?!!

như Băng tròn mắt kinh ngạc

-Anh bị bệnh à? Tự nhiên đưa ra một yêu cầu vô lý như thế?

Lôi Kinh cởi áo khoác âu phục, nói lỏng cà vạt, lười biếng dựa người vào ghế

- Tôi không thích mắc nợ người khác

-Có rất nhiều cách báo đáp. Không có ai lại kì cục như anh!!!

Lôi Kinh nheo nheo con mắt lại

- Tôi là người có thù sẽ trả nhưng có ơn chưa chắc đã báo. em là ngoại lệ đấy!

- Anh là người thế nào thì mặc xác anh. Tôi đi đây, không mong gặp lại!- cô xoay gót bỏ đi.

Khi tay cô vừa chạm tay nắm cửa thì câu nói của Lôi Kinh làm cô khựng lại

-Em mà bước ra khỏi đây thì sự nghiệp của cha và anh nuôi em tôi sẽ không đảm bảo là sẽ ổn định đâu!

Đúng! Hẳn đang uy hiếp cô mà. Hẳn thừa biết gia đình mẹ Phan có ơn rất lớn với cô mà. Khốn kiếp!!!

Cô bước tới trước mặt hắn

- Anh rốt cuộc muốn thế nào hả?- cô trừng mắt với hắn

Lôi Kinh nhích miệng cười tà

- Muốn điều mà em đang nghĩ đấy!

Sao lại có người không biết liêm sỉ như hắn chứ?- Cô kêu khóc trong lòng

-Tôi hối hận vì đã cứu anh. Đáng nhẽ... Á...- cô bị Lôi Kinh đẩy ngã lên giường. Hắn nhanh chóng đặt cô dưới thân

- Anh, cái tên điên này, làm cái trò gì thế hả?

- Em đúng là được đẳng chân lân đẳng đầu mà. Dù muốn hay không em vẫn sẽ là đàn bà của Lôi Kinh tôi.- hắn bá đạo tuyên bố

"Xoẹt"... chiếc váy xinh đẹp bị lôi Kinh xé rách không thương tiếc

- Không... dừng tay... a- cô liều mạng dẩy giụa nhưng vô ích sức lực nam nữ khác nhau

Mặc cô la hét, khóc lóc cầu xin, hắn cúi xuống chiếm lấy đôi môi xinh đẹp của cô

- Mùi vị vẫn ngon miệng như trước. Bảo bối, em có biết khi vừa thấy em tôi muốn đè em dưới thân mà hung hăng trà đạp không? Dù lúc đó tôi đang bị thương. Em là một tiểu yêu tinh mê người.- giọng nói hắn ngập tràn dục vọng

- Anh là ác... ma...a.

hắn mạnh mẽ tiên vào cơ thể cô. Cô thật chặt, làm hắn phát điên

Trong căn phòng, đôi trai gái triển miên quấn lấy nhau.

Ngoài trời, mặt trăng ngượng ngùng che mặt, tên này thật là.....

Đêm còn dài nha!!!

(Viết cảnh này khó hơn đọc mà. Ta rất cố gắng nha)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Diệt Vi

Bước ra từ phòng tắm, Lôi Kinh quấn một Chiếc khăn tắm quanh hông. Hắn liếc nhìn người bị hắn hành hạ tới ngất đi trên giường.

CHÀO MỪNG ĐẾN ĐỊA NGỤC TRẦM LUÂN CỦA TA

Vật đồ chơi mất trên ga giường trắng tinh làm hấn vô cùng thỏa mãn. Cô hoàn toàn thuộc về hấn. Hấn sẽ cho cô thấy cuộc đời này tàn khốc cỡ nào. Cô là thiên sứ trong trắng hấn sẽ là ác ma nhuộm đen cô, bẻ gãy cánh cô.

(anh Kinh biến thái wúa, Kinh: đây cũng chính là mi,Uưu*sựt sự*: ta là rất lương thiện nha!!!, Kinh* nhìn đều*: sao ta không thấy?, Uưu* đáp dèp*: đi chết đi)

Ring...ring...điện thoại Lôi Kinh đổ chuông

- Alo!

- " Kinh em rất nhớ anh" - giọng phụ nữ ngọt ngào vọng ra từ điện thoại

- Anh cũng nhớ em- thanh âm của hấn dịu dàng hơn bao giờ hết

- "Ừm, em đang làm luận án tốt nghiệp. Chúng ta sắp gặp được nhau rồi- cô gái vui mừng nói"

- Vì, em đừng trách chú Trần. Chú ấy ép em sang Mi là vì muốn tốt cho hai chúng ta thôi.

- "Em biết mà em sẽ không bỏ cuộc dễ dàng đâu."

- Anh yêu em

- " Em yêu anh"

Tút...tút...tút...cuộc gọi kết thúc

Hấn lại rơi vào trầm mặc. Diệp Vi, người con gái hấn yêu nhất và cũng là người hấn cảm thấy có lỗi nhất. Mọi người nói hấn máu lạnh vô tình, không có trái tim nhưng cô lại thương hấn.

Hấn sao lại trở nên như vậy ư? Thử hỏi một đứa bé 8 tuổi tận mắt thấy mẹ mình bị nhiều gã đàn ông cưỡng bức tới chết ngay trước mắt sẽ thế nài? Suốt những ngày sau đó hấn bị nhốt trong chiếc lồng sắt như một con súc vật. Ngày ngày bị lũ chuột bẩn thỉu cắn xé. Tuổi thơ của hấn giống như địa ngục trần gian. Chú Trần là thuộc hạ của ông ngoại hấn đã cứu thoát hấn. Ông là người tái sinh hấn còn cô (Diệp Vi) là người mang tới ánh sáng cho hấn.

Chú Trần nói cô là người không đơn giản nhưng hấn không tin. Hấn điên cuồng tìm kiếm tung tích của cô khi cô biến mất. Mãi cho tới gần đây mới có thông tin về cô. Cô đã từ bỏ ước mơ bác sĩ để học kinh doanh vì hấn. Hấn sẽ luôn yêu thương bảo vệ người con gái này. Hấn nợ cô quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Bị Giam Giữ

Sáng sớm hôm sau

Như Băng từ từ mở mắt ra. Cả người cô đau nhức ê ẩm. Nước mắt bất giác chảy ra, lần đầu tiên của cô bị cưỡng đoạt một cách thô bạo bởi một kẻ gần như xa lạ. Cô hận!

Khóc suốt một buổi cô mới bình tĩnh lại mà quan sát nơi này. Đây không phải là căn phòng tối qua.

Phịch...cô thực hiện cú hôn đất vô cùng ngọt ngào. Phía dưới truyền đến cảm giác đau đớn.

Cái tên xấu xa không biết thương hoa tiếc ngọc gì cả.

Bây giờ cô phát hiện thêm một việc là toàn thân cô trần như nhộng a. Đảo mắt một vòng, cô vợ lấy cái áo sơ mi bị ai đó vứt trên ghế.

Cái áo dài chùm kín mông che được cảnh xuân bên trong nhưng cả người cô chằng chịt những vết xanh tím. Nhăn mày cô tận tình hỏi han tổ tông mấy đời thù phạm (anh Kinh đấy)

Bỏ qua khó chịu cô lễ bước ra khỏi phòng. Phải đi thám hiểm đồn địch cái đã.

(Ưu: anh kình thành kẻ thù từ bao giờ vậy?, Băng: từ 1s trước. Người theo phe nào?, Ưu* đần đờ*: em ở phe trung lập.,Băng* cóc đầu*: người là quân phản bội.,Ưu* đau khổ*: sao bảo dân chủ mà.huhu)

Nơi này rộng quá ha, nhưng sao vắng tanh vắng ngắt thế này .đang suy nghĩ vẫn vơ thì...

- Tiểu thư cô dạ rồi?- một người phụ nữ xuất hiện sau lưng cô.

(sao giống ma thế?)

- À...ừm...bà là...???- cô lúng túng hỏi

- Tôi là Hà Liên, quản gia ở đây. Mọi người gọi tôi là Hà tỷ.- người phụ nữ từ tốn giải thích

- Hà tỷ, bà cho tôi biết sao tôi ở đây không?

- Ông chủ mang cô về đây và ngài ấy đang chờ cô trong phòng ăn

- Tôi không muốn gặp hắn. Cho hỏi đường ra khỏi đây?

- Xin lỗi, không có lệnh của ông chủ cô không thể ra khỏi " Bảo Đế thành" .

Mặt cô nhăn lại, vô cùng bức bối

- Tôi sẽ đi gặp hắn

Cái tên xấu xa này đã phá đi trong sạch của người ta rồi còn định giam giữ trái phép người khác. Ta sẽ kiện!!!- cô thề với lòng mình

* Cố lên nha chị. Thua cho đẹp một chút

* Đồ miệng quạ, hur!!!

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Giới Thiệu

1. Lôi Kinh (nam chính):

- tuổi: 28, cao: 1 m88

- tình trạng hôn nhân: độc thân, tình nhân vô số

- sở thích: chiếm đoạt, bắn súng, vũ khí, thính thoảng nổi hứng giết chóc. (vô cùng biến thái)

- tính cách: lãnh khốc, độc đoán, vô tình

- công việc: là tổng giám đốc tập đoàn " Kinh Thiên"- tập đoàn đa phươn, nắm giữ 45% kinh tế toàn cầu. Đồng thời là thủ lĩnh tổ chức " Xuyên Ảnh" và được gọi với danh "điện hạ"

2. Hạ Như Băng (nữ chính)

- tuổi: 18,

- tình trạng hôn nhân: độc thân

- sở thích: vũ đạo, ca hát

- tính cách: ngây thơ, tốt bụng, nhưng rất kiên cường

- công việc: thất nghiệp(^_^)

3. Diệp Vi

- tuổi: 25

Là bạn gái của Lôi Kinh, tốt nghiệp tiến sĩ kinh tế Mỹ

4. Quân Hạo (anh họ nữ chính)

- tuổi: 26

- nghề nghiệp: đọc rồi sẽ biết

5. Bạn thân Lôi Kinh

- Lăng Thiệu Phong (28 tuổi): tổng giám đốc tập đoàn "Phong Vân"

- Cung Hải Đường (28 tuổi): tổng giám đốc tập đoàn "Đường Nam"

6. Nhân vật

- ngũ đại trợ thủ: Kim Ảnh, Mộc Ảnh, Thủy Ảnh, Hỏa Ảnh, Thổ Ảnh

- Hà Liên(Hà tỷ): quản gia

- Phúc Bá: tài xế

- Diêu Khả Khả, Tô Dai: bật mí sau

Với sự hỗ trợ của một số diễn viên khác!!!

Mong mọi người ủng hộ, cảm ơn nhiều! * cúi đầu*

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Hợp Đồng Tà Ác

Theo sau Hà tỷ, Như băng bước vào một căn phòng lớn. Lôi Kinh đang nhà nhả uống cà phê.

Hà tỷ cung kính bước tới bên hần

- Ông chủ, Hạ tiểu thư đã xuống rồi ạ.

Lôi Kinh quay mặt về phía Như Băng, lông mày hờn thoáng nhăn lại

- Qua đây!- hần ra lệnh

Mặc dù ngàn vạn lần không muốn nhưng cô vẫn bước tới. Cô biết người đàn ông này vô cùng đáng sợ.

- Anh sao lại mang tôi tới đây?

- Em muốn ăn gì?- hần phớt lờ câu hỏi của cô.

Cô vô cùng bức mình. Sao lại có loại đàn ông đáng ghét thế không biết?

- Cho tôi một ly sữa tươi.

- Vâng! -cô hầu gái lễ phép nói

Thấy cô ta mang ly sữa ra, Như Băng cầm lên uống một ngụm lớn

- Giờ thì có thể trả lời tôi chưa?

- Từ bây giờ em sẽ ở đây.- hần nhàn nhật mở miệng.

- Hả...???- miệng cô mở to hết cỡ.

- Anh...anh...lấy quyền gì mà bắt tôi ở đây? - cô bất mãn

- Tôi là người đàn ông đầu tiên của em. Đủ chưa?

Gương mặt cô ửng đỏ

- Đó là anh cưỡng bức tôi.

- Em cũng rất thỏa mãn không phải sao? - hần chăm chọc

- Anh vô sỉ, cầm thú!!! - thẹn quá hóa giận

- Tôi mà là cầm thú thì em sẽ không ngồi đây mà đang ở trên giường rồi! - khoe miệng hần nhếch lên đầy ẩn ý.

- Anh...anh...

- Điện hạ, thứ ngài cần đã có.- giọng người đàn ông lạ mặt chen ngang câu nói của cô

- Ừm, để đó.

Kim Ảnh như cái máy, đặt tập hồ sơ trước mặt cô. Tò mò cô liền mở ra xem. Mắt cô tròn tròn.

- HỢP ĐỒNG TÌNH NHÂN? Anh điên rồi? Sao lại đưa cho tôi?

- Kí đi, em sẽ có tất cả.

- Không, tôi không kí.- cô lùi ra xa hần hơn

Biết được ý tứ của cô hần vươn tay kéo cô vào lòng.

- Á...buông ra. Thả tôi ra.

- Ngoan, kí vào đây. Nếu không gia đình mẹ nuôi em sẽ...

- Anh uy hiếp tôi? Tại sao lại là tôi cơ chứ? Hu...hu...- cô sụt sùi khóc

- Tôi đã nói là không muốn mắc nợ a

- Tôi không cần anh trả ơn kiểu này.- cô cá giận

- Đây là cách duy nhất rồi.

- Tôi không muốn mà.- cô nhỏ giọng

- Hợp đồng kéo dài một năm. Sau đó em tự do. Em không đáp ứng thì đừng trách tôi..

- Tôi kí. Xin anh đừng đụng đến mẹ Phan và gia đình bà mà.

Cô đặt bút kí vào hợp đồng bất bình đẳng này. Cô biết sau đêm qua mình sẽ không còn là Hạ Như Băng đơn thuần nữa và kể từ giây phút kí vào tờ giấy kia cô đã mất đi tự do. Cứ coi đó là báo đáp ơn dưỡng dục của mẹ Phan đi.

Chương 12: Kịch Tình Trên Bàn Ăn

Trong phòng rơi vào yên tĩnh

- Em sẽ trở thành người hạnh phúc nhất.- hấn sùng nịnh nói
- Bất hạnh nhất thì có.- giọng cô ỉu xìu
- Đừng nghi ngờ khả năng của tôi. Nó đáng sợ hơn em tưởng đấy! Giờ thì ăn đi.
- Biết rồi!- cô nhai thức ăn trong miệng như nhai cỏ vậy

Thử hỏi trong một ngày bạn bị người ta biến thành vật cưng thì có nuốt nổi không. Thế mà còn bắt người ta ăn. Loại vô lương tâm!!!

Sau cuộc vật lộn với đám đồ ăn trên đĩa cô cũng ăn một chút

- Tôi lo rồi.- cô đẩy ghế đứng dậy
- Ngồi xuống!- hấn ra lệnh
- Chuyện gì nữa?
- Ăn tiếp đi. Em quá gầy, ôm không thoải mái.

Cô tròn mặt lườm hấn

- Anh bị bệnh hả? Tôi cao 1m65, nặng 48 cân mà còn gầy nữa hả? Đáng chuẩn đấy.
- Ô, vậy sao? Tôi kiểm tra lại đã- nói là làm, hấn ôm cô lên đùi
- Anh làm gì vậy?
- Em, cô gái xấu xa này! Muốn quyến rũ tôi sao?
- Đâu có!
- Không có? Thế sao ăn mặc như vậy?
- Đồ tôi bị ai đó phá hỏng thì phải?- cô nói móc
- Trong tủ có đồ.
- Có ai nói đâu mà biết. Để tôi đi thay- cô giãy khỏi vòng tay hấn

Vô vọng. Hấn ôm cô chặt hơn

- Ngoan há miệng ra.- hấn đưa miếng bánh tới sát miệng cô
- Không ăn.- cô mím môi thật chặt thà chết không há

Đại chiến trên bàn ăn bùng nổ. Người đánh ta né. Hehe ai sợ ai!

- Em ngồi yên cho tôi!- hấn quát lớn.

Cô gái ngu ngốc! Cứ nhích tới nhích lui trên người hấn. Muốn tra tấn hấn hay sao?

- Tôi cứ động đấy, anh làm gì tôi.- muốn tôi ăn để thành heo à nằm mơ đi

(chị ngây thơ đến vô số tội)

Hấn đen mặt, túm chặt lấy vai cô

- Em muốn tôi muốn em ngay tại đây thì cứ việc. Tôi không ngại đâu!- hấn ghé sát tai cô nói

Người cô cứng đờ. Nhìn lại thì cô đang ngồi dạng hai chân trên người Lôi Kinh, quần áo xộc xệch. Cảnh này muốn mờ ám có mờ ám, muốn đen tối có đen tối. Gương mặt cô ửng đỏ.

Thấy vẻ mặt này của cô Lôi Kinh thấy buồn cười. Nếu không phải hôm nay có cuộc họp quan trọng thì hẳn nhất định sẽ ở nhà "chăm sóc" cô tận tình (anh phúc hắc quá)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Lôi Kinh Là Kẻ Khó Hiểu!!!

Không khí vô cùng gượng gạo, cô gái thì đỏ mặt muốn thoát ra, người đàn ông phúc hắc giữ chặt không buông. Mấy người làm tròn mắt há mồm, ông chủ của họ vô si như vậy từ khi nào?????

Từ ngoài, Kim Ảnh đi vào, mặt hấn trắng bệch trước cảnh tượng bóng mắt này. Như Băng áo quần nhăn nhúm, bị kéo cao lộ ra cặp đùi trắng nõn.

Nhận thấy sự khác lạ của Kim, Lôi Kinh rời mắt theo tầm nhìn của cậu ta. Sắc mặt hấn trầm xuống. Mọi thứ trên người cô chỉ hấn mới được nhìn kẻ khác...cứ nằm mà mơ đi!!!

Hấn đẩy cô ngồi sang vị trí khuất tầm nhìn của Kim

- Ủhumm, có việc gì? - có chút tức giận

Kim Ảnh cả người lạnh toát, run lên cảm cập, có mồ hôi ẩn hiện trên trán. (lạ nhỉ? Lạnh mà có mồ hôi)

- Điện hạ, đã bắt được người!- giọng nói đầy căng thẳng

- Chuẩn bị xe. - hấn lạnh mặt khôi phục vẻ lãnh khốc mọi khi

- Vâng!- nhanh chân chạy ra ngoài

Thấy Kim Ảnh đã đi Lôi Kinh quay sang trông Như Băng

- Đi thay đồ ngay!!!

Cô vô cùng bất mãn. Đã ăn người ta rồi còn lớn tiếng. Đúng tên dở hơi nắng mưa thất thường.

- Quý hạp hời- cô nhỏ giọng

- Em nói gì?- hấn nhăn mày hỏi

- Đâu có, tôi lên phòng thay đồ đây!- cô chột dạ, chân chạy nhanh lên lầu

Sao tai hấn thính thế không biết? Cô nói nhỏ mà. Cô mà không chạy nhanh chắc bị hấn nhìn đến nội thương quá.

(chị tượng ác thật!!!)

Một lúc sau Kim Ảnh đi vào. Mặc dù rất sợ nhưng cái tật hống chuyện lại đàn áp hết cả.

* chia sẻ của Ưu: Anh Kim là người mạnh nhất trong năm người nhưng cũng là kẻ lảm chuyện nhất. Vì vậy mà thông tin của anh cũng rất nhanh. Nhiều lúc anh làm cho anh Kinh cùng bốn người kia vô cùng bức mình.*

- Điện hạ, cô gái kia là người ngài mang đi trong bữa tiệc tối qua sao?- tò mò

- Sao? Có ý kiến?- Lôi Kinh lãnh đạm hỏi

- Không, điện hạ! Vị tiểu thư này rất đẹp nhưng hình như không giống khẩu vị ngài cho lắm. Ngài thích...

Nhận thấy cái nhìn thiếu thiện cảm của ai đó, Kim Ảnh im bật

- Có tin báo ở Sa-ha-ra hoang mạc phát hiện dầu mỏ. Hay là ta tiến cử cậu sang đó ha? Trông cậu rảnh thể cơ mà.

Kim Ảnh cả kinh

- Điện hạ, ta không cần đâu. Ngài cứ tìm người khác đi.- giọng vô cùng khép nép

Lôi Kinh " hừ" một tiếng cảnh cáo bước vào xe. Lúc này Kim Ảnh mới thở ra. Nếu bắt hần đi Sahara thì hần thà sang châu Phi chơi với sư tử còn hơn.

Ônh trời ơi! Sao hần lại có một ông chủ phúc hắc thích đe dọa người khác vậy kia!!!

(Ưu: em thông cảm với anh, cố lên!, Kim* cảm động* : cũng có người hiểu ta)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Xem Kịch

Căn phòng ẩm ướt, mùi hôi mốc bốc nên ghê người.

Một người đàn ông nằm vục giữa căn phòng.

" cạch"... Cánh cửa sắt mở ra.

" Grừ"... "gràooooooooo"...tiếng gầm rú vang vọng cả căn phòng.

Người đàn ông choáng váng lui về phía góc căn phòng. Hần cố gắng cách xa con hổ đói khát.

Tất cả màn này rơi vào mắt của ba người đàn ông thông qua màn hình tivi.

- Hai người nghĩ ai sẽ thắng?-người nói không ai khác chính là Lôi Kinh

- Thuộc hạ cho là con hổ kia. Nó bị bỏ đói rất lâu rồi.- Kim Ảnh lên tiếng

- Sẽ hoà.- người đàn ông mang mặt nạ bạc lên tiếng

Lôi Kinh cười nhạt

- Ta không nghĩ vậy. Trác Khiêm sẽ thắng. Khả năng của hần hơn các người tưởng nhiều.

Hai người kia cả kinh. Điện hạ của họ không bao giờ tùy tiện đề cao kẻ khác nếu hần không có thực lực.

Ba người lại tiếp tục quan sát cuộc chiến nhân-thú

Hai đối thủ đi vòng quanh nhau, quan sát phán đoán thực lực đối phương. Như không thể đợi được nữa con hổ bỏ nhào về phía Trác Khiêm. Phản xạ lại, hần né người nhanh như cắt đã leo lên người con hổ. Hần đánh liên tiếp vào đầu, cổ, ngực nó. Bị đau, nó gầm rú lên như phát điên. Nó hất văng kẻ trên lưng xuống, xoay người cắn mạnh vào đùi hần.

Không khí ngập tràn hương vị máu tanh. Trác Khiêm lấy từ trong ngực ra một thanh trủy thủ đâm trực tiếp vào trái tim con vật. Nó gào nên như không cam lòng. Trước lúc ngã xuống nó vùng móng vuốt nên tát thẳng vào mặt Trác Khiêm.

Mặt Lôi Kim hơi biến sắc.

- Điện hạ, ngài thắng

- Không, Hắc Ninh thắng. Con hổ chết, Trác Khiêm chỉ còn nửa cái mạng. Kết quả hoà. Ta đã quá coi trọng hần mà.-Lôi Kinh nói bằng giọng thất vọng.

* Trác Khiêm(47 tuổi): từng là thuộc hạ cũ của ông ngoại Lôi Kinh, nay là một tay trùm mafia khét tiếng do phản bội ông ngoại Lôi Kinh. Đã từng rất yêu mẹ Lôi Kinh- Lâm Tú Như*

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Người Không Phải Là Người!!!

Sau cuộc chiến tàn khốc, Trác Khiêm nằm bất tỉnh trên sàn.

Ào...cả xô nước lạnh rội thẳng vào người hắn.

Mơ màng tỉnh lại,hắn cảm nhận toàn thân đau đớn.

- các người là ai? - hắn suy yếu hỏi

- ông đúng là người hay quên mà. Không nhớ tôi sao, chú Trác- Lôi Kinh ngồi xuống trước mặt Trác Khiêm.

Hắn thất kinh

- Người...là.....

- Đúng! Ta là nó- đưa trẻ mà ông hành hạ tới chết đi sống lại. Không ngờ ta còn sống sao?- hắn nói bằng giọng chào phúng.

- Sao người lại ở đây?- Trác Khiêm nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

"Ha...ha..." hắn cười một cách đáng sợ.

- Thật là một câu hỏi ngớ ngẩn! Trước lúc muốn giết ai đó ông nên tìm hiểu kĩ hắn là ai chứ.

- Chẳng...lẽ...người...- hắn hoảng loạn nói không lên lời

"roẹt"...lớp dịch dung trên mặt bị lột ra

- Phải! Lôi Kinh là ta và ta là Lôi Kinh.Không nhờ phải không? Ông trốn kĩ quá đấy,nếu không nhờ vụ ám sát kia ta sẽ rất vất vả lắm đấy!

- Đã rơi vào tay người, muốn chém muốn giết thì tùy.- Trác Khiêm lãnh đạm nói.

- Chắc ...ông dừng cảm lắm! Nhưng rất tiếc làm ông thất vọng. Ta sẽ trả lại ông những gì mà ông đã làm với ta và họ (mẹ và ông ngoại anh Kinh)- hắn tàn ác nói

Ha ha... Trác Khiêm cười lớn

- ta không sai. Mẹ người là ả tiện nhân, dâm phụ. Đã hứa gả cho ta mà còn chạy theo một kẻ lạ mặt để rồi có người,nguyệt chúng! Còn lão già kia chết rất đáng. Lão là kẻ hồ đồ rung tung làm loạn....

Bịch... Kim Ảnh đập mạnh vào ngực kẻ dám bắt kính với điện hạ

Khóe miệng Lôi Kinh nhếch lên châm biếm

- Ông hình như có một cô con gái đang học bên Mĩ thì phải.

Sắc mặt Trác Khiêm chuyển từ trắng sang xanh.

- Người muốn gì?

- Nếu con gái cưng của ông mà nằm dưới thân của hàng tá thằng đàn ông mà điên cuồng rên rỉ thì sao nhi.- hắn tỏ vẻ hứng thú.

- không người không thể làm thế. Nó vô tội.

- Hắc Ninh, bắt tivi lên- hắn ra lệnh

Tuần mệnh chủ nhân, Hắc Ninh mở tivi lên

Trên màn hình là cảnh một người con gái không mảnh vải che thân đang yêu kiều, thoả mãn mây mưa với bốn năm gã đàn ông bản thiêu.

Phụt... Trác Khiêm phun ra một ngụm máu tươi

- sao? Khó chịu, đau lòng ư? Ông có biết ta sẽ làm gì nếu cô ta mang thai không? Cô ta sẽ trở thành một món hàng trong chợ đen ở Lasvergats. Thế nào? Tuyệt vời đúng không?

- Ngươi...ngươi giống như cha ngươi vậy. Các ngươi không phải người. Ngươi là ác ma.

- đúng ta là ma quỷ không phải người nên trở về đòi nợ ngươi đây.

Hắn điên cuồng, hắn độc ác, hắn khát máu chỉ vì hắn không phải người. Hắn đã chờ đợi suốt 20 năm rồi.

Bỏ lại Trác Khiêm với sự thống khổ ở trong, Lôi Kinh mang theo thống khoái bước đi.

- Mang hắn tới chỗ Cung Hải Đường, bảo người ở đó không được để hắn chết mà phải để hắn sống không bằng chết.- Lôi Kinh phân phó

- Vâng.- Hắc Ninh nhận mệnh

Ngồi vào trong xe Lôi Kinh nhắm mắt dưỡng thần.

CHA! rốt cuộc ông là ai???????- đây là câu hỏi đè nặng lòng hắn bấy lâu nay

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Hắn Là Kẻ Bại Hoại, Lãng Nhãng!!!

Trở về phòng, Như Băng thay một bộ đồ thật thoải mái. Nhìn lại tủ quần áo, cô không khỏi than thở: nhà giàu đúng là hoang phí thật!

Cô thực không biết rằng tiền của Lôi Kinh nhiều đến mức nào. Nếu mà biết thì chắc chắn cô sẽ không bất ngờ như thế này đâu.

Suốt cả buổi sáng, cô bị Hà tỷ kéo đi tham quan "Bảo Đế Thành".

- Hạ tiểu thư, nơi này 5 khu: trung tâm, khu đông, khu tây, khu nam và khu bắc. Cô và ông chủ ở khu trung tâm nên bất cứ lúc nào muốn cô có thể gọi chúng tôi.

-À, nơi này rộng thật nha.*và nó cũng quá sa xỉ đi*- cô nghĩ thêm

- Đúng, thưa tiểu thư

Cô thoáng nhăn mày

- Hà tỷ, bà đừng gọi tôi là tiểu thư này tiểu thư nọ được không? Cứ gọi tôi là Như Băng cho tiện.

- Nhưng mà...- bà ta do dự

- Không nhưng nhị gì hết.- cô không cho phép từ chối.

Cuối cùng trước sự kiên quyết của cô, Hà tỷ đành chịu thua.

Hai người đang nói chuyện vui vẻ thì Phúc bá chạy đến

- Cô Hạ, đây là đồ ông chủ đưa cho cô.- vừa nói vừa đưa ra trước mặt cô

- Đây là gì

- Thẻ ngân hàng

- Sao đưa cho tôi?
- Mỗi một tình nhân của ông chủ đều có
- Anh ta có rất nhiều phụ nữ?

Ông ta ra về đắc ý

- Tất nhiên! Ông chủ hoàn mỹ...

Bộp...cô đập bàn

- Không thể chấp nhận được
- Như Băng đừng giận. Ông chủ...
- Không giận sao được? Hắn tuy giàu nhưng sao lại tiêu tiền phung phí thế chứ? Đúng là bại hoại mà!- cô tỏ vẻ bất mãn

Hai người kia đứng hình. Cô gái này cũng quá kì quặc đi. Ông chủ lần này sẽ rất thú vị đây.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Cô Chỉ Là Món Đồ Tôi Mua

Cánh cửa phòng mở ra, một vật thể bay không xác định ném thẳng vào người Lôi Kinh. Lông mày hắn nhíu lại tỏ vẻ không hài lòng

- Em như thế này là thế nào?- giọng hắn lạnh nhất.

Cô tỏ rõ bất mãn

- Anh đúng là một kẻ lẳng nhăng mà. Đã thế còn coi tiền như rác chứ. Anh nuôi nhiều phụ nữ thế làm gì hả? Anh có biết mấy người đó là cái thùng không đáy sao. Anh có thừa tiền thì cũng đừng ném đi như thế chứ.- cô tỏ lòng tốt nhắc nhở.

Hắn lười biếng ngồi xuống ghế.

- Tiền của tôi, tôi muốn làm gì thì đó là quyền của tôi.

Cô tức chết bởi tên này mất thời

- Anh có biết tiền đó có thể giúp rất nhiều trẻ mồ côi , người già,...rất nhiều người không?

- Rất tiếc tôi không thánh thiện như em. Mặt khác, tôi là một nhà kinh doanh nên chỉ làm những việc có ích cho mình thôi. Nuôi những người phụ nữ kia tôi tìm được khoái lạc trên người họ còn từ thiện...tôi không hứng thú.- hắn nhàn nhạt mở miệng

Cái tên này đúng là hết thuốc chữa mà. Hắn quá ngang ngược, lãnh cảm, không có một chút lòng cảm thông thông gì cả. Đồ bỏ sát máu lạnh- cô gào thét trong lòng

- Anh...anh...đúng là một kẻ ích kỉ mà. Anh.....Áaaaaaaaaa

Cầm cô bị một cổ lực đạo nắm chặt

- Làm đàn bà củ tỏi thì nên an phận một chút.- hắn cảnh cáo
- Anh, buông tôi ra! Anh làm tôi đau- cô kiến nghị
- Đau? Đây chỉ là chút dạy dỗ cho em. Ngoan ngoãn làm đàn bà của tôi đi.

Cầm được buông ra, cô ra sức xoa bóp

- Anh là tên bại hoại, tàn bạo vô nhân đạo, ngura đực, tình trùng phụt lên não,...bala...bala...- cô ra sức mắng chửi hấn cho tới mệt mới thôi

Thấy cô ngừng nói hấn mới lên tiếng

- Nói đủ chưa?

- Chưa! - cô can đảm trả lời

Như thế này còn quá nhẹ cho kẻ đồi bại như hấn

Á... Hấn giật ngược tóc cô về phía sau

- Tôi thế nào không đến phiên em nhận xét. Em nghĩ mình khác những người kia sao?- hấn nói bằng giọng trầm khàn như sứ giả địa ngục

- Anh có ý gì? Là anh ép tôi mà!- cô khó hiểu

Hấn cười lớn

- Sai, là tôi MUA em mới đúng!- hấn đính chính

- Là...sao?- cô bất an. Câu nói của hấn có ý gì? "mua" là sao?

- Em nghĩ vì sao tôi có thể mang em đi mà không bị ngăn cản? Đương nhiên là mẹ nuôi của em đã ngầm cho phép. Em là món quà mà bà ta tặng tôi. Em đáng giá chức ủy viên hội đồng thành phố đấy!- hấn nói thật chậm để cô nghe rõ từng câu từng chữ

- Không....không thể như vậy. Anh nói dối- cô gào lên. Cô không tin, hấn nói dối! Mẹ nuôi thương cô như vậy không thể nào đối xử với cô như thế.

Nhìn sắc mặt trắng bệch của cô, hấn rất hài lòng. Vốn không muốn nói cho cô biết nhưng cô lại không an phận nên đừng trách hấn. Đây là bài học nhỏ cho cô.

Mặc cô phản kháng hấn vẫn điên cuồng chiếm lấy thân thể cô. Cô là đàn bà của hấn nên phải phục tùng hấn. Hấn ghét sự kiên cường của cô

Cô đau khổ tột cùng. Cô đã làm gì sai sao hấn lại tàn ác với cô như vậy. Cô không đáng. Nước mắt cô chảy ra càng nhiều..... Hấn là ma quỷ và cô là đồ chơi của ma quỷ.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Chọc Tức 1

Mở mắt, cô thất vọng ê chề

Mẹ! Sao bỏ mẹ lại con một mình. Mẹ nói mẹ Phan là chị em tốt của mẹ nhưng nên giao con cho bà ta nhưng bà ấy lại nhần tâm với con như vậy?

Nước mắt cô chảy ra. Cô đúng là con ngốc mà! Tự nhiên lại hi sinh tự do, hạnh phúc bản thân mình cho họ.

Gạt đi những giọt mắt nhu nhược, cô không cho mình được khóc nữa. Không phải chỉ một năm thôi sao? Cô coi như trả lại 10 năm nuôi dưỡng cho bà ta. Cô sẽ chịu đựng được thôi. Cô là ai? Cô là tiểu cường đánh mãi không chết, là loài cỏ dại mà người ta dẫm đạp thế nào cũng vẫn vươn lên để sinh tồn.

Lật chăn, bước xuống giường và.... RẦM ...cô nằm bẹp trên đất

- Lôi Kinh, anh là tên khốn kiếp!!!- cô hét lên

Huhu...anh ta sao mà thừa tình lực thế không biết. Ban ngày làm việc, buổi tối thì hành hạ cô tới mức chết đi sống lại...Áaaaaaaaaaaaaaaaa

Hấn không thể dịu dàng với cô một chút sao. Cô còn ngây ngô mà

Lê tấm thân mệt mỏi vào phòng tắm, cô ngâm mình trong nước nóng.

Hôm nay cô quyết định ra ngoài

- Phúc bá, con muốn ra ngoài và đưa cho con cái thẻ kia- cô nói

Hà tỷ, Phúc bá cùng mấy người khác đều giật mình. Chẳng phải hôm qua hai người còn tranh luận về vấn đề này dẫn đến ông chủ tức giận sao? Cứ nghĩ cô khác thế mà.....

- Này, sao mọi người nhìn cháu như quái vật thế?- cô khó hiểu

- Cô muốn đi cửa hàng quần áo hay nữ trang...để tôi đưa đi- Phúc bá nhàn nhạt nói

Nghe thế cô cười gian tà

- Anh ta nghĩ dùng tiền mà đánh bại được cháu sao? Cháu sẽ làm anh ta tức tới mức sặc nước. Phúc bá, chúng ta thắng tiền khu thương mại " Hoa Đại". Hôm nay cháu sẽ dùng tiền của anh ta cho mấy em nhỏ ở cô nhi viện. Anh ta bảo không hứng thú cháu sẽ dùng danh nghĩa anh ta để quyên tặng...ha...ha...- cô nói đầy hứng thú

Mọi người lại bất ngờ thêm lần nữa. Cô cũng quá đặc biệt đi. Có lẽ mùa xuân đã tới " Bảo Đế thành" thật rồi.

Không biết ý nghĩ của mọi người, cô lại vui thích với ý tưởng ngây ngô của mình.

Mà ở đâu đó có người lại bị sặc tới đỏ cả mặt.....

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Chọc Tức 2

Trong quán bar " Mị Hoặc"

Ba người đàn ông có sức ảnh hưởng lớn nhất thành phố F đang lười biếng thưởng thức rượu.

- Đường, cậu đúng là tên ngốc mà. Sao có thể vì một bông hoa Diêu Khả Khả mà buông tha cả rừng cây cơ chứ?- Lăng Thiếu Phong vì bạn mà tiếc nuối

Cung Hải Đường cười nhạt

- Có một ngày cậu sẽ giống như tôi gặp phải khắc tinh của cuộc đời mình thôi. Đến lúc đó xem cậu còn cười được không.

- Không, không. Tôi còn yêu đời lắm! Tôi chưa muốn nằm xuống nắm mồ hôn nhân đâu ha.- Thiếu Phong nói bằng giọng cợt nhả

- Ồ,- cứ đợi đấy

Mặc hai người đấu khẩu, Lôi Kinh vẫn im lặng thưởng thức rượu Domaine.

- Kinh, vừa về nước tôi nghe tin cậu trong bữa tiệc sinh nhật Phan An đã bắt một cô gái mang đi hả?- Cung Hải Đường tò mò

Hắn không nói gì chỉ lắc lắc ly rượu trong tay

- Cô gái ấy rất trẻ nha mới có 18 tuổi thôi.- Lăng Thiế Phong phụ họa

- Ồ, thì ra là một tiểu thố nhi (thỏ con). Cậu từ khi nào biến thành trâu già thích gặm cỏ non vậy? Khẩu vị đổi nhanh đấy.- Cung Hải Đường tỏ ra kinh ngạc

Lôi Kinh đưa mắt nhìn hai người bạn

- Hai người nhàn hạ quá đấy! Có cần tôi giúp cho cuộc sống "thú vị" hơn không?- hắn nói rất điềm nhiên như không

- Không cần!

- Không muốn!

Hai người cùng kháng nghị. Họ không muốn khổ nhờ sự tùy hứng của người này đâu nha!

Họ là thế! Thích gây nhau, thích đe dọa thích trêu chọc lẫn nhau,...nhưng tình cảm của họ còn thân thiết hơn cả anh em ruột.

- Cậu độ này có lòng thương người à?- Cung Hải Đường hỏi

- Là sao?- hấn khó hiểu

- Hôm nay, rất nhiều trung tâm từ thiện nhận được rất nhiều quà tặng và một khoản tiền lớn mà quan trọng hơn là tất cả đều được quyên dưới tên Lôi Kinh.

Mất hấn âm trầm. Là cô. Chắc chắn là cô gái cứng đầu ngang bướng kia. Xem ra cô vẫn chưa rút ra bài học gì. Hấn đã quá nhẹ tay rồi. Cô thật sự đã chọc giận hấn. Thỏ con ngoan ngoãn đợi trừng phạt đi. Khoé miệng hấn cong lên đầy tàn ác khiến hai người kia im bật. Hình như sắp có bão. Cầu nguyện cho em- thỏ con.

....hất xì- ai nhắc cô vậy trời?

(Lão thiên* lắc đầu*: người sắp tiêu rồi)

(Ưu: chúc chị may mắn, amen)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: So Chiêu 1

"Bảo Đế thành"

Chiếc Maybach dừng lại trước cửa, Hà tỷ nhanh chóng ra đón.

- ông chủ, ngài đã về!- bà ta nói với giọng cung kính

Gương mặt hấn lạnh lùng thờ ơ

- Cô ấy đã ngủ rồi?- hấn hỏi

- Dạ, tiểu thư cô ấy đang xem phim trong phòng khách.

Miệng bà ta vừa nở nụ cười tiêu chuẩn vừa nói nhưng trong lòng lại run lên. Phen này Như Băng chắc tiêu rồi.

Nghe bà ta nói vậy, gương mặt hấn lạnh đi. Muộn thế này rồi mà còn chưa ngủ. Cô cũng quá tùy hứng đi.

Vừa bước vào cửa hấn liền nghe thấy tiếng cười vô cùng vui vẻ. Trong phòng khách, người con gái mặc chiếc váy ngủ màu hồng phấn đang ngồi xem phim hoạt hình hết sức cao hứng. Tư thế ngồi này chẳng thực nữ tẹo nào, nhìn như tùy tiện nhưng lại toát lên vẻ quyến rũ mê người.

- Xem ra hôm nay em có chuyện rất vui?- hấn đột nhiên lên tiếng

Giật mình, sao hấn giống ma thế không biết vào mà không có chút tiếng động. Muốn hù chết cô sao? Loại tâm địa độc ác.

Tuy rất bức mình nhưng cô vẫn cố về ra nụ cười, chạy ra đón hấn.

- Anh về rồi sao?- cô ôm lấy cánh tay hấn ngọt ngào nói

Cô muốn giờ trò gì đây.

- Ừm!- hấn trả lời hết sức lạnh nhạt

Cô cười tươi hơn

- Anh sao vậy? Hôm nay có việc gì sao?- cô thăm dò

Hắn không nói gì mà trực tiếp ôm cô vào lòng, vùi đầu vào cổ cô

- Hôm nay có người lấy danh nghĩa của tôi đi làm một số việc mà ngàn lần không nên làm.- ngữ điệu của hắn nhẹ nhàng nhưng khiến người ta lạnh sống lưng.

- Vậy sao? Thật là một chuyện lớn nha!- cô tỏ ra ngạc nhiên nhưng trong lòng cười ầm lên vui sướng. Chắc lúc ấy hắn tức lắm nha. Đáng đời, anh không thích thì tôi sẽ làm cho anh xem...hehe...

Nhìn thấy sự đắc ý trong mắt cô, hắn cười lạnh. Cô muốn chơi, hắn sẽ chơi với cô.

- Tuy vậy nhưng việc kẻ đó làm lại rất có lợi cho công ty. Hình tượng của công ty được đánh bóng lên rất nhiều, giá cổ phiếu cũng tăng.

Á!!!! Tự nhiên cô đi làm việc tốt giúp hắn. Hạ Như Băng người là một tên ngốc mà.

Cô điên cuồng kêu gào trong lòng

Kế hoạch làm hắn tức điên lên của cô sao lại thành ra như vậy???

Nhìn biểu tình quần bách của cô hắn vô cùng vui thích. Xem ra đôi khi tỏ con cấn người làm loạn cũng có cái hay. Cuộc sống của hắn sau này sẽ rất thú vị nha.(anh phúc hắc quá đấy!!!(>-

Hiệp 1: Lôi Kình thắng!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: So Chiêu 2

- Tôi muốn tắm!- hắn đột nhiên lên tiếng

Nghe vậy, Hà tỷ cung kính nói

- Để tôi chuẩn bị nước tắm cho ngài

- Không cần, để cô ấy làm!- hắn chỉ đích danh cô

Mọi người đều giật nảy mình. Còn cái người kia trong lòng vô cùng buồn bực nên mặt méo lệch sang một bên

- Muốn tắm, thì tự đi mà làm- cô bức bối

- Băng nhi, sao em lại đổi giọng nhanh vậy?

Cô "hừ" một tiếng, liếc xéo hắn.

- Tôi thích thế đây!

- Xem ra em vẫn chưa biết thân phận của mình thì phải? Là đàn bà của tôi thì phải ngoan ngoãn, nghe lời, hầu hạ tôi.- hắn nghiêm túc nhắc nhở cô

Không hiểu cô suy nghĩ ra thật hay là thế nào nhưng thay đổi nhanh như vậy thì hơi quá nha.

- Đúng vậy a, đó là việc tôi phải làm nha. Nào anh đi lên đi tôi sẽ hầu hạ anh thật tốt!

Cô nở nụ cười bán nước hại dân

Mày hắn nhử lại. Con thỏ nhỏ này muốn làm gì đây? Thích chơi? Hắn chơi với cô.

- Được, tôi xem em phục vụ tôi thế nào.- bỏ lại một câu hắn bước lên lầu.

Mà ở phía sau, ai đó cười gian trá (có mùi âm mưu). Muốn tắm, tôi tắm cho anh. He he, tôi cho anh khóc không ra nước mắt.

Bước vào phòng, thấy hắn đã cởi gần hết đồ, cô đỏ mặt. Mặc dù đã cùng hắn phát sinh quan hệ nhưng cô vẫn trong sáng lắm nha.

- Anh vào phòng tắm trước đi tôi vào sau.

- Ừm.

Sau 15 phút, cô bước vào. Hấn giật mình, có cần khoa trương thế không. Tự nhiên lại thay nguyên bộ đồ quá mức chộc người mà.

- Ông chủ, để em tắm cho ngài.- cô nói vô cùng ngọt ngào

"Tạch"... Áo....nước xả như mưa vào người hấn. Buổi tối, nước rất lạnh.

Cô ra tay cũng quá độc nha nhưng hậu quả thì cô sẽ không chịu được đâu. Thảo nào lại mặc áo mưa.

Thấy hấn lạnh tới tím mặt cô vô cùng vui vẻ. Tôi cho anh tắm tới điên luôn. Ha ha.....

Hiệp 2: Như Băng thắng!

* đặt cược đi, hiệp cuối ai thắng nào.

* người cũng biết làm ăn quá ha?

Lạnh sống lưng, ta chạy. Nhớ đặt cược nha. Anh chị này còn gây sốc nhiều lắm.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

Cô đã hoàn toàn thu hút sự chú ý của mọi người. Quan trọng hơn là tất cả đều tò mò về diện mạo của người con gái như tranh như họa này. Ở góc khuất Phan An nở nụ cười thỏa mãn "đúng rồi cứ mê cứ say đi".

Khi tiếng nhạc kết thúc tất cả đều vẫn đang đắm chìm trong vũ điệu mê mị vừa rồi.

Phan Anh lên tiếng phá vỡ sự náo loạn này.

- Các vị có hài lòng với màn trình diễn vừa rồi không?"

Đáp lại là những lời tán dương, tra hỏi cô gái thần bí kia là ai

- Chắc mọi người rất muốn biết cô gái kia là ai đúng không? Xin giới thiệu con gái nuôi của tôi Hạ Như Băng

Tấm màn che từ từ được vén lên, cô gái mặc chiếc váy công chúa màu trắng tinh khiết. Trái với sự mê hoặc, quyến rũ vừa rồi là sự ngây thơ, thuần túy, trong sáng. Như Băng ôm trên tay là bó hoa hồng màu đỏ. Cô nở nụ cười ngọt ngào

- Chúc mừng sinh nhật mẹ

Không khí một lần nữa trở nên ồn ào. Những ánh mắt thưởng thức như nhìn một tác phẩm đẹp có, những ánh mắt ghen tỵ lẫn hâm mộ cũng có. Trước mặt người con gái này mọi thứ như mờ nhạt

- Kinh, thì ra đây là con út chủ bài mà Phan Tỷ nhắc đến- Lăng Thiệu Phong nở nụ cười nhạt

- Cô gái này đúng là rất đẹp! Lăng tổng chẳng lẽ em không đẽ sao?- Thẩm Nhu nũng nịu nói

- Em tất nhiên là đẹp rồi nên không sao người bạn này của ta để ý đến em!

Thẩm Nhu nhoen miệng cười. Cô ta là kiều nữ đắt giá nhất thành phố F này nha. Mặc hai người kia người một câu nói cười vui vẻ, ánh mắt Lôi Kinh luôn dán chặt lên người con gái đang bị lôi đi làm quen khắp nơi. Khóe miệng hấn nhếch lên tà ác vô cùng.....

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: So Chiêu 3

Mắt hấn phủ một tầng sương mỏng, hấn đang tức giận. Thành linh hấn xoay người ấn chặt cô vào người.

- Tiểu Thổ Nhi, em không ngoan!- giọng hấn âm lãnh

- Này, gọi kiểu gì đây? Ghê quá!- ra gà nổi lên

Hấn cười nhạt

- Nghe nhiều sẽ quen thôi. Thở mà cần người là không tốt. Ta nên làm gì với em đây?- Hấn ghé sát mặt gần cô, hơi thở của hấn thật đáng sợ

Cô nghiêng mặt, cố kéo xa khoảng cách với hấn. Có cần khoa trương như vậy không, chỉ dính tí nước lạnh thôi mà.

(chị nói hay quá, một tí của chị đủ giết người đấy!!!!>_

- Anh muốn làm gì?- cô lúng cuống

- Muốn gì thì em sẽ biết ngay.- hấn tỏ ra thần bí

Ầm...có thứ gì đó chảy ra giữa hai chân cô.

Óoooo....yeah...dì cả của cô tòi. Chưa bao giờ cô cảm thấy nấy ngày trong tháng lại đáng yêu đến thế. Dì cả, ta yêu ngươi!!!!

(Uu: ngươi biến thái quá!!!, Băng: đừng nói ta, đây mới là bản chất của ngươi, Uu: ta đi chết đây, huhu..., Băng: viết xong hãy chết.,Uu: nhân vật thuần khiết của tôi....)

Chưa đắc ý được bao lâu thì...

- Áaaaaa...đau quá! Bụng tôi đau quá! Huhu...- ôm bụng đau quằn quại.

Con xin rút lại những lời vừa nói. Con ghét mấy cái ngày này quá! Hu...hu...đau quá.

- Xem ra ta không cần phải làm gì a?- hấn giễu cợt

- đây còn hơn cả cực hình.

Hấn mặc cô đau đớn nằm trên nền đất lạnh mà tiêu sái bước vào phòng tắm.

Sao lần này lại đau đớn như vậy chứ? Cả người đau đến mức không còn khí lực. Cô nằm đó, ý thực mơ hồ.

Cô nhẽ ra không nên chọc hấn. Hấn căn bản không biết thương người. Hấn hạnh phúc trên đau khổ người khác. Trận này cô thua mà còn thua thảm hại nữa.

Sao phụ nữ lại khổ thế này.

(chương này ghét anh Kinh quá, đồ vô lương tâm. Em chọi (đá) chết anh.)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Cậu Cũng Quá Cầm Thú Đi!!!

Vừa bước ra, đập vào mắt hấn là thân ảnh người con gái đang nằm bất động. Gương mặt tựa thiên sứ giờ trắng bệch không chút huyết sắc. Hấn vội

bể cô ra ngoài.

Đêm nay, "Bảo Đê Thành" có một đêm không ngủ.

Trong thư phòng, hấn chuyên tâm xem tài liệu như chưa có gì xảy ra.

"Cạch"- cửa phòng mở ra. Một người đàn ông bước vào

- Cô ấy sao rồi?- hấn hỏi mà không buồn ngẩng đầu lên.
- Cậu cũng quá cảm thú nha! Làm con gái người ta thành cái dạng gì rồi?- người đàn ông lớn tiếng chỉ trích
- Độ này gan cậu cũng to ra không ít nhỉ?
- Với cương vị là một bác sĩ, tôi khó mà không muốn mắng cho cậu một trận.
- Cô ấy bị làm sao?- hấn buông bút xuống, lướt biếng dựa lưng vào ghế

Người đàn ông hừ nhẹ rồi hắng giọng nói

- Tất cả không có gì đáng ngại cả. Đây là do chu kì sinh lý thôi. Nhưng mà thể này thì quá lắm. Tôi nghĩ là gần đây cô ấy bị căng thẳng hay gặp phải vấn đề gì đó nên mới ngắt tởi như vậy. Đã thế, cậu còn để cô ấy nằm trên nền đất lạnh.- càng nói anh ta càng gắt lên.

- Tôi đối xử như vậy là quá mức nhân nhượng rồi. Dám dội nước lạnh vào tôi mà muốn thoải mái thì không có cửa đâu.
- Ồ, thưa ngài, ngài cũng quá dã man đi nha. Thế ngài muốn hành hạ tiểu thiên sứ kia tới mức nào ạ.- anh ta bõn cợt

Khi nghe người kia nói "tiểu thiên sứ" thì hấn có chút bức bối. Chỉ hấn mới được gọi cô ngư vậy.

- Âu Dương Khắc, cậu thấy cuộc sống yên tĩnh quá phải không? Có cần tôi.....
- Stop! Tôi về trước đây. Cậu cố gắng kiềm chế thú tính của mình đi. Tôi thấy cô ấy có dấu hiệu giống bị cường bạo đấy. Tôi nghiệp da dẻ trắng nõn nà thế mà đây vết xanh tím..
- Âu, Dương.Khắc- hấn gầm lên

Như biết trước, Âu Dương Khắc đã sớm đi mất tăm

Căn phòng lại rơi vào yên tĩnh.

Cô gái ngốc! Sao em mãi không hiểu rõ hoàn cảnh của mình vậy? Sao em luôn động tới quyền uy của tôi? Em có biết làm thế người chịu thiệt là em.

Nghĩ tới đây hấn lại tự cười mình. Nếu cô nghe lời thì còn gì thú vị nữa. Hấn vui vẻ khi thuần phục người khác và hưng phấn khi bẻ gãy được cánh của cô. Hấn là quái vật. Cuộc đời cô là địa ngục khi cô cứu hấn đã tha cho cô một lần rồi.(là lần anh bỏ đi không nói một câu đó. Nếu không thì chị chết để bị niệm rồi. Đường đường là thủ lĩnh của " Xuyên Ảnh mà để một cô gái cứu thì mất mặt quá nha)

* Âu Dương Khắc (28 tuổi) : bạn thân khác của ba người kia. Anh là một bác sĩ vô cùng nổi tiếng. Tính tình có chút cổ quái, thích nghiên cứu những thứ thuốc cổ quái (giống anh Đường quá)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Nhiếp Thanh

Trên chiếc giường trắng tinh khôi, người con gái nằm mê man trên giường, trên trán lấm tấm vài giọt mồ hôi. Cô đang sốt.

Lôi Kinh ngồi xuống cạnh mép giường, hấn vươn cánh tay to lớn ra vuốt ve gương mặt tái nhợt của cô. Cô rất nhỏ, mặt cô chỉ lớn hơn bàn tay hấn một chút, cái mũi nhỏ, cái miệng nhỏ. Hấn nhìn cô có chút ôn nhu mà ngay cả hấn cũng không nhận ra.

Nếu như cô ngoan một chút thì có lẽ rất nhanh hấn sẽ chán và buông tha cô nhưng bây giờ thì sẽ không.

Hấn cúi đầu hôn lên đôi môi khô nẻ của cô.

- Nhiếp...Nhiếp Thanh...!- trong con mê cô gọi tên một người

Hấn đè thấp giọng nói dụ hoặc

- Nhiếp Thanh là ai?

- Nhiếp Thanh, anh đừng đi!- cô nhỏ giọng ní non

Gương mặt hấn tối sầm lại. Cô dám ở trên giường hấn nhắc tới tên đàn ông khác. Đây là lý do mà cô không chịu chấp nhận hấn sao?

Cứ nghĩ tới trong lòng cô là hình bóng người khác là hấn thấy có gì đó khó chịu. Cô chỉ là công cụ ấm giường thôi mà sao hấn thấy khó chịu? Thử hấn cần cơ thể mê người của cô.

Nhưng cô hiện giờ là đàn bà của hấn nên trong cô chỉ được phép có mình hấn. Tính chiếm hữu của hấn không cho phép cô nghĩ về người khác. Hấn đang giải thích cho cảm giác kì lạ trong lòng.

Trước đây dù biết những người phụ nữ kia có lăng lơ đi chăng nữa, có nhiều đàn ông đi chăn nữa hấn cũng không như vậy. Hấn không cho phép trong hấn tồn tại cái cảm giác này.

- Nước...- cô đang khát

Bỏ mặc cô, hấn bước khỏi phòng. Cho cô một bài học nhỏ.

(anh trẻ con quá)

Về tới phòng ngủ, hấn lấy điện thoại ra gọi cho ai đó

- Điều tra tất cả thông tin về Hạ Như Băng cho tôi, đặc biệt về kẻ tên Nhiếp Thanh cho tôi.

Chưa đợi bên kia hồi đáp hấn đã cúp máy.

Hấn muốn xem người trong lòng cô là cái dạng gì.

(đoạn này tội nghiệp chị Băng quá! Đạo diễn tôi muốn sửa kịch bản!!!(>~

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Muốn Cô Chết Tâm 1

Sáng sớm, những tia nắng ấm áp chiếu rọi vào trong phòng.

Cô thức dậy, vươn vai và rời giường. Đã hơn một tháng rồi, kể từ lúc cô bị bệnh tới giờ cái tên vô lương tâm kia chạy ra nướ ngoài công tác. Khoảng thời gian này quả là tươi đẹp a. Ước gì mọi thứ luôn như vậy.

Nhưng sự thật phũ phàng hơn cô tưởng. Hôm nay tên xấu xa ấy về. Hu...hu ...tự do của tôi!!!

Đi vào phòng ăn, cô chán nản ăn từng thìa cháo. Sao đồ ăn hôm nay dở hết chỗ nói.

- Như Băng, tối nay con sẽ đi dự tiệc với ông chủ!- Hà tỷ tươi cười nói

- Sao anh ta không ở Nhật luôn đi về làm gì?- cô ảo não

- Bữa tiệc tối nay rất đặc biệt nha!

- Nơi nào có anh ta thì đều là mất hứng- cô quả quyết.

Hà tỷ không nói gì thêm mà chỉ lắc đầu. Thành kiến của Như Băng với ông chủ rất lớn, khó mà thay đổi a.

---khách sạn quốc tế " King"----

Cô mang bộ mặt như đưa đám bước xuống xe. Có cần phải nghiêm trọng như thế không? Từ lúc 4h chiều cô đã bị lôi đi thử đồ làm tóc mệt gần chết.

- Lâu không gặp, thấy tôi em không vui?- một âm thanh quen thuộc vọng ra sau lưng cô. Một cỗ hơi thở nóng rực phả vào gáy cô

Rùng mình! Sao anh ta giống ma thế.

Cô cố gắng về một nụ cười ngọt ngào

- Đâu có! Người ta nhớ anh quá đi mất!- nói mà cô thấy buồn nôn quá

- Vậy sao?- hần nghi hoặc

- Thật hơn cả vàng ấy!- " thật cái đầu anh"- cô bổ sung

Hần nở nụ cười quyến rũ. Lát nữa xem em còn cười được nữa không

Hai người ôm nhau đi vào khách sạn

Bên trong, khách khứa vô cùng sang trọng.

- Này, cá Kình, lâu ngày không gặp! Cô bé đáng yêu này là ai vậy?- một cô gái vô cùng xinh đẹp vỗ vai hần.

Không hiểu sao khi nhìn thấy cô gái này cô rất có thiện cảm. Không chờ hần lên tiếng cô đã tự giới thiệu

- Chào chị! Tên em là Hạ Như Băng.- cô cười thật tươi

- Chào em! Chị là Diêu Khả Khả.- cô ta cũng nở nụ cười. Cô bé đáng yêu quá!

- Chị xinh quá!

- Ôi, sao có cô bé dễ thương như em chứ? Nào chị đưa em đi gặp mấy người bạn. Anh cho tôi mượn cô bé một chút nha?- tuy miệng hỏ nhưng tay đã lôi kéo Như Băng

- Cứ tự nhiên.- hần nhàn nhạt trả lời

Khi hai cô gái đã đi xa, Lăng Thiệu Phong cùng Cung Hải Đường tiến lại

- Mọi chuyện sao rồi?- hần hỏi

- Ổn, nhưng cậu nhất thiết phải làm vậy sao?- Hải Đường lên tiếng

- Cô gái này cần có một bài học để không bao giờ thách thức quyền uy của tôi.

Hai người kia không nói gì thêm. Họ hiểu rõ Lôi Kình. Cậu ta động tâm với cô gái nhỏ này mà không nhận ra. Vì người phụ nữ kia có đáng không? Cô ta không xứng với hần mà. Cô ta làm hần đau khổ quá nhiều rồi. Mong rằng cô gái nhỏ này sẽ giúp hần quên đi tất cả và có được hạnh phúc....

(chương sau anh Kình đáng ghét lắm luôn. * chuẩn bị thật nhiều gạch, đá*)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Muốn Cô Chết Tâm 2

Ba người đàn ông hoàn mĩ là tâm điểm bữa tiệc đang hồ hững trước mọi ánh nhìn. Đối với họ đây dường như là chuyện quá quen thuộc rồi.

- Lãng tổng đã lâu không gặp!- một phụ nữ trung niên thân hình béo mập tươi cười chào hỏi
- Phu nhân Tư Mẫn, bà càng ngày càng đẹp ra nha! Nghe nói bà mới kết hôn?- Thiếu Phong niềm nở

Nghe vậy bà ta cười tới không khép miệng được

- Đúng vậy! Chúng tôi gặp nhau ở Rome hồi tháng trước. Chính anh ấy cầu hôn tôi.- bà ta cố tình khoe mình còn rất hấp dẫn.
- Chúng tôi có thể gặp chú rể được không?- Cung Hải Đường
- Tất nhiên,... Tiểu Thanh, anh lại đây ra mắt mấy vị tổng tài đi.- bà ta ngọt ngào gọi
- Bảo bối, em gọi anh?- người thanh niên tuấn tú, tuổi ngoài 20 dịu dàng ôm lấy bà ta
- Thanh, đây là Lôi tổng, Lãng tổng và Cung tổng
- Xin chào, tôi là Nhiếp Thanh!

Mấy người bắt tay nhau làm quen

- Ông xã,...- giọng nói ngọt ngào phát ra phía sau họ

Nghe thế, Cung Hải Đường nở nụ cười sùng nịnh

- Em yêu, em đi đâu này giờ để anh tìm mãi?
 - Em đi cùng tiểu Băng, bọn em họp nhau kinh khủng.- vừa uống vừa nói
- Thấy hai người này thân thiết như vậy khiến mấy người kia hơi nổi da gà
- Phu nhân Tư Mẫn, đây là vợ tôi, Diêu Khả Khả.- Hải Đường giới thiệu
 - Xin chào, Cung phu nhân. Còn vị này là....- bà ta chuyển hướng sang Như Băng

Không đợi người khác lên tiếng, Lôi Kinh liền ôm lấy Như Băng vào lòng

- Cô ấy là "bạn tốt" của tôi, tên Hạ Như Băng.

Từ đầu tới giờ cô luôn nhìn chăm chú một người. Mãi sau cô mới lên tiếng

- Học...học trường?- cô nói lắp
- Cô biết chồng tôi?- bà ta nghi hoặc

Oành...một tiếng nổ lớn vang trong đầu cô. Học trường đã kết hôn mà còn lấy một bà cô

- Cô ấy là học muội của Nhiếp tiên sinh đây!- hấn nói rõ

Cô quay sang nhìn hấn. Hấn cho người điều tra cô, hấn cố ý.

Cánh tay đang ôm cô càng xiết chặt.

Kịch hay còn ở phía sau.

(anh Kinh có cách làm việc vô cùng bá đạo và độc đoán chứ không phải ta nên đừng ghét ta nha)

* chương sau chị Băng có nguy cơ tăng xông. Mong mọi người chuẩn bị dt gọi cấp cứu dùm nha. Cảm ơn trước* cúi đầu*

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Muốn Cô Chết Tâm 3

Cô nhìn Nhiếp Thanh với ánh mắt ngờ vực. Không phải anh đã bỏ đi cùng với Lâm Lệ Na sao? Thế nhưng bên cạnh anh giờ là...

Như hiểu được ý của cô, anh ta luôn chồn tránh cái nhìn ấy. Đồng thời, trong anh lại có một dấu hỏi lớn "cô và Lôi Kinh có quan hệ gì?".

Cô bé non nớt, ngờ nghệch của mấy năm trước giờ trở mã thành một đoá hoa yêu kiều nhường nào. Hắn có chút tiếc nuối! (Thằng khốn nạn!!!)

Mấy người họ nói với nhau toàn những lời xã giao giả tạo khiến người ta nổi da gà. Điều Khả Khả cũng chẳng khá hơn. Cô ta nháy mắt với cô, ý bảo cá chuồn ra chỗ khác. Như được cứu vớt cô vội vàng đồng ý. Còn ở đây nữa chắc cô bị tẩu hỏa nhập ma mất.

Nhưng khi cô chuẩn bị đi thì từ trong đám đông một giọng nói quen thuộc phát ra

- Nhiếp Thanh!!!- người phụ nữ có vẻ tiêu tụy, mặc bộ đồ tạp vụ.

Nhìn kĩ, cô giật mình. Cô ta là Lâm Lệ Na phong tình vạn chủng lúc trước ư? Không thể nào! Cô ta sao lại thảm hại đến vậy? Mấy năm nay đã xảy ra chuyện gì?

Nhìn sang Nhiếp Thanh, gương mặt anh tuấn của anh ta hết xanh lại trắng. Dường như anh ta đang lo sợ cái gì đó.

Lâm Lệ Na lao về phía Nhiếp Thanh, cô ta túm lấy cổ áo hắn

- Mày là thằng khốn, mày đã hại đời tao.- cô ta gào lên

- Nay, cô là ai? Sao lại tấn công chồng tôi?- đứng một bên, Tư Mẫn khó hiểu lên tiếng. Bà ta không muốn bị mất mặt.

- Chồng? ha...bà nói hắn là chồng bà? Không! Hắn là kẻ đào mỏ, tên sở khanh, thằng khốn nạn.- cô ta thương cảm cho người phụ nữ đáng thương này.

Hắn tàn nhẫn đẩy cô ta ra, vội vàng quay sang giải thích với Tư Mẫn.

- Em yêu, cô ta là một người điên. Anh không biết cô ta. Người anh yêu là em- hắn nói dối mà không ngượng miệng (thằng đốn mạt!!!)

Lâm Lệ Na ngồi dưới đất bật cười lớn

- Tôi là một con ngốc mới bỏ chồng, bỏ con để đi theo anh. Anh không phải là người.

Ba...Nhiếp Thanh đánh thật mạnh vào mặt Lâm Lệ Na

- Câm miệng, cô là con đàn bà điên.- hắn tà ác sỉ nhục cô ta

(thằng súc sinh!!!)

Ba...ba...hai cái tát liên tiếp đánh vào mặt Nhiếp Thanh. Tất nhiên chủ của chúng là nữ hiệp Hạ Như Băng của chúng ta

- Cô....

- Nhiếp Thanh, anh có thể rũ bỏ mọi thứ thật dễ dàng. Người phụ nữ này đã hi sinh cho anh nhiều thế nào? Anh quên rồi sao?- vừa nói vừa chỉ vào Lệ Na

- Rốt cuộc mọi chuyện là như thế nào?- Tư Mẫn hoang mang lên tiếng

- Xin nói cho bà một sự thật là bà đã bị lừa! Cái người này là một kẻ lừa đảo, hám lợi, tệ hại, cần bã xã hội...- cô không tiếc lời mắng chửi hắn

Hắn không phải là học trưởng chính trực dám làm dám nhận của cô nữa. Cô hoàn toàn thất vọng về hắn. Mọi tình đầu của cô thật quá nực cười. Cô không phải là đứa nhóc ngu ngốc thần tượng học trưởng Nhiếp nữa. Cô là cô, cô hiểu tất cả rồi. Cô kiên cường, cô đủ đau nhưng nhận ra bộ mặt hắn sớm như vậy mới tốt. Cô mệt quá. Xin cho cô mềm yếu một chút thôi!

- Tôi muốn về.- cô nói với Lôi Kinh

Hắn không nói mà ôm cô đi. Nhìn cô đau lòng hắn có chút không đành nhưng nhanh chóng biến mất. Hôm nay cô đã hiểu rằng mình còn ngây thơ lắm. Cô sẽ không thoát khỏi hắn đâu. Hãy chết tâm đi.

(anh em, ném chết tên khốn Nhiếp Thanh đi)

Chương 28: Trừng Phạt

Ngồi trong xe, cô không nói một lời, ánh mắt cô luôn hướng ra ngoài. Nhìn cô có vẻ rất mệt mỏi.

Hắn hôn nhẹ vào mái tóc cô, bàn tay hắn không thành thật mà chu du trên từng đường cong của cô.

- Đừng chạm vào tôi! Tôi rất mệt.- cô khó chịu gạt tay hắn ra

Mây kiềng của hắn nhúu lại. Hắn nắm lấy cái cằm nhỏ của cô.

- Sao? Đau lòng à? Vừa rồi không phải rất mạnh sao?- hắn nói mỉa mai

Cô nhìn hắn nghi hoặc

- Là do anh sắp đặt?

- Ừm, rất thông minh nhưng hơi muộn.- hắn nói nhỏ vào tai cô

- Sao anh phải làm thế? Nó có lợi gì cho anh?

Hắn nhìn cô với ánh mắt sâu thẳm thăm

- Tôi không thích đàn bà nằm trên giường mình mà còn có hình bóng thằng khác.

Cô nở nụ cười nhạt

- Anh từng nói chỉ có hứng thú với cơ thể tôi sao?

Nhìn biểu tình của cô hắn không khỏi lắc đầu

- Cô gái ngốc! Em không biết rằng đàn ông là một sinh vật rất tham lam sao? Có một sẽ muốn có hai có ba, có được thân xác còn muốn cả tâm nữa.

Cô lộ ra vẻ mặt kiên cường

- Anh có thể có được thân xác tôi nhưng còn tâm... Xin lỗi đã làm anh thất vọng. Tôi sẽ không yêu một tên ác quỷ như anh.

(làm được hăng nói nha!!!)

Nghe cô nói lòng hắn có cái gì nhói lên. Cô không yêu hắn? Cô dám phản kháng hắn? Hình như hơn một tháng nay cô sống quá thoải mái thì phải?

Bề ngoài hắn có vẻ như không thấy gì nhưng sâu trong con người màu lam kia là một cỗ lửa giận đang hùng hực cháy.

Lực đạo ở cánh tay đang nắm cầm cô tăng lên làm cô đau.

- Buông, anh làm tôi đau.- cô khiêu nại

- Đau? Lát nữa tôi làm em đau hơn... Phúc bá chạy nhanh nhất có thể về "Bảo Đế thành"- hắn ra lệnh

Cô cảm giác được nguy hiểm đang đến gần

- Anh...anh muốn làm gì?

- Bảo bối, em không ngoan nên phải bị phạt.- hắn lạnh lùng nói

- Rốt cuộc anh muốn làm gì tôi?- trước khi chết cũng phải biết mình chết kiểu gì chứ

Hắn cười nham hiểm

- Theo em đàn ông muốn dạy bảo đàn bà sẽ dùng cách gì?- vừa nói hắn vừa cúi cắn thật mạnh vào một bên vai cô.

Cả người cô cứng ngắc. Đau đớn làm cô tỉnh ngộ. Cô lại chọc giận ác ma. Mãi tới khi cảm nhận được vị máu tanh hắn mới nhả ra. Đêm còn dài mà.

(Uừ: anh biến thái quá!, Kinh*lờm*: muốn chết?, Uừ*đồ mồ hôi*: hình như có người gọi ta.- chạy chối chết, Lão Thiên *lắc đầu*: bọn trẻ thời nay chỉ được cái to mồm!!!)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Căn Phòng Có Cánh Cửa Màu Trắng

Kétttttt...chiếc BMW (Bảo Mã Vương) dừng lại trước "Bảo Đế thành". Không đợi Phúc bá mở cửa xe, hần đã kéo cô xuống, lôi cô vào trong.

Mặc cô phản kháng, la hét hần vẫn mạnh mẽ cưỡng ép cô.

Từ trong, Hà tỷ chạy ra

- Ông chủ, Tiểu Băng! Hai người ...

Lời nói của bà bị đánh gãy

- Tất cả trở về phòng, có việc cứ làm cho dù nghe thấy gì cũng không được lên tầng ba.- hần ra lệnh

Mọi người cả kinh "tầng ba?". Chẳng nhẽ ông chủ lại phát bệnh? Không đã lâu lắm rồi nó không xảy ra. Nhưng sao ông chủ lại mang Tiểu Băng lên đó. Đây là câu hỏi lớn trong lòng mọi người. Tới khi họ lấy lại ý thức thì đã không còn thấy bóng dáng hai người họ.

- Mau...mau...gọi bác sĩ Âu Dương.- Hà tỷ lo lắng. Mong không có chuyện gì xảy ra.

---TÀNG BA---

Nơi đây là cấm kị của "Bảo Đế thành". Cô đã ở đây hơn một tháng rồi mà vẫn thấy sợ hãi. Rốt cuộc đây là nơi quái quỷ gì? Hần muốn trừng phạt thì sao mang cô tới đây?

Khi cô đang chìm đắm trong mớ suy nghĩ của mình thì hần dừng lại trước một cánh cửa màu trắng. Đến giờ cô mới nhận ra nó là cánh cửa duy nhất ở đây. Linh cảm cho cô biết phía sau cánh cửa kia là điều vô cùng đáng sợ. Quay người, cô co chân chạy. Vô ích, tay cô bị hần nắm chặt. Hần nhìn cô bằng ánh mắt giận dữ như nhìn kẻ thù. Da gà cô nổi lên "tôi có làm gì đâu"

Khóa miệng hần nhếch lên một đường cong tà ác

- Muốn chạy? Không có cửa đâu.

Nói rồi hần đẩy cửa nén cô vào trong. Cô có một màn tiếp đất vô cùng thảm hại và đau đớn.

Đứng dậy, cô lao về phía cánh cửa. Chết tiệt! Khóa sử dụng mật mã. Sau nhiều lần cố gắng trong vô vọng, cô bỏ cuộc. Cô tròn mắt nhìn xung quanh. Căn phòng này cũng quá kì dị đi! Mọi thứ đều trắng toát rất đáng sợ, ở giữa là một chiếc giường màu đen cỡ lớn ngoài ra chẳng có thứ gì khác. Nhìn chung nó khiến người ta dựng tóc gáy. Thế này thì phô trương quá! Cô nuốt nước miếng cái "ực"

(Còn tiếp.)

Đoạn sau cấm người có tiền sử bệnh tim, thích sùng, phụ nữ có thai, trẻ em dưới 18 tuổi. Ta không muốn hại m.n mất máu quá nhiều và đi cấp cứu đâu.

~~~~HẾT khuyến cáo~~~~ xin cảm ơn.* cúi đầu*

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Phương Thức Trừng Phạt Tàn Nhẫn.

Hắn cười âm hiểm như đang thưởng thức con mồi sắp bị làm thịt.

Không biết từ lúc nào, áo của hắn cởi ra để lộ nửa thân trên rắn chắc màu đồng hoàn mỹ. Hắn lắc nhẹ cái ly thủy tinh chứa một chất lỏng màu đỏ như máu.

- Anh sao lại mang tôi vào đây?- cô lo lắng

Hắn bước tới gần cô một cách ưu nhã rồi ngồi xuống nâng cằm cô lên. Chất lỏng trong ly từ từ chảy vào miệng cô. Cái vị cay nồng, nóng rực khiến cổ họng cô khô rát, khó chịu. Tự nhiên hắn cho cô uống rượu mà còn là rượu mạnh nữa.

Một trận ho khan bắt đầu.

- Anh...khụ...khụ...anh sao lại bắt tôi uống...uống rượu?- cô bắt đầu lên tiếng.

Nhìn cô chật vật hắn chẳng buồn quan tâm mà vút cho cô một câu

- Mọi chuyện chỉ mới bắt đầu.

Choáng nha, rốt cuộc hắn muốn thế nào đây. Hôm nay hắn khác quá.

(không cần vội, chút nữa sẽ biết...he...he...)

Boong...boang...đồng hồ điểm 12h

Choang...chiếc ly bị Lôi Kinh ném vỡ tan tành. Hắn hung hăng lao về phía cô. Hắn túm lấy người cô vút lên giường. Khi ý thức cô còn chưa thanh tỉnh thì tay và chân cô đã bị buộc chặt. Vào giường không thể nhúc nhích.

- Anh, cái tên xấu xa này! Sao lại chửi tôi?- cô gào lên

- Bé ngoan, không làm vậy thì lát nữa sẽ không đẹp.- hắn nói đầy vẻ thần bí. Nhưng cô cảm nhận có cái gì đó không đúng.Hắn dường như biến thành kẻ khác vậy.

Hắn cúi xuống moi từ gầm giường ra một cái hộp sắt.

Hắn mở hộp, bắt đầu lắp ráp. Chưa đầy 5 phút đã hoàn thành một cái máy vừa giống súng vừa không phải súng.

- Nó là cái gì?

- Bảo bối em nói tôi chỉ có được cơ thể em mà vĩnh viễn không có được tim em?

- Vậy...vậy thì sao?

- Em là của tôi. Tôi muốn đóng dấu nên món đồ của mình.

Vừa nói hết câu hắn lật người cô úp sấp xuống. Tức khắc những mũi kim lạnh lẽo liên tục đâm vào da thịt trắng như tuyết. Cô cảm thấy mình giống như sắp chết nhưng không tài nào mà ngắt đi được. Có lẽ là vì thứ rượu đó. Cô không biết làm gì ngoài cam chịu. Cô ghét hắn. Ghét kẻ bá đạo luôn cho mình cái quyền tôn thượng người khác.

Khoảng hơn một tiếng sau, cuối cùng cực hình cũng kết thúc. Cả người cô vô lực nằm ở đó không nhúc nhích dù tay chân đã tự do. Phía vai trái cô đau nhức vô cùng.

Ở trên cao hắn thoả mãn ngắm nhìn tác phẩm của mình. Hắn đã in lại một con huyết long trên vai cô. Cả đời này cô là đàn bà củ hủ. Hắn nghiêng người hồ hên ngắm lưng trần của cô. Hắn mon man quanh vùng da sưng tấy, đỏ ửng của cô đầy mê luyến. Bàn tay hắn lần xuống phía dưới chỗ cặp mông căng tròn kia. Như ý thức được điều hắn muốn làm cả người cô cứng ngắt. Thu lại chút sức tàn cô đẩy mạnh hắn ra. Cả người cô lăn ra khỏi giường.

Áaaaaa...cảm giác đau đớn từ lưng truyền đến. Cô đang nằm lê trên thủy tinh vỡ. Bị cô đẩy ra, hắn hoàn toàn mất đi lý trí. Mặc cô đang chảy máu hắn hung hăng xâm nhập vào giữa hai chân cô. Mỗi cái va chạm làm mảnh thủy tinh càng đâm sâu vào lưng cô. Cô mệt mỏi quá! Mẹ, cô thấy mẹ đang gọi cô. Trước mắt cô là một mảng tối đen. Tội nguyên rủa anh phải xuống địa ngục.....

Chương 31: Nguyên Nhân

Sáng sớm, những tia nắng chiếu vào phòng làm người con gái nhắm mắt mi tình giấc.

Toàn thân cô đau nhức, vừa muốn lật người cảm giác nhói buốt đến tận tim khiến cô không giám động. Những hình ảnh kinh hoàng kia như thước phim quay chậm đang diễn ra trong đầu cô. Cô rung mình sợ hãi. Hẳn đáng sợ hơn cô nghĩ. Hẳn còn kinh khủng hơn cả ma quỷ. Thứ ngự trị trong cô chỉ sợ hãi và sợ hãi.

Cô đã sai khi chọc giận hắn. Thần thời gian xin người hãy cho thời gian trôi nhanh đi. Cô mệt lắm rồi!

Cạch. ..cửa phòng mở ra.

Như phản xạ cô thu mình lại run rẩy. Nhìn cảnh này Hà tỷ cảm thấy thật chua xót. Một cô gái tốt sao số lại khổ thế này.

- Tiểu Băng đừng sợ! Ta là Hà tỷ- bà đau lòng nói

Nghe thấy âm thanh quen thuộc cô thò cái đầu nhỏ ra. Nước mắt kim nén đã lâu giờ tuôn ra như mưa.

Thấy cô khóc Hà tỷ vội tiến tới ôm cô vào lòng. Sợ đụng vào vết thương khiến nó đau thêm nên bà rất ô nhu nhẹ nhàng vỗ về cô, an ủi cô.

- Đứa trẻ tội nghiệp, đừng khóc.- tuy nói vậy nhưng nước mắt bà vẫn chảy ra.

Cô không nói gì mà chỉ nức nở trong lòng bà. Trên người bà có mùi hương của mẹ. Nó khiến cô an tâm, thả lỏng.

Mãi một lúc sau nhịp thở của cô trầm ổn, Hà tỷ mới buông cô ra. Bà thở dài. Hai người này đúng là oan gia mà. Ông chủ, ngài thật sự để ý người ta rồi. Nhưng không biết ngài có thể sớm nhận ra không. Đừng để bản thân hối hận.

----- phân cách tuyến -----

Tầng cao nhất của toà cao ốc Vạn Niên

Rầm...tiếng đập bàn giận dữ

- Lôi Kinh, tôi nói cậu bao nhiêu lần rồi là tới chỗ tôi kiểm tra rồi mà cậu không nghe.- Âu Dương Khắc hét lên

Buông tập tài liệu ra, hắn ngẩng đầu lên

- Đã 3 năm kể từ lúc tìm thấy Diệp Vi, nó không tái phát nữa.

Âu Dương Khắc lắc đầu

- Cái bệnh cuồng kiểm soát của cậu càng ngày càng nặng rồi. Cứ việc gì không đúng như kế hoạch của cậu là tự nhiên cậu lại nổi điên lên như biến thành kẻ khác vậy. Nhưng sao tự dưng lại tái phát chứ? Mà kẻ chịu trận lại là cô bé đáng yêu kia?- tò mò

Âu Dương Khắc không khỏi thở dài. Sao số cô gái nhỏ này lại khổ thế? Lần nào hắn gặp cô là lúc ấy cô bị cái tên biến thái này làm cho thừa sống thiếu chết.

Nghe câu hò của Âu Dương Khắc, Lôi Kinh lại nhớ về tiểu nương bình này. Nếu cô ngoan một chút thì hẳn sẽ không nổi điên mà đối với cô như vậy. Chờ hắn đi công tác về mong sẽ thấy được sự thay đổi của cô.

(đúng là tên cuồng ngược mà! Làm chị Băng thành con nhím thế mà không thấy tội lỗi. Ta chọc chết người *làm hình nộm rom đâm cho đỡ tức nhỏ nước miếng cho hắn chết đuối*)

Chương 32: Không Ôm Thì Sẽ Rơi.

Thế là một tuần nữa lại trôi qua. Tính ra cô ở đây cũng gần hai tháng rồi mà sao cô thấy giống 2 năm quá. Không biết cô còn sống mà ra khỏi đây không nữa. Theo cô, cứ tình hình này thì chắc chết quá! (suy nghĩ quá bi quan a!!!!)

Những ngày này không gặp ác ma cô thấy vô cùng tốt nha. Nhưng cứ nghĩ tới việc hấn có thể xuất hiện bất cứ lúc nào là cô lại run lên. Cô không muốn bị mang tới cái nơi giống nhà lạnh ấy một chút nào cả....rùng mình..

Nhẹ nhàng sờ vào hình xăm ở vai cô không khỏi chua xót. Ôi da thịt yêu quý của cô! Đúng là bi ai mà! Cũng may là thuốc của bác sĩ rất tốt nên mấy vết thương kia sẽ không để lại sẹo nếu...thì... Không cô không muốn biến thành cá sấu đâu. Rất đáng sợ! Hu...hu.....

Trời đúng là không thương cô mà. Vết thương cũ chưa lành mà tên ma quỷ kia lại trở về. Không biết lần này mình sẽ bị biến thành dạng gì nữa.

(em bi ai cho chị. Hình như chị có xu hướng thích ngược hay sao vậy?)

Cạch ...cửa phòng mở ra. Hấn đi vào. Mấy ngày không gặp nhìn hấn có vẻ khác khác. Hình như đẹp trai ra...nghĩ như thế cô lắc đầu tự khinh bỉ bản thân" Hạ Như Băng người từ khi nào thành kẻ mê trai rồi? Không được nh! Phải tỉnh táo, hấn là ác ma. Ác ma nha!"

(Uú* lắc đầu*: đúng là không có tiền đồ mà)

Như phản xạ có điều kiện, hấn càng tiến gần cô càng lùi lại ra xa.

Nhìn hành động trốn tránh của cô hấn không khỏi nhíu mày. Cô sợ hấn?

(Vâng! Làm con cái người ta như thế thử hỏi ai mà không sợ hả anh?)

Nghĩ vậy hấn vô cùng không vui. Hấn muốn cô nghe lời chứ không muốn cô sợ hấn, tránh hấn như tránh tà thể này. Hiệu quả hình như hơi quá thì phải. Vì không muốn cô bài xích mình mà hấn càng muốn ôm cô vào lòng.(Nhờ vậy mà chúng ta mới được xem cảnh người tới ta lùi vô cùng hấp dẫn.)

Cứ như vậy cô bị hấn dồn vào đường cùng. Trước là ác ma, sau là cái ba công vừa rộng vừa cao như muốn hù chết cô vậy. Má ơi con sợ độ cao!!!

Thấy điểm khác lạ của cô, khoe miệng hấn nhếch lên giảo hoạt. Thì ra mèo con sợ độ cao.(ủa chị Băng là người mà sao hết gọi thỏ sang gọi mèo vậy???????)

Trong khi cô do dự không biết có nên lùi nữa không thì cả người đã bị rơi vào một vòng tay rắn chắc. Hấn ôm cô ra ngoài ban công. Buổi tối hình như gió thổi nhiều hơn thì phải. Tim cô đập nhanh hơn, đầu có vẻ choáng váng. Mẹ ơi cứu con. Con chưa muốn chết.hu...hu...

Đến thành ban công thì cô đã giống y như con gấu túi ôm chặt hấn. Hai tay thì ôm cổ, hai chân thì quặp chặt lấy ngang hông hấn. Tưởng như là chỉ cần lỏng tay một chút là cô sẽ rơi. Rơi thì sẽ chết. Dù không chết cũng gãy tay hay què giò. Như thế sẽ không thể nhảy múa. Không. Không muốn.(chị suy diễn ác thật mà!)

Biểu hiện này của cô làm hấn rất hài lòng. Hiếm khi cô giống con bạch tuộc quấn lấy hấn như vậy ha. Kiểu này chắc phải thường xuyên mang cô ra đây quá. (để tiện!)

- Gió mát, thật thoải mái- hấn cảm khái

Cô khóc không ra nước mắt. Làm ơn vào đi. Đây toàn gió độc tôi. Cô vùi đầu vào ngực hấn ầm ức.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Có Cái Gì Đó Lạ Nha???

Ngơ ngác! Mơ màng! Không thể tin...khụ...khụ...

Hôm qua, cô và hấn...èhèm, có chút không thể tin nha! À thì tự nhiên ác ma hình như ăn chay nên không có làm gì cô. Nhưng mà theo như hiểu biết của cô thì khi ở bên hấn cô thường có nguy cơ bị chảy máu.

(ai đọc mấy chương trước thì tự hiểu nha!)

Hiện giờ cô đang trong tư thế khá là quý dị. Đơn giản là ai đó đang coi cô thành gối ôm, ai đó nhân lúc cô ngủ mà lột trần cô, ai đó vô duyên kẻ miệng vào sát "anh đào nhỏ" của cô, ai đó...tự nhiên ngủ cạnh cô cả đêm. Không phải là hấn không thích ngủ cùng người khác sao? Chẳng lẽ...

- Tỉnh?- hấn đột nhiên mở mắt

Giật mình. Làm ơn đi, đừng có hù dọa trái tim yếu ớt của cô được không?

Cô không nói mà chỉ gật đầu. Cô cứ quậy mong thoát khỏi cái tình cảnh này. Mọi lần khi tỉnh lại hấn đều đã đi hoặc không có ở đây. Nên cô ngại cũng là bình thường thôi.

- Ngủ thêm đi!- ra lệnh, sao hấn chỉ biết ra lệnh thôi thế?

Hấn lại ôm cô.

Nhìn.

- Anh không cần đi làm à?-cút đi hộ cái

Hấn nhìn cô thâm trầm

- Tôi vừa từ Nhật về. Hôm nay là thứ bảy.- hấn đột nhiên lên tiếng

- Ủa, hình như công ty anh làm việc cả thứ 7 mà?

Hấn lại nhìn cô

- Tôi vừa từ Nhật về.

Cô gật đầu tỏ ra đã hiểu mà trong lòng ngấm ngầm khinh bỉ. Đừng tưởng có tiền mà muốn làm gì thì làm, cái loại nham hiểm ác độc, bóc lột sức lao động của nhân viên còn mình thì ở nhà hành hạ một cô gái yếu đuối thì sớm muộn gì cũng phá sản. Hừ!

Nếu mà Lôi Kinh biết được cái suy nghĩ ngây thơ của cô thì chắc anh sẽ cười tới nỏ phổi mất.

(Ưu* nhìn khinh bỉ*: ngu ngốc, Băng* bóp tay*: muốn chết?, Uu* ôm đầu, nước mắt ràn rụa*: hình tượng nữ chính ngây thơ đáng yêu của tôi!huhu!!!!)

-----Phân cách tuyến đau khổ-----

Trong vườn

Như Băng ngồi ngẩn ra nhìn mấy khóm hoa cúc vàng chói vô cùng không phù hợp với khung cảnh kia. Một vòng tay ấm áp ôm lấy cô

- Sao lại mất hồn thế?- hấn nói vào tai cô

Rùng mình một cái, đầu cần thân mật vậy chứ?

- Anh có cảm thấy mọi thứ có gì đó không phù hợp không? Đây là cô đang ám chỉ nha. Hà tỷ đã từng nói với cô là mấy khóm hoa ấy là do Trần lão trồng nên Lôi Kinh rất quý trọng chúng. Rút kinh nghiệm từ mấy bài học xương máu nên cô không dám đụng chạm gì tới quyền uy của hấn.

- Không thích chúng?- chỉ khóm hoa

Run...không dám nói mà chỉ hơi cúi đầu. Đừng có dùng cái giọng này được không? Anh như vậy làm tôi sợ đấy!

Hấn trầm ngâm một lúc

- Không thích thì em cho người đánh chúng đi. Muốn trồng gì tùy em

Sốc! Không phải chứ? Anh cũng đừng dã man như vậy được không? Đập tôi một gậy rồi cho tôi quá táo. Anh ác nó vừa thôi. Hu...hu... Chẳng lẽ là bình yên trước bão táp sao? Mấy ngày nay tôi ngoan mà.

Có lẽ do sự thay đổi quá mức lạ củ Lôi Kinh mà cô bị hoảng loạn nên không nhận ra sự bất thường tích cực này.

(khỏi phải biện minh đi. Nói thẳng ra chị có xu hướng bị ngược thành quen thì có. Trong ta hoàn toàn thất vọng....)

Chương 34: Bắt Cóc!

Mấy ngày này quả là bình yên tới đáng sợ. Hẳn như lột xác biến thành kẻ khác vậy. Bắt an! Vô cùng bắt an! (sắp có bão)

Quá bí bách, cô quyết định ra ngoài. Nếu cứ đắm chìm trong sự dục dăng quý dị này chắc cô chết mất.

----công biên thành phố----

Tự do, thoải mái. Đây là điều cô yêu thích. So với cái lồng vàng kia thì chỗ này tốt hơn nhiều. Ngồi yên tĩnh bên dưới một gốc cây, cô mơ mộng về khoảng thời gian lúc mẹ cô còn sống. Khi đấy thật hạnh phúc. Không biết từ đâu một cô bé vô cùng đáng yêu chạy đến.

- Chị, chị giúp mẹ em với!- cô bé lo sợ, cặp mắt đỏ hoe

Không suy nghĩ gì nhiều cô bèn đi theo cô bé. Xa xa Phúc bá đang bận kiểm tra hệ thống phanh xe. Nó có vấn đề khá lớn nên không chú ý tới cô.

Cô bé dẫn cô vào một con hẻm ít người qua lại mà còn hơi tối nữa. Mãi quan sát đường đi nên cô không biết cô bé đã chạy đi từ lúc nào.

- Cô bé, em đâu rồi?- cô lo lắng, thấy bất an. Hình như có cái gì đó không đúng.

Đang suy nghĩ thì một mùi nồng đậm có chút hăng xộc thẳng vào mũi cô. Cô dẩy dụa, mệt, vô lực. Dần dần trước mắt cô tối sầm lại.

-----phân cách tuyến-----

Trong căn nhà kho, một cô gái bị chói chất trên ghế. Mí mắt cô giật giật, mắt cô mở ra. Nơi này rất tối, mùi ẩm mốc bốc lên làm cô thấy buồn nôn. Quá kinh khủng!

- Tỉnh?- một giọng nói vô cùng quen thuộc vang lên

- Anh là ai? Sao bắt tôi?- cô nghi hoặc

Ha...hắn cười lạnh

- Mới mấy ngày không gặp mà đã quên anh sao, học muội thân ái?

Cô giật mình

- Học...học trưởng Nhiếp?

- Phải! Tiểu Băng, em hại anh lắm quá! Nếu hôm đó em không hành động ngu ngốc thì anh đã không bị mụ già kia đuổi đi.- hắn nói bằng giọng căm phẫn.

Cô cả kinh. Học trưởng của cô sao thay đổi tới mức này.

- Người anh yêu không phải là chị Lệ Na sao?

- Không, anh không yêu cô ta. Cô ta chỉ là công cụ giúp anh thăng tiến thôi. Người đàn bà ngu ngốc.- hắn thẳng thắn

- Vô sỉ! Sao lúc trước tôi lại thích anh cơ chứ.

- Cám ơn. Cô không có tư cách mắng tôi. Cô cũng chỉ là con điểm được Lôi Kinh bao nuôi thôi.- hắn gào lên

Cô cười g Liễu cợt

- Tôi không lừa gai tình cảm của người khác như anh. Anh là kẻ đê tiện, vô liêm sỉ nhất mà tôi từng biết.

Ba...hắn hung hăng tát vào mặt cô.

- Nếu mày không có giá trị lợi dụng thì tao đã cho mày đẹp mặt rồi.

- Anh muốn gì?

- Tao muốn gì thì từ từ mày sẽ biết. Giờ ngoan ngoãn ở đây cho tao. - nói rồi hắn xoay người bỏ đi.

Khi bóng hắn khuất đi nước mắt cô mới chảy ra. Khốn nạn! Cô lại trao tình cảm cho một thằng đốn mạt như vậy.

(Thông báo: Đoạn sau mong mọi người cắt tất cả các vật dụng có tính sát thương cao đi giùm nha. Nếu không thì phải bỏ thêm tiền mua tivi khác thì khổ. Đạo diễn keo kiệt sẽ không bồi thường đâu nha. Hết! Xin cảm ơn!)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Đây Mới Đúng Là Hắn!?

Ngồi trên chiếc ghế da cao cấp, đầy uy quyền, hắn nhìn chăm chú vào chiếc hộp màu nâu trên bàn

- Điện hạ, vừa rồi Phúc bá báo Hạ tiểu thư mất tích mà ở đây chúng ta lại nhận được chiếc hộp kì lạ này. Liệu có phải là quá mức trùng hợp không?-
Mộc Ảnh phân tích

- Mở ra!- Lôi Kinh ra lệnh

Tuy không muốn mở vì sợ trong đó có gì ảnh hưởng tới điện hạ nhưng Mộc Ảnh vẫn phải làm. Không ai được phép trái lời điện hạ.

Ngoài dự liệu của Mộc Ảnh, bên trong chỉ có một chiếc điện thoại đang phát sáng. Một hàng số dài ẩn hiện trên màn hình

-Alô!- hắn bình thản trả lời

Đầu dây bên kia là một giọng nam ma mị(vâng, chính là Nhiếp Thanh)

- "Lôi tổng, vui vì anh bắt máy"- hắn ta nói như cô cùng quen biết

- Vào thẳng vấn đề đi.- Lôi Kinh nhàn nhạt mở miệng

- "Được! Bây giờ Hạ Như Băng đang ở chỗ tôi. Nếu muốn nhìn thấy cô ta thì chuẩn bị cho tôi một triệu đô. Bằng không cô ta có xảy ra chuyện gì thì đừng trách tôi."- Nhiếp Thanh nói vô cùng tự tin. Trước đó hắn ta đã điều tra và biết được Như Băng rất đặc biệt với Lôi Kinh. Bởi cô là phụ nữ đầu tiên được hắn mang về "Bảo Đế thành".

Ha...như nghe được chuyện cười hắn cười thành tiếng

- Nhiếp Thanh cậu cho rằng Lôi Kinh tôi vì một bộ quần áo mà dễ bị uy hiếp sao? Xin lỗi vì làm cậu thất vọng. Cảnh báo trước là mạng của cậu không biết còn kéo dài tới bao lâu.

Không cho Nhiếp Thanh thời gian phản ứng thì Lôi Kinh đã cúp máy. Muốn uy hiếp hắn? Đừng hòng! Hắn là ma vương của ma vương nên chỉ có hắn ra lệnh chứ không kẻ nào được phép uy hiếp, ra lệnh cho hắn. Với hắn, cô là một vật nhỏ mà hắn còn hứng thú mà thôi. Đây mới chính là hắn, độc ác, tàn nhẫn, máu lạnh vô tình...

- Điện hạ, đã tra được tung tích của bọn chúng

Tiếp tục xem tài liệu hắn không buồn ngắt đầu nói

- Bảo Hoà cho người tới xử chúng. Phải mang người về đây an toàn.- hắn ra lệnh

Nghe phân phó, Mộc Ảnh nhanh chóng ly khai. Căn phòng chỉ còn mình hắn. Buông tài liệu ra hắn lười biếng dựa vào ghế. Hắn sẽ không để ai nắm được điểm yếu của mình. Muốn làm từ huyệt của hắn? Cô không xứng!

Chương 36: Có Chút Thật Vọng!

Ba... gương mặt xinh xắn của cô lại bị hung hăng đánh một cái rồ đau.

- Mẹ kiếp! Cứ nghĩ cô được hân quan tâm nhưng ai ngờ cô cũng chỉ là một con điểm không hơn không kém- Nhiếp Thanh tức giận si nhục cô

- Vậy sao anh còn bắt tôi?- cô nở nụ cười khinh bỉ

Gương mặt đen như đất nòi của Nhiếp Thanh giờ càng đen hơn. Hắn túm lấy mái tóc giờ đã rối tung lên

- Mày biết vừa rồi Lôi Kinh, hắn đã nói gì không? Hắn nói mày chỉ là vật làm ấm giường cho hắn. Hắn chẳng quan tâm gì đến sống chết của mày cả.-
hắn nói rõ từng câu từng chữ như muốn cô đau khổ

Dù biết không nên quá hi vọng gì vào người đàn ông này nhưng sao cô thấy tim mình lạnh quá. Chắc có lẽ anh ta mấy ngày nay đối xử tốt với cô một chút nên mới thấy hụt hẫng thế này. Cô thật ngốc mà! Người ta cười với cô thì cô cho là họ thích mình. Cũng tốt, bây giờ biết cũng không muộn. Thà thất vọng còn hơn tuyệt vọng.

Trước hết là cô phải thoát khỏi tên khốn này đã. Cô cố gắng cong khoe miệng lên trào phúng

- Anh biết vậy sao còn bắt tôi?

Hắn nhìn cô cười còn khó nhìn hơn khóc. Chết đến nơi còn to mồm

- Hắn đã không xem mày ra gì thì tao cũng không cần khách khí. Nhìn mày mê người như thế thì bán đi cũng sẽ rất được dù không còn là xử nữ. Nhưng trước tiên tao phải nếm thử hương vị của mày đã.

Xoẹt...chiếc áo somi của cô bị xé rách. Cánh xuân vô hạn hiện ra trước mặt Nhiếp Thanh.

(thẳng cảm thú!!!)

Đôi mắt hắn ta ẩn chứa thứ ánh sáng khiến người ta rùng mình. Cô sợ hãi cùng lo lắng. Chưa kịp la lên thì cô đã bị đẩy ngã trên nền đất lạnh. Cô biết hắn muốn làm gì.

- Chắc! Thật là đáng yêu! Không ngờ con nhóc ngày đó bám theo ta giờ trở mã thành một đại mỹ nhân rồi ha.- hắn nói bằng cái giọng cợt nhả

Tức giận, nhục nhã, uất ức...

- Khốn kiếp! Anh là tên khốn nạn, thả tôi ra.- cô gào nên trong vô vọng. Cô không muốn bị tên khốn này làm nhục

Giấy gìa, phản kháng trong vô vọng, cả người cô bị hắn giữ chặt.

- Ngoan, nghe lời nếu không sẽ rất đau đấy!- hắn ta nhỏ giọng dụ dỗ

- Tôi hận anh!- nước mắt cô chảy ra.

Ông trời, chẳng lẽ người đối với con tàn nhẫn vậy sao?- cô than thầm.

Khi hắn chuẩn bị tiến vào cơ thể cô thì... Rầm...cửa nhà kho bị đập tung. Hơn chục người tiến vào

- Bọn mày là ai?- Nhiếp Thanh chột dạ

Nhưng hắn chưa kịp phản ứng thì đã bị túm lại.

Người đàn ông bước tới gần cô, lấy áo khoác lên người cô. Cũng may trên người cô vẫn còn chút quần áo nên không quá chật vật

- Hạ tiểu thư, chúng tôi tới cứu cô. Điện hạ chờ cô ở "Bảo Đế thành"

Không trả lời, cô đứng dậy, bước đi như một cái xác. Không ai biết cô nghĩ gì cả. Một sự thay đổi dần hình thành.

Chương 37: Lôi Kinh Nổi Giận.

"Bảo Đế thành"

Như Băng đứng trước cửa của toà lâu đài trắng lộng lẫy với vẻ mặt phức tạp. Hít một hơi thật sâu, cô bước vào trong.

Trong nhà, Hà tỷ đang lo lắng đi đi lại lại. Vừa thấy cô, bà vui mừng không thể tả mà chạy tới ôm chặt cô.

- Như Băng, con làm ta lo quá! Bọn chúng có làm gì con không?- bà cuống quýt hỏi cô.

Cô nở nụ cười trấn an

- Con không sao. Con ổn!

- Vậy thì tốt rồi!

Nụ cười trên mặt cô tắt ngấm khi thấy bóng hình quen thuộc từ cầu thang đi xuống. Từ trên cao nhìn xuống, hấn quá cao quý. Hấn giống một vương giả cao cao tại thượng mà cô không bao giờ chạm tới được.

Thấy biểu hiện của cô, Hà tỷ xoay người lại. Bà cười một cách hạnh phúc

- Ông chủ, Như Băng về rồi!

Nhìn dáng vẻ thâm hại của cô, hấn không khỏi cau mày.

- Bà đi làm việc của mình đi.- hấn ra lệnh

Tuy rằng không muốn nhưng bà vẫn phải đi. Trước đó, bà còn vỗ nhẹ bàn tay cô để trấn an.

Đợi khi Hà Tỷ rời đi hấn mới tiến tới nâng cằm cô lên.

- Hấn ta có đã làm gì em?

Cô nhìn thẳng đôi mắt màu xám khói xinh đẹp kia không hề trốn tránh

- Anh muốn biết hấn ta đối xử tệ với tôi hay là đã ngủ với tôi?- cô mĩa mai

Lực đạo của hấn tăng lên khiến cằm cô đau như muốn vỡ ra nhưng nơi khác của cô còn đau hơn. Hấn quá tàn nhẫn!

Hấn im lặng không nói mà chỉ quan sát tất cả biểu tình trên mặt cô. Thấy vậy cô cũng không cho là lạ

- Anh yên tâm, tôi biết rõ thân phận của mình mà. Từ giờ tới lúc hết hợp đồng tôi sẽ không có quan hệ với bất cứ ai khác. Tôi rất có đạo đức của một tình nhân nha!- cô giễu cợt

Đối với hấn cô không là gì. Cô hiểu!!!!

Gạt tay hấn ra, cô lướt qua hấn đi lên lầu.

Cánh tay hấn rơi vào khoảng không. Nơi nào đó ở ngực hấn có chút nhói. Nghe cô nói vậy sao hấn thấy lạ? Sự thật vốn là như vậy mà. Hiểu nhưng trong lòng hấn lại xuất hiện một câu hỏi" rốt cuộc hấn đối với cô là như thế nào?". Nghĩ đến đây mặt hấn lạnh đi. Cô chẳng là gì cả. Hấn đối với cô chỉ là hứng thú nhất thời thôi. Rất nhanh sẽ chán. Đúng là như vậy.

----phân cách tuyến----

Phòng nghiên cứu tập đoàn "Đường Nam"

- Lôi tổng người đàn ông ngài mạnh tới rất khoẻ mạnh. Cậu ta sẽ là một được nhân tốt.- người đàn ông trung niên tỏ hưng phấn.

Không quan tâm người kia, Lôi Kinh quay sang Kim Ảnh bên cạnh

- Đã phé đi hán?

- Rồi thưa ngài.

Hắn gật đầu tỏ vẻ hài lòng rồi bước đi

Kim Anh trong lòng thở ra. Điện hạ nổi giận rất đáng sợ. Ngài không náo loạn đập phá mà cứ ngấm ngấm khó lường. Ngài càng bình tĩnh thì kết quả kẻ đó lại càng thâm nga. Giống như tên họ Nhiếp này không những bị phé cái *** đó mà còn bị biến thành được nhân phải chịu vô vàn đau đớn, khổ ải. Càng nghĩ hán càng rung mình lợi hại. Thủ đoạn điện hạ quá ác đi. Đã trừng phạt sẽ không cho chết mà phải sống không bằng chết. Ác...quá ác nhưng mà rất há hê.

* phỏng vấn: kí giả Tiểu Ưu, đối tượng Nhiếp Thanh

-Ưu: sau khi hoàn thành vai diễn anh có cảm nhận gì?

- Thanh: vai của tôi hơi ít. Một người tài năng như tôi cần có nhiều đất diễn hơn. Tác giả đúng là không có mắt nhìn.

- Ưu* đen mặt*: Ý anh là tác giả bất công?

- Thanh: Ừm, rất đúng!

- Ưu* cười gian*: như anh muốn!

- Thanh????

Ta cho ngươi thoải mái mà không muốn vậy thì đừng trách ta. Ta cho mi biết tay. Hành chết ngươi. Cho ngươi biết tay.

M.n xin ủng hộ. Ta không hề ác nha. Chỉ thoả mãn ai kia thôi. Hehe...(^_^)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Mượn Rượu Giải Sầu

Bar "Mị Hoặc", phòng VIP

- Kinh, bé thỏ nhà cậu bị bắt cóc phải không?- Cung Hải Đường bình thản hỏi

Lăng Thiếu Phong tròn mắt

- Lúc nào vậy? Sao tôi không biết???

- Ừ thì cách đây không lâu lắm!- Cung Hải Đường trả lời cho có

Giương mắt tuần tú của ai đó đen lại. Đây mà gọi là bạn bè á? Quá đáng quá thể. Hừ

- Hai người thích quan tâm chuyện tôi quá đấy!?- Lôi Kinh lên tiếng

Nghe vậy hai người kia vội nuốt nước bọt. Cái tên này phúc hắc quá!!!

- Tại tôi chỉ nghĩ cho cậu thôi! Đúng không Đường?- Lăng Thiếu Phong vội giải thích

Cung Hải Đường cũng gật đầu phụ họa

- Đúng vậy! Vì thế mà bà xã tôi đã đến chỗ cậu để hỏi thăm nha.

- Cô ấy tới đó được tích sự gì?- Lôi Kinh lạnh giọng hỏi

Mặt Cung Hải Đường nhăn lại

- Cậu là loại vô tâm! Bà xã tôi có lòng tốt tới an ủi con thỏ nhỏ nhà cậu và cũng để chỉ dẫn cho cô ấy cách lấy lòng, an ủi tâm tình nắng mưa thất thường của cậu.

- Đàn bà của tôi không cần vợ cậu dạy!

Về mặt Cung Hải Đường méo lệch

- Dù muốn hay không thì giờ này bà xã tôi đang ở nhà cậu rồi. Có cần tôi gọi điện hỏi thăm không?

- Không cần!

Reng...reng...reng...điện thoại của Cung Hải Đường kêu lên. Nhìn thấy tên hiện trên màn hình, khoe miệng anh cong nhếch lên cung sủng (cung chiều sủng nịnh)

- Alô, em yêu- cô tình mở loa to

- Ông xã, em và tiểu Băng, chị em kết nghĩa của em đang uống rượu rất vui nha!...ừc...ợ... Tới nay em sẽ ở đây cùng chị em tốt ngủ chung nha, không về nha. Anh tự lo liệu nha. Yêu anh nhiều! Moa...moa... Như Băng cậu ly...

- Cạn...

Tút! Tút! Tút!...

- Bà xã không được... Lôi Kinh...

- Cậu tự chuốc!

- Chắc chắn con thỏ nhà cậu dụ dỗ vợ tôi!

Lôi Kinh lắc đầu. Điều Khả Khả chính là điểm chí mạng của cậu ta. Chỉ cần liên quan tới bà cô này là cậu ta lại như vậy. Ngu ngốc! Chết vì tình là chết ngu ngốc!

- Cậu nghĩ Điều Khả có cái đức hạnh gì ha?

- Cậu...

- Dừng, các cậu cứ ngồi đây mà cãi nha. Tôi nghĩ kho vũ khí giờ này chắc cũng sắp sập rồi.- Lăng Thiếu Phong nhắc nhở

- Bà xã!

- Điều Khả Khả!

- Chắc lúc này cũng nổ rồi đấy!

- Câm miệng! Cậu là tên mồm quạ đen!- Cung Hải Đường chỉ trích

Qua...qua...qua...trên đầu ảnh có một đàn quạ bay qua

Có lòng tốt mà còn bị chửi

- Thôi, đi nhanh

Ba người lao ra khỏi quán bar...

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39

Ba chiếc bugatty đen bóng dừng lại trong "Bảo Đế thành"

Hà tỷ cùng đám người hầu xếp thành hai hàng để đón tiếp

- Ông chủ, Cung tổng, Lăng tổng!- cung kính, nghiêng người 90°

Không để ý, Lôi Kinh lên tiếng

- Họ đâu?

- Hai người đang nằm ngủ trên phòng. Tại..

Vào...con gió lạnh thổi qua. Trong sân, ba người đàn ông cao quý nhất thành phố F đã đi đầu mất để Hà tỷ trợ trợ một mình. Không thể tôn trọng bà một chút được sao???(>_<)

Chưa đầy 10 phút, Cung Hải Đường đã ra ôm Diêu Khả say mềm ra về.

Lăng Thiếu Phong: cứ tưởng có trò hay ai dè...trà có gì sát! Về!!!

Hắn là kẻ chỉ sợ thiên hạ không loạn mà.

-----phân cách tuyến-----

Đêm nay trăng thật sáng. Ánh trăng chiếu vào căn phòng tạo nên một bức tranh tuyệt mỹ. Người con gái nằm trên giường, tóc xoã tung, hai gò má ửng hồng bởi men rượu, đôi môi phớt hồng hé mở. Quá đẹp!

Lôi Kinh ngồi cạnh mép giường nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt cô. Trong đôi mắt màu xám tro kia ẩn chứa sự ôn nhu dịu dàng mà hắn cũng không nhận ra.

Oẹ... Sự lãng mạn bị tàn phá không thương tiếc. Trên người hắn dính vô cùng nhiều những thứ từ trong miệng cô phun ra. Khoé miệng hắn giật giật. Kinh tởm là cảm giác lúc này mà hắn có. Hắn thề sẽ không bao giờ cho cô uống một giọt rượu nào nữa. Quá mất hình tượng.

Không suy nghĩ nhiều, hắn ôm cô vào phòng tắm. Hắn là kẻ cuồng sạch sẽ nên không sạch thì cút! (Quá bá đạo!)

Cô trong trạng thái mơ mơ màng màng nằm trong bồn tắm không lơ. Hắn ôm cô, nhẹ nhàng phiêu du trên từng tác da thịt của cô. Cảm giác nhột nhột làm cô có chút tỉnh

- Sao anh lại sờ tôi?- cô tò ra bắt mạch

Hắn nhếch miệng cười cung chiêu

- Ngoan, tôi không sờ mà đang thăm cho em. Người em toàn mùi rượu.(chém, ăn đậu của chị Băng công khai còn điều.hử!)

- Ồ, tắm! Không được sờ. Nhột lắm!- lại chìm vào mơ màng

(quá không có tiền đồ)

Lúc này cô thật nghe lời, không xù lông nhím như mọi khi. Cảm giác này quá đối bình yên. Cái cảm giác mềm mại mịn màng làm hắn vô cùng hưng phấn nhưng mọi thứ dường như không đủ với hắn. Vì thế mà thời gian tắm kéo dài gần một tiếng đồng hồ.

* tâm sự

- Băng: hu hu! Ta mất mấy lớp da liền

- Ưu: khổ cho chị! Tên kia quá dã man.

- Kinh: ehèm

- Ưu vắt chân chạy mất dạng

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Đêm Mất Hồn

Lấy chiếc khăn tắm quấn ngang hông, hấn ôm cô ra ngoài, đặt cô nằm trên giường. Ga giường màu đen tôn lên làn da trắng tinh tế do hơi nước mà hơi ửng hồng. Rất mê người! Đột nhiên cô mở mắt ra.

- Tôi nóng. Rất khó chịu!- cô nỉ non

Lôi Kinh tiến lại gần, cúi đầu, nói nhỏ vào tai cô

- Sao lại nóng?

Cô cứ mơ mơ màng màng, cả người khó chịu. Khi Lôi Kinh tới gần cô thấy thật thoải mái nha. Rất mát!

- Ôm tôi, tôi muốn...- cô nói một cách vô thức

- Muốn gì?- giọng nó thấp phần bá mị

Nói mà không hề suy nghĩ

- Muốn anh.

- Không hối hận?

- Hối hận là con rùa!

Im ắng, hấn nhìn cô nóng rực. Thắc mắc vì sao không ôm cô nên nhanh nhẹn ôm lấy hấn, cọ cọ cái đầu nhỏ vào lồng ngực vững chắc kia.

- Vội đến vậy sao?- hấn hỏi

- Ừm- cô ưm một tiếng thật dễ nghe nha.

Coi như là câu trả lời, hấn xoay người đặt cô dưới thân. Cô vòng tay ôm cổ hấn, nở nụ cười ngây ngô. Ngay lập tức, đôi môi ngọt ngào bị hấn cắn nuốt từng chút, từng chút một. Lúc đầu ôn nhu, càng về sau càng mạnh mẽ cắn nuốt. Thỉnh thoảng hấn cắn nhẹ chiếc lưỡi dính hương thiếu nữ làm cô rên nhẹ. Nụ hôn kéo dài tới khi cô sắp không thở nổi. Gặp được không khí cô ra sức hít vào. Bộ ngực phập phồng lên xuống làm đôi ngọc thoắt đáng yêu càng thêm mê người. Hấn chuyển dời nụ hôn tới xương quai xanh gợi cảm. Hấn đi tới đâu thì để lại trên đó ấn kí màu hồng nhạt. Hấn há miệng ngậm lấy một tiếu anh đào nhỏ của cô. Động tác lặp đi lặp lại cho tới khi chúng cứng lại. Hấn nhẹ nhàng tách hai chân cô ra, ngón tay tà ác lặn mò vào trong lãnh địa bí mật giữa hai chân cô. Cảm nhận có dị vật xâm nhập cô cong người lên

- A...ừ...- cô bật ra tiếng rên yêu kiều

Thấy có dòng nước ấm chảy ra, khoé miệng hấn câu nên một nụ cười lưu manh.

- Thật là vật nhỏ nhạy cảm!

Ngón tay hấn liên tục ra vào vùng đất cấm, rồi lại thêm một ngón nữa. Cứ như vậy khi cô đạt tới cao trào đầu tiên. Hấn xấu xa rút tay ra. Hấn tháo khăn tắm rơi xuống đất để lộ vật nam tính đã sớm ngọc đầu dậy.

Nhi gương mặt buồn ngủ của cô hấn cười. Một nụ cười chậm chạp. Tưởng vậy là xong? Mọi việc chỉ mới bắt đầu. Không nói thêm gì hấn lấy chân cô vòng quanh hông hấn. Ngay lập tức hấn động thân tiến vào trong. Cái cảm giác ấm áp, chặt chẽ làm hấn điên đảo. Lúc đầu ôn nhu về sau thì như đã thú điên cuồng lướt động. Cái sau so với cái trước càng mạnh hơn.

- Ừ... A...chậm...chậm một chút. ...a...ừ...- cô kháng nghị.

Mặc cô khóc lóc cầu xin hấn mạnh mẽ ra vào. Hấn thay đổi tư thế liên tục. Kúc cô ở trên, lúc ở dưới, có khi hấn từ đằng sau tiến vào. Mỗi lần đều khiến hai người tận khoái. (Vua kĩ thuật!!!). Cô bị hấn giày xéo tới hơn nửa đêm mới được tha. Hấn vô cùng thoả mãn nhìn cô ngất trong ngực mình vì mệt. Có lẽ nên suy nghĩ việc cho cô uống rượu. Rất tốt nha. Nhưng nghĩ lại lại thấy không được. Vẫn cấm thì hơn. Cô say tuy nhiệt tình nhưng cũng nguy hiểm nha. Dáng vẻ của cô quá đẹp!!!

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

Sáng hôm sau

Mắt cô run run, mắt cô mở ra. Cảm giác mang tên "đau" lập tức đánh úp cô. Những hình ảnh tối qua như mớ hỗn độn trong đầu cô. Nói thật, cô chẳng nhớ gì.

Cạch...cửa phòng tắm mở ra. Phản xạ có điều kiện, cô nhắm mắt giả vờ ngủ.

Lôi Kinh từ phòng tắm đi ra, trên người quấn mỗi một chiếc khăn tắm. Nghe tiếng động bên ngoài, hắn biết cô đã tỉnh. Thật không ngờ cô dám giả vờ ngủ với hắn. Khoé miệng hắn nhếch lên thích thú. Xem cô giả vờ được đến bao giờ. Hắn khoan khoái bước về phía giường.

Tuy nhắm mắt nhưng cô vẫn cảm nhận được một cỗ khí thế bức người tới gần. Làm ơn đi đừng có dọa cô chứ.

Phản đệm bên cạnh lún xuống, hắn đang nằm bên cạnh cô. Rốt cuộc là có nên mở mắt không? Cứ thế này thì cô sẽ chết vì bệnh tim mắt.

Nhột nhạt ầm ầm. Hắn đang hôn cô. Mắt, mũi, miệng, cảm,...không, không được. Cô hét trong lòng

Mắt cô mở to, cô xoay người nhảy ra khỏi giường. Cô trừng mắt, cảm tức lườm hắn.

- Anh, cái tên xấu xa này! Không biết làm phiền người khác lúc ngủ là vô cùng thiếu đạo đức sao?

Hắn nheo mắt nhìn cô

- Chẳng phải em đã tỉnh rồi sao? À mà em có vẻ thấy rất nóng thì phải?- hắn chuyển rồi tằm mắt xuống cơ thể cô.

Nhìn theo hắn, cô đơ người. Cô không một mảnh vải che thân. Đã thế trên người lại toàn mấy dấu xanh xanh hồng hồng chói mắt.

- Á! Anh...anh...tôi...tôi...chúng ta...- cô hét hoảng nói không thành lời Không không thể nào! Đêm qua xảy ra chuyện gì vậy sao cô chẳng nhớ gì hết.

- Đây đâu phải lần đầu chúng ta thân mật. Em làm gì mà nghiêm trọng quá vậy?- hắn nhàn nhạt mở miệng.

Nhìn cái điệu bộ lười biếng của hắn cô rất muốn giết người. Nhưng rất tiếc sức người có hạn. Hít một hơi thật sâu, cô lấy lại bình tĩnh

- Thử hỏi một người bị ăn mà không biết mình bị ăn như thế nào thì có thấy dễ chịu không?- cô cau có

- Em không nhớ chuyện tối qua?- nghi hoặc

Cô gạt mạnh đầu. Ngủ gì mà nhận. Xấu hổ chết đi được.

- Thật?

- Thật!

Nhanh như cắt hắn đặt cô dưới thân.

- Không nhớ thì để tôi làm lại cho nhớ.

- Khoan!- cô hoảng sợ- anh không đi làm sao?- đánh trống lảng

- Hôm nay là chủ nhật.Em rất không muốn gặp tôi?

Cô gạt mình! Sao biết hay vậy?

- Đâu có!- ngủ gì mà nhận- anh được nghỉ thì chúng ta đi tập thể dục đi ha?

- Em chắc? Yêu cầu của tôi sẽ khiến em rất vất vả.

- Không sao, tôi không sợ mệt.

Thà bị mệt còn hơn bị ăn.

(ta đâm đầu vào đầu hủ chết đây!!!)

Cô đang đắc ý vì sự thông minh của mình thì hắn đã tách hai chân cô ra.

- Anh làm gì vậy?- cô sợ hãi

- Tập thể dục.

Chưa kịp phản bác, miệng cô đã bị hấn hung hăng chặn lại. Cô khóc không ra nước mắt. Ý nghĩ của cô rất trong sáng nha nhưng sao vào tai tên này lại u tối quá vậy.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

Cô nằm bẹp trên giường không động đậy. Thật là chẳng có tiền đồ gì cả sao lần nào cũng bị hấn làm cho ngất đi vậy.

Meo...meo...gâu...gâu...nhạc chuông điện thoại của cô vang lên. Nhạc chuông này thể hiện ước mơ chó mèo yêu nhau từ nhỏ của cô. (tuy có chút điên rồ nhưng cũng đáng yêu mà!)

Nhìn tên liên lạc trên màn hình cô vô cùng vui vẻ. Bà cô Khả Khả gọi điện cho cô.

- Alo! Chị Khả Khả

.....\$#-+)(&&%

.....@%#&*!&/??

Giương mặt cô ỉu xiu. Sáng nay thôi, sau khi hành hạ cô cho đã rồi bỏ lại cho cô cái lệnh cấm túc một tuần vì tội uống rượu. Vì chuyện này mà cô mãi chẳng vui được. Cô tròn 18 tuổi cách đây ba tháng 16 ngày rồi chứ bộ. Đầu còn là trẻ vị thành niên đầu. Càng nghĩ cô càng thấy uất ức.

Ở đầu bên kia, Khả Khả sốt ruột khi không thấy Như Băng trả lời thì vô cùng sốt ruột.

' Tiểu Băng, sao em không trả lời?'

Nghe thấy tiếng Khả Khả, cô mới giật mình thoát khỏi những suy nghĩ lung tung. Cô tiếc hận mà kể nể cho Khả Khả nghe về sự bá đạo của ai đó.

Vừa kể cô vừa nghe thấy bên kia có tiếng đồ bị vỡ. Có cần xúc động vậy không???

Sau một hồi suy nghĩ đối sách kèm theo vài lời thăm tỏ tiên ai kia, cô đã được Diêu Khả Khả truyền thụ bí quyết để đánh gục ác ma. (bí quyết là gì? Đọc rồi sẽ biết.hehe)

Cúp máy cô tiến hành tác chiến.

* bí quyết 1: đàn ông thích mềm không thích cứng!

Tuy hơi quá sức nhưng cô sẽ cố. Tự do muôn năm.

Ở một nơi khác

- Cung Hải Đường! Em muốn đốt công ty của con cá Kình kia!- Diêu Khả Khả gào lên.

Nhìn đám đồ bị đập tan tành trên đất, Cung Hải Đường vô cùng đau khổ. Trong đó có bình gốm thời Minh mà hấn vô cùng yêu thích. Lôi Kình, cậu nợ tôi lần này!!! Bình hoa của tôi!

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Dụ Đồ Lôi Kinh 1

Cốc...cốc...cách... Lôi Kinh buông tài liệu trong tay ra, ngẩng đầu lên nhìn người bước vào. Hắn thoáng ngây người. Cô gái này muốn giờ trò gì đây?

Như Băng bước vào, cô bung một ly cà phê vào. Miệng cô nở một nụ cười vô cùng chói mắt, để lộ nướm đồng tiền xinh xắn.

Hắn dựa lưng vào ghế, nhìn cô không chớp mắt. Hắn không muốn bỏ qua bất kì một biểu tình nào của cô. Hôm nay cô rất lạ! Nhìn giống như cô muốn dụ dỗ hắn.

Nhìn thấy sự ngờ vực trong mắt hắn, cô có chút chột dạ. Nhưng không sao, Hạ Như Băng cố lên!!!

Để hoàn thành kế hoạch, cô đã cố tình mặc chiếc váy ngắn màu hồng phấn, cổ khoét chữ V, nội y màu đen như ẩn như hiện rất mê hoặc. Đặc biệt, cô còn đội một chiếc tai thỏ trên đầu rất đáng yêu! Nhìn tổng thể thì bất cứ ai cũng sẽ nghĩ cô đang ra tín hiệu: mời ăn tôi!. Con thỏ nhỏ này muốn giờ trò gì?

Bước tới trước chiếc bàn, làm một vẻ mặt vô cùng đáng yêu, có chút mong manh khiến người ta muốn che chở.

- Em vào đây có việc gì?

- Tôi mang cà phê cho anh!- vừa nói vừa đẩy ly cà phê tới trước mặt hắn.

Hắn nhàn nhã đưa ly cà phê lên uống một ngụm. Lông mày hắn hơi cau lại rồi nhanh chóng giãn ra.

- Có ngon không?- cô nhỏ giọng hỏi, mặt hơi cúi xuống trông rất nhu thuận

- Quá ngọt!- hắn thẳng thắn

Thất bại! Hắn không thích ngọt. Vậy thì kế hoạch tới chơi với chị Khả Khả làm sao đây? Không, không thể được!

- Để tôi pha ly khác.- cô xoay người đi ra. Lần này sẽ tốt hơn thôi. Bây giờ cô cần nịnh hắn.

- Đứng lại!- hắn ra lệnh

Người cô run run, không phải chứ? Chỉ là một ly cà phê thôi mà, hắn sẽ không nổi điên với cô chứ?

- Tôi...tôi...không biết anh không thích đồ ngọt.- dừng lại tại chỗ!

- Lại đây!- hắn ra lệnh

Hắn muốn đánh cô sao? Cô không cố ý mà!- cô gào khóc

Nếu Lôi Kinh mà biết suy nghĩ của cô thì hắn sẽ muốn bóp chết cô mất. Trong mắt cô hắn đã man vậy sao?...

(cái vụ đồ dễ thương+quyến rũ là style mà khả khả dùng để dụ dỗ anh đường nha. Chuyện tình của khả và đường mình sẽ gửi tới mọi người trong thời gian tới. Nhớ ủng hộ nha! Yêu mọi người! moa moa)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Dụ Đồ Lôi Kinh 2

Mặc dù ngàn vạn lần không muốn nhưng cô vẫn lê bước chân về phía hắn. Mỗi bước chân của cô tưởng chừng như cả một thế kỉ. Hắn không vội, hắn chờ cô bước tới. Hắn giống một con thú săn mồi khôn ngoan vô cùng kiên nhẫn, còn cô là con mồi thơm ngon của hắn. - Anh gọi tôi?- cô rề rắt, tay cô vò vạt áo. Đây là một thói quen khó bỏ của cô

- Ngồi xuống!- hắn ra lệnh

Mặt cô nhăn nhó. Không phải chứ? Hắn bị khủng sao? Bảo cô ngồi, ngồi đâu? Đắt chắc? Như vậy sẽ rất khó coi nha. Cô tưởng tượng mình có đuôi, ngồi cọ cọ mình vào chân hắn. Giống cầu quá! Lắc đầu, cô gạt bỏ mấy cái suy nghĩ này đi.

Nhìn cái vẻ mặt rối rắm của cô, hắn rất muốn bỏ đầu cô ra xem trong đấy chứa gì quá. Muốn quyến rũ hắn mà lại mang theo cái bộ dạng ngu ngốc

này. Không biết ai dạy cô nữa? Tất nhiên với trí tuệ của cô thì chẳng thể nghĩ ra chuyện này.

(Uừ: có cần khinh thường người khác vậy không? hic hic)

- Ngu ngốc!- hấn quát lên, kéo cô ngồi lên đùi mình.

Hết hồn! Theo phản xạ cô ôm lấy cổ hấn. Tên này hư quá!

- Anh đừng như vậy!- mặt cô ửng hồng

- Tôi như thế nào?- hấn thêm tàn ác chêu chọc cô. Bàn tay hấn xoa xoa lưng cô. Thật mịn màng a!

- Anh xấu xa!- cô vùi đầu vào ngực hấn.

Hấn cười như không cười nhìn cô

- Tôi còn có thể xấu xa hơn. - hấn đứng dậy, bế cô về phía sô pha

Không cần biết cô có ý đồ gì nhưng mùi vị dâng đến miệng thì phải thưởng thức chứ. Mỗi khi cô chủ động.

Cảnh quay hạn chế người xem: kích thích trong thư phòng!!!* chảy máu mũi*. Tự tưởng tượng.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Dụ Đồ Lôi Kinh 3

Kịch tình qua đi, cô mệt mỏi nằm trong lòng Lôi Kinh. Không biết có phải cô ngoan ngoãn hay gì mà hấn lần này vô cùng dịu dàng với cô. Vì thế cô không bị ngất đi. (tự hào ghê!* khinh bỉ*)

Hấn cung chiều gạt mấy sợi tóc dính trên gương mặt ửng hồng vì hoan ái của cô. Đúng là tiểu yêu tinh sinh ra để quyến rũ đàn ông mà.

- Em muốn thứ gì?- hấn đột nhiên lên tiếng

Thoáng giật mình, cô tròn mắt nhìn hấn. Sao hấn biết ý định của cô?

Nhìn sự nghi hoặc trong mắt cô, hấn cười nhạt, đặt lên trán cô một nụ hôn yêu chiều. Sao cô có thể đáng yêu vậy chứ?

Oành...một tiếng nổ lớn vang lên trong đầu cô. Nụ hôn này của hấn vô cùng trong sáng, không nhiễm chút sắc dục nào cả. Một cảm giác kì lạ lan toả trong tim cô.

- Anh....

- Đừng hỏi tôi tại sao lại biết. Em chỉ cần nói ra mà thôi.

Hít một hơi thật sâu, đằng nào cũng thế nói luôn cho lành. Cô phải thừa nhận hấn quá trâu bò mà! (*-*)!!!

- Tôi biết mình sai rồi. Tôi không nên chọc giận anh, uống rượu làm loạn. Anh đại nhân không chấp tiểu nhân nên bỏ lệnh cấm túc được không?- cô nỉ non nói

- Được!- hấn nhàn nhạt trả lời

Ừa dễ vậy sao? Tưởng hấn sẽ làm khó dễ chứ! Cô nở một nụ cười thật tươi

- Cảm ơn!- lời này là từ tận đáy lòng cô nha.

- Chỉ cần nghe lời thì em muốn gì tôi đều cho.

Cho cái đầu anh. Cứ nghĩ có tiến bộ ai dè vẫn khốn nạn như thế. Ghét quá!- cô gào thét trong lòng.

Đột nhiên nhớ ra điều gì đó, cô ngọt ngào cọ cọ vào ngực rắn chắc của hấn để lấy lòng. (vừa giả tạo)

- Anh có biết nhà của chị Khả Khả không?
- Muốn tới đây?- hấn hỏi
- Ừm! Nhưng không biết đường.- cô thành thật.

Tới bây giờ hấn đã hoàn toàn hiểu được sự thay đổi của cô là do đâu rồi. Hấn đang suy nghĩ xem có nên cho cô thường xuyên tiếp xúc với bà chằn Diêu Khả Khả không đây. Không có gì là không tốt cả. Chắc nhờ vậy cô sẽ nghe lời hơn.

Nhìn cái vẻ chờ mong của cô hấn không khỏi muốn chêu chọc cô.

- Không phải là không thể mang em đi nhưng mà...m- hấn cố tình nói ngất quăng.
- Nhưng mà sao?- cô sốt ruột

Hấn ghé sát tai cô mờ ám nói

- Nhưng phải xem biểu hiện của em thế nào đã.

Như hiểu ý của hấn, cô đỏ mặt.

- Anh ăn tôi rồi còn gì.
- Nhưng tôi chưa no.

Hấn lại đặt cô dưới thân. Cảnh xuân lại lan tràn trong thư phòng.

* Tự tưởng tượng*

(Đạo diễn yêu cầu ta tối giản mấy cảnh này vì phim có nhiều cảnh xịt máu máu quá!!!)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Cái Này Gọi Là Ghen!???

Biệt thự Lâm Uyên nằm phía tây thành phố. Nơi đây vô cùng yên tĩnh. Từ chỗ Lôi Kinh đến đây mất khoảng 45 phút đi đường.

Suốt quãng đường, cả hai im lặng không nói lời nào. Mỗi người mang trong mình một tâm trạng rất riêng.

Xe dừng lại trước cổng một toà biệt thự mang phong cách châu Âu sang trọng. Nếu "Bảo Đế thành" khiến cô thấy sự quyền uy, cao quý thì biệt thự Lâm Uyên này lại mang đến cho cô sự gần gũi nhưng không kém phần khí thế. Cô lại than thở trong lòng: có tiền thật tốt!

Vừa xuống xe, cô liền bị Diêu Khả Khả lôi kéo.

- Tiểu Băng sao đến muộn thế? Có phải cái con cá Kinh xấu tính kia làm khó em không?- vừa hỏi vừa ném về phía Lôi Kinh một ánh mắt hình viên đạn

Cô không trả lời mà chỉ cười, hỏi Diêu Khả Khả truyện khác. Nếu đề bà cô này biết mình bị Lôi Kinh làm cho ngất đi thì không biết giấu mặt vào đâu nữa.

- Chị Khả Khả, chị gọi em tới đây có việc gì vậy?

Diêu Khả Khả cười đắc ý

- Chị vừa mời được một đầu bếp nổi tiếng thế giới về các món bánh ngọt tới đây. Người này không chỉ nấu ăn ngon mà còn rất đẹp trai nữa. Chị thì chót chôn mình với tình yêu rồi nhưng em thì chưa nên chị giới thiệu cho em nha. Em bỏ quách con cá kia đi ha?

Mặc dù đi phía sau hai người một đoạn nhưng Lôi Kinh nghe rất rõ những lời kia của Diêu Khả Khả. Hấn thoáng nhăn mày. Biết đó chỉ là lời nói đùa nhưng sao hấn thấy có chút khó chịu. Nhất là khi nhìn cá bần mặt mê trai của cô gái kia hấn chỉ muốn nổi điên.

Giật mình, đây là cảm giác gì? Sao nó lại đau đau, phần nộ. Cô thích ai đâu liên quan tới hấn. Cả hai chỉ là một cuộc mua bán mà thôi. Miễn cô không cho hấn đội nón xanh là được rồi. Tự nói với mình là thế nhưng hấn vẫn thấy khó chịu. Chẳng lẽ đây là ghen.?

Cung Hải Đường ở một bên nhìn về mặt phong phú của bạn thân mà thấy quen quen nha. Một tia sáng loé lên, koé miệng Cung Hải Đường nhếch lên đầy thích thú. Cái tên này! Động tâm rồi nha.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Quân Hạo

tuyệt hơn. Nó làm cô có cảm giác ấm áp của gia đình.

Điều Khả Khả một mạch lòi Như Băng vào bếp. Đập vào mắt cô là một người đàn ông. À không, phải gọi là yêu nghiệt mới đúng. Sao trên đời này lại có người đẹp như vậy cơ chứ?

Thấy hai người phụ nữ nhìn mình như si như say mà Quân Hạo có chút bức bối. Đẹp trai đâu phải là tội. Hấn biết mình đẹp nhưng làm ơn đừng coi hấn như đồ ăn mà chảy nước miếng vậy chứ.(>_<)|||

- Èm, làm ơn thu hồi bộ mặt mê trai lại được không?- Quân Hạo nhắc nhở

Nhận thấy sự thất thố của mình, hai người đều đỏ mặt. Như Băng mới gặp mà hoa si đã đành còn bản thân đã ngấm hơn một tuần mà vẫn vậy thì sức đề kháng quá kém. Ông xã, xin lỗi tiếp nha! Điều Khả Khả tự nhủ.

- Xin lỗi! Tôi không cố ý. Nhưng anh đẹp quá!- cô thành thật

Mặt Quân Hạo lúc trắng lúc đen. Si nhục! Đúng là si nhục mà! Hấn là đàn ông mà bị khen là đẹp. Phun máu chết quá!

- Quân đại thiếu gia, anh đừng khó chịu như vậy chứ? Tiểu Băng là chị em tốt của tôi nên hoà khí chút đi ha?- hoà hoãn, hoà bình, bình tĩnh đừng nổi điên a!

Khó khăn vẽ một nụ cười đoạt hồn, Quân Hạo không dễ bụng nữa. Vì cô đẹp nên tha cho đấy.

Phốc!

Như Băng mà biết thì chắc ngất mất. Cái gã này tự ki quá!

- Xin chào tiểu thư! Tại hạ là Quân Hạo!- nở nụ cười đúng kiểu thân sĩ

- Chào anh, tôi là Hạ Như Băng

- Chào họ đã xong. Bây giờ anh có thể dạy chúng tôi làm bánh rồi chứ?- Mắt Điều Khả Khả lấp lánh

- Ok

Hai người hào hứng đi theo Quân Hạo. Có chuyện để làm rồi. Ha ha...

-----phân cách tuyến-----

30 phút sau

Á.....tiếng kêu thất thanh phát ra từ phòng bếp. Lôi Kinh và Cung Hải Đường chạy vào xem

THẨM...là nhận xét chung của cả hai người này. Sao phụ nữ của bọn họ chỉ biết làm lộn thôi vậy???

Trong phòng, bột mì trắng xoá như phủ bụi. Nồi, niêu, xoong, chảo mỗi thứ một nơi. Quan trọng hơn là một quả trứng gà nằm trềnh trệ trên đầu Quân mĩ

nhân (gọi vậy cho hay nha)

Mặt anh ta nhăn lại, vắn vẹo vô cùng

- Sao trên đời này lại có người như hai cô. Loạn! Đúng là loạn mà. Kiểu tóc xinh đẹp của tôi- đau lòng, chạy ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Tình Cảm Không Có Kết Quả!!!

Hai cô gái ôm nhau với vẻ mặt thất vọng ê chề. - Băng! Chẳng lẽ chúng ta kém vậy sao?- Điều Khả Khả hỏi bằng giọng chán nản

- Chị phải tin vào bản thân chứ!

- Tự tin thì có ích gì? Trong hoàn cảnh này thì...chấp nhận đi thôi.

- Cũng đúng! Sự thật quá phũ phàng mà.

Phòng bếp ngập tràn tiếng khóc thê thảm của hai cô gái.

Không thể chịu đựng được người con gái mình yêu rơi lệ, Cung Hải Đường ôm Điều Khả Khả vào lòng an ủi

- Bà xã, ngoan không khóc nữa. Em mà khóc nữa là sẽ xảy ra lũ lụt mất

- Cung Hải Đường! Anh khôn kiếp! Em cứ khóc đấy. Em khóc cho biết thực Lâm Uyên này thành bình địa luôn.- Khả Khả kêu lên, tiến tay đánh lên ngực Cung Hải Đường mấy cái cho đỡ tức.

Bất lấy bàn tay không nghe lời của cô, Cung Hải Đường nhỏ giọng lấy lòng

- Anh sai rồi! Bà xã, em khóc thì vẫn xinh đẹp động lòng anh.

- Thế còn được.

Nhìn biểu cảm sến súa của hai người kia, sao Như Băng lại cảm thấy ngưỡng mộ như vậy? Giá có người yêu cô, đối xử với cô tốt như vậy thật tốt.

Bất giác cô đưa mắt về phía ai đó. Thú thật, cô đã từng rất ghét, thậm chí là hận người này. Nhưng bây giờ thì không. Cô từ ghê tởm sự đụng chạm của hắn thành mê luyến nó. Chỉ cần hắn ân cần một chút thôi thì cô sẽ sa vào đấy mà quên đi sự tàn nhẫn của hắn. Cô cười khô. Xem ra cô thật có xu hướng cuồng ngược nha.

Thích thì đã sao? Nó là thứ tình cảm bị nguyên rủa. Hắn sẽ chẳng yêu cô. Bởi hắn chỉ yêu bản thân mình. Mà dù có thì người ấy không phải cô. Lựa chọn tốt nhất là cô phải chôn vùi thứ tình cảm này thôi. Nó sẽ chẳng có kết quả gì cả. Cô và hắn ở hai thế giới hoàn toàn khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 49: Mặt Khác Của Lôi Kinh.

Rời khỏi Lâm Uyên biệt thự, Như Băng mang trong mình một nỗi buồn, đúng hơn là cô đơn. Tình yêu có lẽ với cô là sự xa vời. Từ khi có ý thức, cô đã nghe người khác nói mẹ cô không chồng mà có thai, là tiểu tam bị vứt bỏ,... Cô chẳng bao giờ tin vì mẹ bà ba rất yêu thương hai người, ông sẽ nhanh tới đón bọn cô. Nhưng kết quả thì sao? Bà mang theo nuôi tiếc ra đi. Có đôi lần cô nghĩ nếu mẹ không có cô thì bà sẽ tốt hơn. Cô là hi vọng mà người kia cho bà. Rất có thể cô là khắc tinh của đời bà. Không phải, bà rất thương cô! Rất có thể cô giống bà, sẽ không có người đàn ông của mình.

Nhìn người đàn ông bên cạnh, hắn quá hoàn mỹ, quá lạnh lùng. Cô chẳng bao giờ với tới. Đúng là nực cười mà!

Buông tài liệu trên tay xuống, Lôi Kinh nhìn người con gái mang tới cho hắn cảm xúc kì lạ này. Cô rất đẹp, là người đẹp nhất mà hắn từng gặp. Có lẽ vì thế mà hắn mới thấy cô đặc biệt.

Hôm nay cô thật lạ! Hắn không thấy được sự kém linh có chút tinh quái của cô. Hắn vươn tay, ôm cô vào lòng. Đây là một thói quen gần đây của hắn.

- Tại sao không vui?- hắn như vô tình hỏi cô.

Giật mình, cô có chút chột dạ.

- Không có gì!- cô nói dối

Hắn có chút buồn cười. Cô không thể nói dối được. Tất cả mọi thứ đều hiện lên mặt cô. Cô gái ngốc!!!

- Vậy sao?- hắn nheo mắt nhìn cô

- À ừm! Chị Khả Khả thật hạnh phúc!- cô cảm thán.

Hắn gật đầu

- Đúng! Nhưng nếu em biết họ phải trải qua những gì thì em sẽ thấy được hạnh phúc hiện giờ trên quý biết bao.

- Họ chắc phải có một truyện tình ly kì đúng không? Anh kể tôi nghe đi!

- Yên tâm, em sẽ nhanh biết. Nhưng bây giờ không được. Vì em, hôm nay tôi phải trốn việc đây. Bây giờ ngoan để tôi làm việc. - hắn mỉm cười nói

Cô thoáng ngây người. Hắn cười? Đây là lần đầu tiên cô cảm thấy hắn thật gần gũi, khiến cô cảm giác mình chạm được vào hắn. Thì ra hắn còn có mặt này. Lòng cô có chút ấm áp.

Xe chạy vào nội thành, mặt trời dần lặn xuống. Có một thứ gì đó lặng lẽ nảy nở giữa hai con người ở hai thế giới khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Ông Chú Khó Hầu Hạ!

Vừa bước vào cửa, một không khí quý dị bao quanh hai người. Trên sofa, một người đàn ông khoảng hơn năm mươi đang cau mày ngồi ở đó. Thấy ông ta, Lôi Kinh rời cánh tay đang ôm cô ra, tươi cười đi tới gần.

- Chú Trần, người tới thăm con?

- Điện hạ, hôm nay ngài trốn việc mang cô gái này ra ngoài?- xúc tích, ngắn gọn, không vòng vo.

- Con tới chỗ Đường.

- Điện hạ, tuy bây giờ sự nghiệp và mối thù đã được trả nhưng mà ngài không được phép chủ quan. Ngài đã gọi ta một tiếng chú Trần nên ta khuyên ngài một câu. Đừng bao giờ trầm mê nữ sắc, phụ nữ có thể chơi đùa chứ đừng để họ ảnh hưởng tới ngài.- vừa nói vừa nhìn về phía cô

Rùng mình! Ông chú này có cần coi cô như hồng nhan họa thủy sẽ hủy hoại hắn chứ. Cô có chút bức bối rồi đấy.

- Con hiểu, chú yên tâm.- hắn bình thản trả lời.

- Vậy thì tốt. Phụ nữ càng đẹp lại càng độc.- lại nhìn cô.

Cô bốc hỏa rồi nha. Kiểm chế....

- Vâng!

- Cô kia ta càng cáo cô lên biết rõ thân phận mình. Đừng có trèo cao.- nói với cô

Oánh. Cô chịu hết nổi rồi. Nói bóng nói gió thì thôi đi còn sỉ vả tận mặt nữa. Đừng nghĩ lớn tuổi mà thích nói gì thì nói nha.

- Tiên sinh, tôi không biết sao ngài có ác cảm với phụ nữ. Chúng tôi không phảu ai cũng là kẻ hám tiền. Đứng! Tôi ở cạnh Lôi Kinh là có mục đích nhưng đây là giao dịch thuận mua vừa bán. Tuy tôi lấy thân thể ra làm điều kiện nhưng mong ngài tôn trọng tôi. Tôi cũng có tôn nghiêm của mình.- cô nghiêm túc nói

- Cô...

- Tôi không làm phiền hai người nữa. Tôi xin phép.- cô xoay bước đi lên lầu.

- Đứng lại.- Trần lão quát lớn

- Ngài có gì chỉ bảo?

- Cô tên gì?

- Hạ Như Băng.- cô lạnh lùng. Tình nhân cũng có đạo đức và nhân cách chứ?!

Trần lão không nói gì mà chuyển hướng xem bộ mặt coi kịch hay của Lôi Kinh.

- cô đi đi.

- Xin phép.

Đi về phòng mà tim cô còn đập nhanh. Ông chú này quá cường hãn đi. Sợ quá!

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Thu Phục Ông Chú Khó Tính.

Đêm qua, hần không có trở về phòng. Kể từ khi hần cùng cô ngủ tới sáng thì cô đã nhận chỉ thị chuyển toàn bộ đồ đạc sang phòng hần. Chắc đêm qua hần cùng lão nhân gia hần huyền cả đêm nha. Trả sao hết! Đêm qua cô ngủ vô cùng ngoan luôn. Mặc trên mình chiếc váy màu tím nhạt, cô tiến vào phòng ăn.

Giật mình! Không phải chứ? Mới sáng sớm đã bị hành hạ rồi.

- Chào...chào Trần tiên sinh!

- Ừm! Tuổi trẻ nên dậy sớm mới tốt cho sức khỏe.- Trần lão giảng đạo

- Vâng!- cô ngoan ngoãn trả lời nhưng trong lòng điên cuồng gào thét. 7h sáng xuống phòng ăn mà bị gọi là muộn? Đại thúc, ngài muốn chinh ta thì nói luôn đi. Ta chỉ nói nên chính kiến của mình thôi mà. Không phải nói là tôn trọng nhân quyền sao???

Cô đau khổ ngồi vào bàn ăn. Một mình Lôi Kinh đã đủ chết rồi lại thêm chú của hần nữa. Xem ra cô chẳng có mấy ngày tốt đẹp ở đây đâu.

- Mấy khóm hoa cúc ta trồng trong vườn là cô cho người đánh đi để trồng hoa hồng sao?- Trần lão đột nhiên lên tiếng

Phụt! Sữa vừa uống phun ra bằng sạch.

- Khụ...khụ... Trần tiên sinh, đúng vậy- cô trả lời

Lôi Kinh cho phép cô rồi nha!

- Hôm qua không phải cô rất can đảm, thẳng thắn, dám đối chấp với lão già này sao?- trần lão nhả nhận bưng trà kên nhấp một ngụm

(bác à bác còn trẻ lắm mới hơn 50, gần 60 thôi!!!)

Đồ mờ hôi, cô biết ngay mà. Muốn chinh cô a. Kẻ thức thời là trang tuấn kiệt!

- Tiên sinh, tôi chỉ là tuổi trẻ bồng bột, thiếu suy nghĩ nên mong ngài tha lỗi cho tôi.- cô nói với giọng trân thành, mắt long lanh

Như không nghe thấy lời cô, trần lão đứng dậy đi ra vườn

- Trần tiên sinh.....

Ông quay mặt lại nhìn cô

- Tha thứ....

Cô gật đầu

- Thử xem đã!!!

Bụp...roi tộp cái xuống đất. Vị này quá ác đi

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Thu Phục Ông Chú Khó Tính (Tt)

Trong vườn hoa.

Từng cơn gió đầu thu thổi qua mái tóc đẹp như tơ của cô. Mới đầu mùa nhưng trong vườn đã xuất hiện những chiếc lá vàng vô cùng xinh đẹp. Hít một hơi thật sâu, cô ở đây đã hơn 3 tháng rồi. Thời gian trôi qua cũng thật chậm nha. Bỏ qua mọi thứ, cô thả hồn vào những động tác vũ đạo điêu luyện. Thật lâu rồi cô không múa. Càng gần hẳn thì cô càng không còn là chính mình.

Thiếu nữ yêu kiều, duyên dáng nhảy múa. Làn váy tung bay theo từng động tác của cô, toát lên sức sống, sự rực rỡ của tuổi 18. Tất cả hình ảnh xinh đẹp này đều rơi vào một đôi mắt sắc bén. Trần lão thở dài nhắm mắt lại. Trong tâm trí ông là hình ảnh người con gái tươi cười nhảy múa, không chút lo âu.

Tiểu thư của tôi! Con trai em đã trưởng thành rồi!

Trần lão xoay người đi trở vào. Gương mặt ông có chút phức tạp.

Nhảy múa thoải thích, mồ hôi cô chảy ướt hết quần áo. Lâu rồi không múa nên cô có chút mệt. Cô quyết định đi tắm cho thoải mái.

Bước vào trong nhà, cô bị gọi lại.

- Cô biết múa?

- Vâng!

- Ừm, rất đẹp!

Choáng! Vị này sao trở mặt như lật sách vậy trời? Mới hồi sáng còn chửi cô mà giờ lại khen khiến cô thụ sủng nhược kinh nha?

Thấy bản mặt nghi ngờ của cô, Trần lão có chút buồn cười. Ông đáng sợ vậy sao???

- Đừng nhìn ta như vậy! Ta không có ác ý đâu. Hayyyy, ánh mắt của điện hạ có tiến bộ a!- Trần lão cảm thán

Cô giờ phút này như muốn ngất đi. Cô đâu biết rằng chỉ vì một chút ngẫu hứng nhớ nghề mà cô đã có được sự chấp nhận bất ngờ. Đây cũng là bi kịch đồng thời là may mắn trên con đường đi tìm hạnh phúc của cô.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Cô Trong Mắt Hắc Đê Tiện Vậy Sao???

Cốc...cốc...cốc...cửa thư phòng mở ra, Trần lão bước vào.

- Chú Trần, người tìm con?- Lôi Kinh hỏi
- Ừm, ngày mai ta sẽ trở về Úc.
- Sao lại nhanh vậy? Chú ở lại đây thêm một thời gian đi.

Trần Lão nhàn nhạt lắc đầu

- Ta già rồi, cần có một nơi nghỉ ngơi. Thời đại này là của giới trẻ các ngài. Lão già như ta chỉ nên làm việc với ruộng vườn thôi.
- Được rồi, ngày mai máy bay của con sẽ đưa chú về. Con sẽ thu xếp công việc bên này để qua thăm chú.

Nghe vậy, Trần lão nghiêm mặt

- Điện hạ đã quên những gì ta nói với ngài sao? Dù bây giờ ngài đã là người trên vạn người nhưng đừng bao giờ cho phép bản thân được thư thả lơ là.
- Vâng!- hần nghiêm túc lắng nghe
- Được rồi! Ta đi nghỉ đây. Tuổi cao nên có chút dễ mệt.

Trước khi đi khỏi, Trần lão nói mấy lời làm Lôi Kinh cả kinh

- Điện hạ, ta biết ngài luôn đi tìm cô ta và ngài đã tìm được. Ta nói lại lần cuối cùng. Cô ta không thích hợp với ngài. Tâm cơ cô ta quá nặng, nó sẽ khiến ngài phải đau lòng. Trái tim của ngài cần trao cho một người xứng đáng. Tìm ngài quá lạnh rồi. Cô gái kia là một lựa chọn không tồi.

Nói rồi ông bước ra khỏi phòng. Không khí lạnh yên tới mức đáng sợ. Khuôn mặt hần lạnh băng. Hần bỏ tài liệu xuống, bước đi về phía phòng ngủ.

Cô gái! Tôi đánh giá thấp em rồi!

Đẩy cửa vào, hần thấy cô đang ngủ ngon lành.

Trong giấc mơ, cô thấy mình bị đè nén vô cùng khó chịu. Mơ màng mở mắt ra, cô bị giật mình. Lôi Kinh hần ghì chặt cô xuống giường.

- Lôi Kinh! Anh bị điên sao? Anh không ngủ thì để yên cho tôi chứ.- cô gắt lên.

Hần nheo mắt, âm trầm nhìn cô khiến người cô lạnh run

- Chắc, không nghĩ cô có thủ đoạn như vậy. Mới một ngày đã lôi kéo lòng tin của người khác.
- Anh nói cái quái gì vậy?- cô khó hiểu
- Đừng có diễn kịch với tôi. Dù bằng thủ đoạn nào mà cô lấy được lòng tin của chú Trần nhưng cô đừng mong đạt được mục đích. Loại người như cô chỉ là vật ấm giường cho tôi thôi. Cái khác? Cô không xứng!

Giới hạn của hần bùng nổ. Hần không muốn bị người khác điều khiển. Cô gái này dám qua mặt hần. Muốn một bước lên cao, chim sẽ biến thành phượng hoàng? Nằm mơ đi.

Cô mở to đôi mắt nhìn hần. Cô không biết gì hết. Cô đã làm sai cái gì mà hần lại dùng lời lẽ cay nghiệt như vậy nói với cô.

Kìm nén nước mắt, cô không thể khóc trước mặt tên ác ma này.

- Tôi không biết anh đang nói gì nhưng anh không cần phải nói lại về thân phận của tôi. Cho dù tôi là được anh bao nuôi nhưng anh không nên trả đũa nhân cách tôi như vậy.
- Cô biết rõ thân phận mình thì tốt.

Rầm..hần đón sầm cửa lại, bỏ đi

Cô ngồi sụp xuống, nước mắt kìm nén từ nãy chảy ra như mưa.

Thật không ngờ đối với hần cô tiện như thế!

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Gặp Lại Quân Hạo

Hai ngày trôi qua, hần lại chơi trò mắt tích với cô. Khoác trên mình chiếc áo choàng mỏng, cô muốn ra ngoài.

- Phúc bá, con muốn đi ra ngoài!

- Được rồi, tôi sẽ chuẩn bị xe. Cô muốn đi đâu?

- Thành phố E!

Giương mặt phúc bá có chút biến sắc

- Nơi đó...- ông ngập ngừng

- Bá yên tâm, chúng ta sẽ về ngay trong ngày. Hôm nay là ngày vô cùng quan trọng với cháu.

- Được rồi!

- Cảm ơn bá!- cô nở nụ cười yếu ớt

Ngồi trên xe, cô đưa tầm mắt nhìn về phía thành phố E đang ngày càng gần.

Mẹ, con sắp gặp lại mẹ rồi!

Hôm nay là ngày giỗ mẹ cô.

-----phân cách tuyến-----

Ôm bó hoa hồng đỏ vào ngực trái, cô tới gần ngôi mộ có vẻ đơn độc dưới gốc cây ngọc lan.

Cũng nhờ Phan An mà mẹ cô mới có được chỗ chôn cất trong khu người giàu ở thành phố E này.

- Mẹ, Tiểu Băng của mẹ đến rồi. Mẹ có nhớ con không? Con rất nhớ mẹ!

Nhẹ nhàng đặt bó hồng xuống, cô quỳ trước mộ mẹ mình- Hạ Linh

Khi còn sống mẹ cô rất thích hoa hồng đỏ bởi đó là loài hoa mà ba cô đã tỏ tình với mẹ cô. Hoa hồng đỏ làm cho phần mộ này đỡ đi sự vắng vẻ, cô tịch.

Cô quỳ, nói chuyện với mẹ rất lâu cho tới khi đôi chân này của cô tê cứng lại. Khập khiễng bước đi, cô phải trở về rồi.

Á....cô vấp chân vào hòn đá.

3s...5s....không thấy đau. Cô cảm giác mình rơi vào một vòng tay vô cùng ấm áp. Mở mắt ra, đập vào mắt cô là một gương mặt yêu nghiệt khá quen thuộc.

- Cô gái, tôi biết mình hấp dẫn nhưng cô không cần nhìn tôi như vậy!-người đàn ông nói bằng cái giọng cà lờ phát phơ.

- Quân tiên sinh! Cảm ơn anh!- cô lúng túng

- Không có gì! Mà cô làm gì ở đây?

- Tôi tới thăm mộ người thân. Hôm nay giỗ mẹ tôi! Còn anh?

- Tôi tới thăm mộ người quen!- Quân Hạo trả lời qua loa

- Ừm, xin lỗi anh!

- Chuyện gì?

- Về chuyện quả trứng...tôi...- cô rụt rè e sợ

- Stop!!! Đừng nhắc lại chuyện đó nữa. Tôi không phải loại người thù dai.

Thấy anh ta không giận mình nên cô cảm thấy thoải mái rất nhiều. Quân Hạo dịu cô tới cổng rồi lại quay trở vào. Anh còn việc phải làm.

Lên xe trở về thành phố F, cô cảm thấy gặp Quân Hạo ở nơi này quả là định mệnh. Nhưng mà cô đâu biết rằng ở nơi nào đó con cuồn cuộn sắp giáng xuống đầu cô.....

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55

Trở về "Bảo Đế thành" thành thì trời đã nhá nhem tối. Vừa bước vào trong cô đã thấy sắc mặt lo lắng của Hà tỷ.

- Hà tỷ! Có chuyện gì sao?- cô tò mò

- Tiểu Băng, con về rồi! Ông chủ đang ở thư phòng chờ con. Cần thận một chút, ta thấy tâm trạng của ngài ấy không tốt cho lắm.- Hà tỷ quan tâm nhắc nhở

- con biết rồi!- cô nở nụ cười trấn an

Đứng trước cửa thư phòng, cô hít một hơi thật sâu. Không biết hôm nay hấn nổi điên vì cái gì đây. Mất tích mấy ngày chưa nói mà bây giờ trở về dọa người. Cũng chẳng sao! Cô cũng đã trải qua thứ đáng sợ và khủng khiếp mà hấn mang lại rồi mà.

Lấy dũng khí đẩy cửa ra, căn phòng tối đen chỉ còn ánh sáng yếu ớt từ chiếc đèn bàn. Lôi Kinh đang nhắm mắt dưỡng thần, chiếc cà vạt bị kéo lệch về một bên. Hấn có vẻ rất mệt mỏi.

Cô định xoay người rời đi nhưng hấn lại mở mắt ra.

- Hôm nay đi đâu?-hấn hỏi

- Thành phố E

- Làm gì?

- Thăm mộ. Hôm nay giỗ mẹ tôi.- cô thành thực

- Ồ! Thật không ngờ cô lại suy tính sâu xa vậy. Biết không kiếm được gì từ tôi nên quay sang tán tỉnh gã Quân Hạo kia.- hấn nói bằng giọng trào phúng xen chút cay nghiệt

Cô gương cặp mắt có chút rung rung nhìn hấn, môi trắng bệch run run như muốn nói gì lại không thốt ra được thành lời.

Nhìn gương mặt nhu nhược mong manh đáng thương của cô hấn càng thấy khó chịu

- Đừng diễn kịch nữa. Diễn suất....

- Câm miệng! Anh câm miệng lại cho tôi. Anh sao có thể ác độc như thế? Mang tôi về đây là anh, cường bức tôi kí vào cái hợp đồng không bình đẳng kia cũng là anh,... Anh bảo tôi diễn kịch? Được! Tôi diễn thế nào? Anh nói đi...- cô gào lên.

Hấn thoáng ngậy người. Đúng! Rốt cuộc cô giờ trò như thế nào? Hấn không biết. Tại sao hấn lại có thể thiếu suy nghĩ như vậy? Hấn luôn là người sáng suốt tự chủ thế sao lại như vậy. Cô gái này...hấn không muốn nghĩ nữa.

- Đi ra!- hấn ra lệnh

Không lưu luyến gì thêm cô bỏ ra ngoài, cô ý đóng cửa thật mạnh để tỏ ý bất bình. Cô chỉ có thể là vậy mà thôi. Ai bảo hấn là một ác ma chính hiệu chứ?

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56

Nước mắt cô rơi một cách không tự chủ. Đặt tay trước ngực mình, sao cô thấy tim mình đau thế. Chẳng lẽ cô lại xấu xa vậy sao??? Không cô không như thế!

Cô lại cười mĩa mai. Mày, cái con ngốc Hạ Như Băng này! Sao mày có thể có cảm giác với hắn chứ? Mày là đứa không có não... Nhưng nó- cái trái tim mù quáng này lại vì hắn mà loạn nhịp. Cô, cô phải làm sao bây giờ?

Cái bộ dạng vừa khóc vừa cười có vẻ điên khùng này của cô khiến mọi người không khỏi thương xót.

Kể từ khi cô phát hiện tình cảm của mình thì chính bản thân cô đã rơi vào vụn kiếp bất phục rồi. Tình cảm không có lỗi mà lỗi ở chỗ nó đặt có đúng người hay không. Lúc này thì cô nhận thấy mình đặt sai chỗ rồi.

(chỉ là lúc này chứ không phải sau này he he)

-----phân cách tuyến-----

Trong căn phòng xa hoa, lộng lẫy, một con người cô đơn ngồi đó. Hắn đang chờ đợi...

Reng...reng...điện thoại vang lên. Khoé môi người đàn ông câu lên.

- Alô!

-.....

Lông mày hắn nhướn lên có vẻ suy tư

- Hôm nay không ai khác tới đó ngoài ta và cô ấy?

- .....

Cúp máy. Trên gương mặt yêu mị xuất hiện nụ cười đầy hứng thú. Quân Hạo, hắn từ Anh chạy sang đây bởi một trọng trách vô cùng quan trọng. Thật không ngờ kết quả thu được lại ngoài dự kiến.

Hạ Như Băng!... Phải chăng đây là duyên phận?

Cũng quá thú vị đi!

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57

Khóc tới mệt, cô thiếp đi lúc nào không hay. Trong mơ màng cô thấy mình bị nhấc bổng lên, nâng nâng trên không trung. Hương trà xanh quen thuộc xông vào mũi khiến cô thấy yên tâm, nhẹ nhõm rất nhiều. Là hắn?! Cô lại chìm vào mộng đẹp của mình.

-----Tiểu Ưu phân cách tuyến-----

Sao cô thấy mình lại lơ lửng thế này? Không phải cô đang ngủ trên chiếc giường thoải mái kia à?

(Bà này bị người ta bán đi lúc nào cũng chẳng hay quá! KHÔNG CÓ TIỀN ĐỒ =_=!)

Cổ cảm giác bất an, thiếu an toàn từ từ bao lấy cô. Trong giấc mơ, cô thấy mình đang ở một nơi thật cao, xa và ...

Á... Ầm...cô rơi xuống

- Ai ui! Đau quá!-vâng, cô lăn từ trên giường xuống (quá mất mặt)

Đảo mắt nhìn xung quanh, cô thấy thật xa lạ.

- Rốt cuộc cũng tỉnh?- Lôi Kinh ngồi dựa vào sôpha nhìn cô đầy trào phúng. Bị người ta bế đi mà có thể hồn nhiên ngủ, không biết bảo cô quá cả tin hay ngu ngốc nữa?!

- Đây là đâu?

- Phi cơ của tôi.

- Ồ.... Á...đây...đây là trên máy bay?- cô hỏi

Không trả lời, hần chỉ nhàn nhạt gật đầu.

Nhanh như cắt, cô vội ôm lấy chân giường. Cảm giác choáng váng, tim đập nhanh, buồn nôn ồ ạt ập đến.

- Hu hu, thả...thả tôi xuống! Tôi không muốn chết. Nơi này cao như vậy rơi xuống sẽ chết. Tôi thấy khó thở...tôi...tôi...- những cái gì thực nữ, phong thái quật cường, dũng cảm,...đều bị cô lãng đi sạch sẽ.

- Chúng ta đang trên máy bay, bay qua Thái Bình Dương, ở độ cao gần 800m. Nếu muốn xuống thì...

- Dừng! Không cần nói nữa. Anh sao lại lôi tôi lên đây? Thừa biết tôi sợ mà còn....- tự hiểu,ok

- Yên tâm, không chết đâu mà lo. Tôi không thể vứt tình nhân yêu quý của mình cô đơn hiu quạnh một mình mà đi công tác được.

Nghe tới đây cô có chút chua xót. Trong lòng hần, cô,rốt cuộc là cái gì?

Trầm mặc, không khí quá ....

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58

Không nói chuyện với hần nữa, cô tiếp tục sự nghiệp ôm chân giường của mình. Nỗi sợ hãi này đã theo ám ảnh cô từ năm 6 tuổi tới giờ. Vì không có cha nên cô bị bọn trẻ trong làng xa lánh, thỉnh thoảng bọn chúng còn chọc phá cô rất quá đáng.

Một ngày, cô bị bọn trẻ rù lừa lên núi. Bọn chúng lên đặt bẫy trên đó. Kết quả cô bị treo ngược lên một cây cổ thụ rất cao. Cô sợ, sợ vô.Một cô bé 6 tuổi bị bỏ trên một mình trên núi. Bị treo lơ lửng như vậy khiến cô luôn cảm giác sẽ bị rơi xuống. Cô nhớ rõ ánh mắt của mấy con thú hoang nhìn cô đầy đói khát. Cô được tìm thấy vào sáng hôm sau trong trạng thái vô cùng hoảng loạn.

Cô phải mất ba tháng liền mới bình phục nhưng cứ tới nơi nào cao một chút là cô lại nhớ tới kỉ ức đáng sợ đó. Đã thế, bọn trẻ đó chỉ bị mắng mấy câu, mọi chuyện được bọn họ gói gọn thành bọn trẻ chơi đùa nhau quá chớn. Mẹ cô đau lòng mà không nói gì được, bà chỉ biết ôm cô khóc. Bà thấy mình thật quá vô dụng.

Nỗi sợ của cô càng ngày càng lớn dần cho tới tận bây giờ. Thế mà bây giờ hần lại... Hần không có thay đổi mà cái đổi thay chỉ là phương thức hành hạ cô của hần lại càng ngày càng bỉ ổi, dã man hơn thôi. Sao cô lại thích cái tên biến thái ấy cơ chứ? Không nên chỉ vì hần đối với mình tốt một chút mà mơ tưởng xa vời. Quá ngu ngốc!!!

- Suy nghĩ cái gì mà quên ôm chân giường thế hả?- hần đột nhiên hỏi

Giật mình cô vội ôm chặt lại chân giường (>=

- Hừ! Tôi nghĩ gì mặc tôi không mặc mới tới anh!- cô cóc chết già mồm

Hần nheo mắt nhìn cô đầy nguy hiểm làm cô cảm thấy da đầu tê tê.

- Lại đây!- hần ra lệnh

Nuốt nước miếng, cô khó khăn lê từng bước lại gần. Sao khoảng cách giữa họ có vài mét sao cô thấy như một thế kỉ vậy. Điều khiến cô đau lòng hơn là chỉ cách hần có một bước thôi thì chân cô lại mềm nhũn ra. Mọi người nghĩ cũng biết rồi đấy. Cô ngồi phịch xuống dưới chân hần. Quá mất mặt!!!

Hắn nhếch miệng, nâng cằm cô lên.

- Sao vậy? Có ghế không ngồi lại ngồi xuống sàn.

Đừng hỏi bởi BIẾT RỒI CÒN HỎI. Sao da mặt hắn dày thế. Hắn không nên kinh doanh mà nên đi đóng phim đi. Cô tin chắc với tài năng này hắn sẽ trở thành tài tử Holywoll.

Cô dùng ánh mắt này lửa nhìn hắn

- Chắc chắn! Đừng nhìn tôi như kẻ thù vậy chứ! Làm đàn bà của tôi thì phải biết điều, không nên sợ này sợ nọ như vậy!

- Ha! Từ bao giờ một sủng vật, một vật âm giường như tôi lại thăng cấp thành người phụ nữ của anh vậy?- cô nói đầy trả phúng.

Hắn đẩy cô ra, khuôn mặt lại trở về vẻ lạnh lùng như cũ.

Tất cả lại trở về im lặng như cũ.

* Em yêu anh nhưng em không dám đối mặt. Anh để ý em nhưng sao anh lại mờ mịt không nhận thấy. Để rồi cả hai lại giằng vò nhau để đôi bên tổn thương. Đến cuối cùng em bùng tình...

"EM YÊU ANH CÀNG NHIỀU THÌ LẠI HẬN ANH NHIỀU HƠN.....". *

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59

Hai người chẳng ai nói chuyện với ai kể từ lúc ấy. Trong lúc cô mơ màng chuẩn bị gặp chu công chém gió thì.... Âm...một tiếng nổ lớn vang lên. Cả chiếc máy bay rung chuyển.

- Có...có...chuyện gì vậy? Chẳng lẽ máy bay rơi? Chúng...chúng ta sẽ chết!- cô không thể chết được. Cô phải sống! Huhu

Không để vào tai lời cô nói, Lôi Kinh ôm chặt cô vào lòng.

- J có chuyện gì?- hắn nói vào bộ đàm bằng giọng kiên định đầy hàn khí.

- Điện hạ! Máy bay của chúng ta bị ba chiếc F42 loại mới nghiên cứu của nước K tấn công. Lực sát thương của nó rất mạnh. Vừa rồi may mắn nên ta mới tránh được hỏa lực của một trong ba chiếc....

Âm...lại một tiếng nổ lớn vang lên

- Điện hạ, động cơ số 3 đã bị hư hại. Tôi đã gọi cứu viện..."pằng"...hự...

Rè.....rè....đầu bên kia không còn tín hiệu

- J...J...

Pằng...pằng....rất nhiều đạn bắn vào máy bay

Không khí từ bên ngoài lửa vào trong khiến hai người có thể cảm giác được máy bay đang rơi rất nhanh.

Có thể vô tình hay theo bản thân, hắn bao bọc người con gái trong lòng thật cẩn thận. Lúc này hắn chỉ có một suy nghĩ là không để cô bị thương.

Từ trong hoảng loạn, cô cố gắng bình ổn lại. Cô thấy tay mình ẩm ẩm. Hắn bị thương. Vết thương chảy máu rất nhiều.

Cô rất sợ. Liệu hắn có chết không?

Đột nhiên máy bay không còn rơi nữa. Một lỗ thủng từ từ xuất hiện trên máy bay. Rất nhiều người đi vào...

* lần đầu viết cảnh hành động có gì m.n thông cảm *

F42: đây là loại mà mình tưởng tượng ra. Nó thiết kế hình dáng giống chim hải âu, vỏ chống đạn, trang bị nhiều vũ khí tối tân có lực tàn phá kinh khủng. Đặc biệt nó có một hành lang di động để có thể di chuyển người, đồ vật từ máy bay này sang máy bay khác. Nó cũng có cánh tay tự động bắt giữ máy bay khác, chịu được trọng lượng gấp gần hai lần nó.(vì thế nên mới dễ dàng tóm được máy bay đang rơi). Tuy có ảo tưởng sức mạnh nhưng mong m.n đừng ghét bỏ ha. Không thì t bunn năm lun đó (^_ ^)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60

Rất nhiều người ăn mặc kì quái bước vào. Trên tay họ có súng và chìa về phía hai người. Cuối cùng một người ngoại quốc bước vào. Trên mặt anh ta có một vết sẹo dài kéo dài từ tai trái tới khóe miệng. Nếu không có vết sẹo thì anh ta rất đẹp trai. Anh ta nở nụ cười khiến người ta ghê sợ.

- Ôi! Thật vui khi gặp lại người, kẻ thù của ta!

- Jack, là người!

- Vẫn nhớ ta sao?- hấn tỏ ra kinh ngạc

- Đáng nhẽ ta phải hiểu đạo lí "nhỏ cỏ phải nhỏ tận gốc".- Lôi Kinh lạnh lùng nói

- Ta đã từng nói nếu có thể sống thì sẽ khiến người phải trả giá. Lúc đó người nên giết ta chứ đừng để ta phải sống cuộc sống giống như quỷ dữ thế này!- Jack nói với giọng đầy căm phẫn.

- Anh ta là ai?- cô lo lắng hỏi

Ánh mắt đầy thù hận của Jack di chuyển về phía vật nhỏ (Như Băng) trong lòng Lôi Kinh

- Thật không ngờ bên cạnh kẻ kinh tởm như mày có vật nhỏ xinh đẹp như vậy!- Jack công khai nhìn cô bằng ánh mắt hứng thú.

- Không liên quan tới mày. Thật không ngờ loại rác rưởi như mày lại có quan hệ tới nước K.

- Có gì lạ? Tao đã thâm nhập và ăn cắp thông tin cơ mật của chúng.- Jack nói đầy kiêu ngạo.

Im lặng. Lôi Kinh bình tĩnh như suy nghĩ cái gì đó. Không quan tâm Lôi Kinh nghĩ gì, Jack nhìn chăm chăm vào Như Băng. Hấn đưa cho bọn thuộc hạ một cái nhìn. Ngay lập tức cô bị kéo ra khỏi tay Lôi Kinh.

- Buông! Bỏ ra! - cô hét lên

- Bé con, chỉ cần em hầu hạ anh cho tốt anh sẽ để em sống. Thậm chí....

Phụt...không cần hấn nói hết câu cô liền nhổ nước bọt vào mặt hấn

Ba...hấn tát cô

- Con điên! Mày chán sống rồi.- hấn nổi điên

Cô chùng mắt nhìn hấn. Cô sợ chết nhưng cô càng sợ sống trong nhục nhã hơn

Haha...hấn đột nhiên cười lớn tiếng.

- Tao có trò hay dành cho chúng mày!

Cô rùng mình, cảm giác bất an ập tới

.. ..

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 61

*Em yêu anh, em không giám thừa nhận. Em yêu anh thật nhiều nhưng cũng rất hận anh. Nhưng tại sao tìm em vì anh mà loạn nhịp. Nếu anh chết thì nó chẳng thể nào đập nữa. Xin anh đừng bỏ mặc em trên cuộc đời lạnh lẽo này.!

EM YÊU ANH! YÊU RẤT NHIỀU!

Jack cười thập phần gian xảo.

- Trò chơi này mang tên "sinh tử".- chỉ cần nghe tên thôi cũng đã biết nó như thế nào rồi.

- Hiện giờ chiếc máy bay này đang ở độ cao hơn 800 m. Nếu như tính không nhầm thì sau 7phút nữa nó sẽ rơi xuống biển và "bùm" hai chúng mày banh xác. Nhưng...tao vẫn là người có lòng tốt. Ở đây có một chiếc dù, đúng như tên sẽ có một trong hai phải chết. Sao? Đủ kích thích chứ?

- Biến thái!- cô mắng.

Ba...cô lại bị đánh.huhu

Ha ha...hắn cười thêm điên cuồng.

- Biến thái? ĐÚNG! Nói rất hay! Đã thế chúng ta chơi kích thích hơn đi.

Hắn nháy mắt với một tên mặc đồ đen. Tức khắc một chiếc hộp sắt được gắn chặt vào vách tường máy bay.

- Thứ này sẽ nổ trong 5 phút nữa. Trong phạm vi 10 km vuông quanh nó sẽ tan xác. Chắc, một trong hai người mà trở thành cát bụi thì thật là... Và giờ tôi xin nhường lại sân khấu cho hai người. Rút!

Tất cả bọn họ biến mất nhanh như khi họ xuất hiện. Chiếc máy bay lại rơi với tốc độ nhanh kinh khủng

- Em hãy nhảy đi. Đây là do tôi kéo em vào. Em không đáng phải chết cùng tôi.- Lôi Kinh lên tiếng

Cô lắc đầu, nước mắt bắt đầu trào ra

- Không! Anh thừa biết tôi sợ độ cao mà. Dù cho tôi mười lăm gan tôi cũng không dám nhảy. Anh hãy nhảy đi.

- Em còn rất trẻ. Em còn rất nhiều ước mơ mà. Em cần tiếp tục sống. Còn tôi thì đã hoàn thành tất cả mọi việc cần làm rồi.

Đúng. Thù của mẹ và ông ngoại cũng đã trả xong. Có điều hắn vẫn còn một điều khúc mắc. Rốt cuộc cha của hắn là ai.

(hu hu! Hai anh chị đều không biết papa mình là ai. Tội nghiệp quá!!!*rút khăn giấy*)

- Anh đừng nói nữa! Chúng ta không ai đáng chết cả... Đáng nào cũng chết. Nhảy cũng chết mà không nhảy cũng chết. Đã vậy chúng ta cùng nhảy đi.- trong mắt cô tỏ rõ sự kiên quyết

Anh nhìn cô một cách chăm chú như tìm tòi điều gì đó.

- Em tin tôi chứ?

Cô gật đầu

Hai người nắm tay nhau tới cửa máy bay. Gió tát mạnh vào hai người như muốn xé rách họ. Ánh mắt hai người thủy chung chỉ có đối phương.

Thấy thời cơ tới, hắn ôm cô nhảy xuống.

Họ rơi với tốc độ thật nhanh. Hai con người khác nhau giờ như hoà làm một. Mọi thứ xung quanh như không tồn tại. Cả thế giới chỉ còn hai người họ. Những tình cảm bị chôn giấu, bị bỏ qua giờ bùng nổ thật mạnh mẽ dù chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi.

Dù không sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm nhưng được chết cùng tháng cùng năm cùng ngày thì em cũng thấy thật hạnh phúc.

Phập...chiếc dù bật tung ra, tốc độ có chậm lại.....

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62

Ào...ào...từng con sóng như vô tình hoặc cố ý vỗ mạnh vào bờ. Trên bờ biển hai thân ảnh nằm yên bất động. Tay hai người nắm chặt vào nhau như không muốn chia ra. Mí mắt cô gái giật giật rồi từ từ mở ra.

Đây là đâu? Thiên đường chăng? Không, không phải! Một cảm giác xúc động vỡ òa ra. Nhìn sang bên cạnh, cô và hắn đã thoát khỏi tay tử thần.

- Lôi Kình! Tỉnh lại đi. Anh tỉnh lại đi!- cô lay mạnh người hắn. Người hắn nóng quá!

Không phản ứng. Nếu không phải thấy ngực hắn phập phồng thì cô sẽ cho rằng hắn đã chết.

-----Tiểu Ưu phân cách tuyến-----

Dọc theo bờ biển xuất hiện một vệt kéo dài. Cô cố gắng hết sức bình sinh mà kéo lê thân thể đàn ông trưởng thành hơn 70 kg. Quả là quá sức mà. Giống con kiến tha con voi thể!

Mất một khoảng thời gian dài cô mới mang được hắn tới một gốc cây. Cô ngồi phịch xuống thở phì phò. (quá không thực nữ! ° _ °)

Mặt trời lặn xuống, bóng đêm dần bao phủ. Ban đêm trên biển gió thổi rất mạnh. Cả ngày nay cô đi kiểm mả quanh bờ biển được vài quả dừa. Cô không dám đi sâu vào trong hòn đảo hoang này. Đâu biết có thứ gì ở trong đó.

Xé một góc váy, cô giặt sạch để giúp hắn băng bó vết thương trên vai. Dù cố gắng thế nào thì cô cũng không thể khiến hắn uống nước dừa được. Nghĩ mãi, cô quyết định bưng quả dừa lên uống một ngụm. Cô kề sát miệng mình vào miệng hắn. Dòng nước thơm mát từ từ chảy vào miệng hắn tới cổ họng khô rát của hắn. Có chút chảy ra ngoài thì bị cô dùng vải lau sạch. Lặp lại vài lần tới khi cô cảm thấy hắn uống đủ. Trời ngày càng tối, cô có thể nhìn thấy mặt trăng thật to, xung quanh là vô vàn vì sao lấp lánh. Tiếng sóng vỗ nghe thật êm tai. Nếu không vì người đang hôn mê bên cạnh thì đây sẽ vô cùng lãng mạn. Đang ngồi thả mình vào thế giới của bản thân thì cô nghe được âm thanh rên rỉ của ai đó.

- Lạnh...lạnh...quá!!!

Cô luống cuống. Phải làm sao đây? Không có lửa mà gió thổi mạnh như vậy tới cô còn rùng mình hoảng chi người đang bệnh như hắn chứ. Cô vội ôm chặt hắn để truyền chút hơi ấm của mình cho hắn. Cô cảm nhận được cơ thể run rẩy của hắn. Bên hắn thật nóng nhưng bên trong lại rất lạnh.

Dường như vẫn chưa đủ, hắn vẫn run rẩy, miệng thủy chung kêu lạnh. Không còn cách khác, cô bẻ cởi quần áo của hắn cùng của mình ra. Tuy không phải lần đầu nhìn thấy cô thể đôi phương nhưng cô vẫn đỏ mặt. Tại, lần này cô chủ động.

Ôm chặt hắn, hai cơ thể trần trụi dính chặt vào nhau không một kẽ hở. Thấy hắn không còn khó chịu cô cũng thả lỏng người ra. Rất nhanh, cơn buồn ngủ ập tới khiến mí mắt cô nặng chịch rồi nhắm lại. Chu gia, chúng ta đại chiến 300 hiệp đi!

(Ta thấy sao hai người này giống Adam và Eva nha, trần trụi giữa bờ biển không người. Nếu không phải n9 là người khủng bố thì ta sẽ cho họ ở trên đảo dài dài để bồi đắp tình cảm hắc hắc... Không sao, một hai hôm cũng đủ để xúc tác kích thích tiến độ ha!!!)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63

Ánh sáng bình minh thật đẹp, một ngày mới bắt đầu. Trên gương mặt góc cạnh hoàn hảo là biểu tình nhu tình hiếm gặp. Hắn đã tỉnh từ rất lâu rồi.

Cô và hắn đã trải qua sinh tử, đồng cam cộng khổ. Có lẽ kể từ lúc nhảy khỏi máy bay thì cô đã có một vị trí nhất định trong lòng hắn. Hắn sẽ cho cô ở

lại bên cạnh hần lâu dài hoặc cả đời miễn là cô biết vị trí của mình. Hần đặt lên trán cô một nụ hôn thật nhẹ.

(khốn kiếp! Sao có thể vô lí thế hả?! Người ta tốt đẹp vậy mà lại bắt làm tiểu tam cả đời. Ôi nhân vật n9 của t sao lại vậy??? "≡")

- Anh tỉnh rồi?- cô mơ màng hỏi

- Ừ!

- Hết sốt rồi!- cô đặt tay lên trán hần, không nên nổi vui mừng vì nhiệt độ hần đã giảm.

- Phải!- hần vẫn nhìn cô.

Kì lạ, cô nhìn theo tầm mắt hần. Á...trần trụi, cô...cô...trần như những nói chuyện với hần như vậy.

Cô vội lấy tay che mắt hần lại

- Không, không cho nhìn!- cô ngượng chín mặt

Hần cười kéo tay cô ra, cầm lấy đưa lên môi hôn như một vật trân quý.

- Sao không cho nhìn? Đồ là em cởi mà em còn ôm tôi rất chặt nữa.

- Tôi...tôi...chỉ muốn giúp anh giữ ấm thôi chứ...chứ...không... Á...đừng...mà...- cô la lên chặn má trái của hần.

- Đừng cản, em biết là vô dụng mà. Ngoan, tôi sẽ dịu dàng, sẽ khiến em thoải mái.- hần dụ dỗ

- Đừng! Anh đang bị thương không nên vận động mạnh, với lại đây là ở trên đảo.

Động tác hần dừng lại. Hần nhìn cô chăm chăm, rồi khoé miệng nhếch lên

- Ok, tôi sẽ tha cho em nhưng mà khi ra khỏi đây thì tôi sẽ tính toán với em.

Cô thở ra một cái. Biết là thoát mòng một nhưng không tránh được mười lăm nhưng được ngày nào hay ngày đó ha.

Nhìn biểu cảm vui mừng như được ân xá của cô thì sao hần muốn chiều đùa cô quá. Nghĩ là làm hần giữ chặt gáy cô, kề sát mặt cô gần mình.

- Anh...anh làm gì vậy?- cô sợ

- Tôi muốn lấy lại.

Hần liền áp lên cánh môi phần hồng của cô. Cái lưỡi điêu luyện quấn lấy cái lưỡi ngây ngô của cô. Một phần vì bất ngờ một phần vì cô không có kinh nghiệm nên bị dồn vào thế bị động. Dù gì thì kĩ thuật của hần thật tốt khiến cô mờ mịt.

Mãi tới khi thấy cô khó thở thì hần mới luyến tiếc buông cô ra. Hần kê trán mình lên trán cô.

- Ngốc, ai bảo em nín thở hả? Lần sau khi hô phải thở biết không?- hần răn dạy

Được tự do, cô cố gắng hít thở. Cô nép vào ngực hần nhu thuận gật đầu. Cô vẫn còn rung động vì nụ hôn nóng bỏng vừa rồi.

- Mặc đồ vào đi, đừng có quyến rũ tôi nữa nếu không tôi không biết mình sẽ làm gì đâu.

Ghét ghê! Lại chiều chọc cô nữa rồi. Cô nhanh chóng mặc đồ vào mà không quên liếc kẻ nào có vẻ mặt đáng kia.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64

Chạy quanh bờ biển, cô cố gắng thu thập tất cả các loại cành cây, lá khô. Cô học theo những nhân vật trong phim, tiểu thuyết khi bị lạc ngoài đảo hoang. Nhìn cô chạy qua chạy lại trước mặt đề xếp được chữ "SOS", hần không khỏi buồn cười. Theo cái đầu nhỏ của cô thì càng to càng sẽ nhanh được cứu. Đúng là trẻ con mà!

(Vâng! Trẻ con, còn anh là con trâu già thích gặm cỏ non a!)

Thấy hấn ngồi đó tựa tiểu phi tiểu, cô vui vẻ chạy lại.

- Sao? Tôi thông minh nắm đúng không? Anh yên tâm chúng ta sẽ được cứu nha!- cô tự ki

- Ủm! Thế theo em bao giờ mới có người tìm thấy chúng ta. The tình trạng hoang tàn của hòn đảo này thì đây có thể là hòn đảo hoang không có trên bản đồ của Thái Bình Dương- hấn bình thản giải thích.

Cô im lặng nhìn hấn một cách chăm chú. Chợt cô nắm tay hấn nhu tình nói

- Anh đừng bi quan quá! Chúng ta sẽ thoát thôi. Tin tôi, chúng ta đã thoát khỏi tay tử thần rồi mà.

Khoé miệng hấn giật giật liên hồi. Nhìn mặt hấn bi quan đến thế sao? Không phải nhảy từ trên máy bay xuống bị đập đầu vào đâu chứ?

- Được rồi, em cứ tiếp tục ý tưởng của mình đi.

- Được, - cô hào hứng chạy đi

Thấy cô như vậy hấn không nỡ đánh vỡ niềm tin của cô.

(chém! Có mà muốn chọc người ta thì có)

Hiệu suất làm việc của mấy tên kia càng ngày càng kém mà. Hấn mất tích gần hai ngày rồi mà vẫn chưa tìm thấy. Xem về hấn sử mấy người họ thế nào. Hừ!!!

Hắt xì...mấy người Kim Ảnh đang lai lưng ra truy tìm vị điện hạ dã man kia

Mặt trời đã dần lặn xuống đáy biển sâu. Hai người cùng nhau ngắm hoàng hôn xinh đẹp và hiem hoi này. Tâm trạng của mỗi người đều khác nhau. Có người mâu thuẫn tiếc nuối, có người suy tính bước tiếp theo để xử lý những kẻ lớn mật kia. Chọc phải hấn, chúng ngại mệnh mình dài rồi.

Ban đêm trên biển thật lạnh, cô ngoan ngoãn làm ổ trong ngực hấn.

Phành...phạch...phạch...phạch...ấm thanh ừ ừ khiến cô mơ màng tỉnh. Gió thổi mạnh khiến cát bay túi bụi, một toán người bước xuống

- Điện hạ, A thổ nhớ người quá.- một người trông có vẻ nhỏ tuổi, thư sinh ôm chặt lấy Lôi Kinh.

- Buông ra! Trước khi ta giết người.- hấn lạnh lùng nói

A Thổ (thổ ảnh) trung đôi mắt long lanh ừy khuất nhìn ai kia như oán phụ.

(Cute ghê)

- Mấy người tới sớm quá nhỉ?

Cả bọn lạnh sống lưng. Điện hạ đang tức giận. Oan uổng nha! Tất cả đã không ăn không ngủ để tìm người đó.

- Sao mấy người tìm được đây vậy?- Như Bãng ngây ngốc từ nãy giờ mới lên tiếng

- Tiểu thư của tôi ơi! Trên người điện hạ có gắn con chip định vị tiên tiến nhất thế giới nên chuyện tìm được ngài là chuyện thường thôi.- A Thổ giải thích

Xoẹt...một cái nhìn này lửa bắn về phía ai đó.

- Ý anh là chúng tôi không cần làm gì thì các anh vẫn sẽ tìm ra. Tất cả chỉ là vấn đề thời gian!- cô hỏi

- Chính xác!

- Chúng ta đi thôi!- ai đó bị nhìn chăm chăm gãi gãi mũi.

Mộc Ảnh chết tiệt, xem ta xử cậu thế nào.

Sao lại có thể ngu đến thế không biết? Chặt vật cả buổi chiều mà giờ thành đùa dờ hoi bị người ta đùa giỡn. Mà cái kẻ kia lại mặc cô làm chuyện vô bổ. Ghét! Đúng là kẻ phúc hắc là bản năng, lưu manh là bản chất. Cô mà tin hấn nữa thì cô là con rùa siêu cấp ngu ngốc vô địch vũ trụ.

Chương 65

Trở lại đô thị sa hoa, cuộc sống lại giống như trước đây.

Ngồi một mình trên chiếc xích đu ngoài hoa viên, cô vui vẻ ngồi đan khăn. Kể sau vụ việc kia, hai người có vẻ hoà bình hơn. Chính vì thế mà cô đã dần thừa nhận tình cảm thật của mình với hắn. Sắp sinh nhật hắn rồi, tới lúc đó chiếc khăn này sẽ xong. Cô sẽ cho hắn một điều bất ngờ. Bọn họ ở với nhau cũng được nửa năm rồi nhỉ.

Nghĩ tới đây cô rất mâu thuẫn, có phải cô sắp tự do rồi không nhưng sao cô lại chẳng muốn đi.

Xa xa, Hà tỷ đứng nhìn cô đầy từ ái. Có lẽ Như Băng đã có một địa vị quan trọng trong "Bảo Đệ thành" này. Có cô, nơi đây có không khí của một gia đình.

* Trung tâm nghiên cứu "LK" (chỗ này anh Đường mở ạ)

Lôi Kinh bước vào một căn phòng lớn sặc mùi thuốc khử trùng. Cung Hải Đường mặc áo blu trắng, trên tay cầm ống nghiệm chứa thứ dung dịch màu xanh lục lấp lánh xinh đẹp.

- Thành công rồi sao?- Lôi Kinh lên tiếng hỏi
- Ừm, xong rồi nhưng cần phải thử nghiệm lần cuối.
- Trên người?
- Ừ. À mà cái tên Nhiếp Thanh kia hắn chôn rồi!
- Đã biết! Hôm nay tôi mang một tên khác giúp cậu thử thuốc rồi.
- Ai vậy? Lão già kia cũng sắp thẳng rồi.
- Người này cậu quen. Mang vào!

Cánh cửa mở ra, hai người ào đến lôi một người ngoại quốc, dính đầy máu đi vào.

- Đây là...

- Jack!

Ngớ người! Tên này ác quá! Làm con người ta ra nông nổi này. Ác, ác quá!

- Đừng nhìn tôi như vậy. Đây là quá nhẹ đối với hắn.

- Ok, cho hắn thử luôn chứ?

Gật đầu

Thứ chất lỏng kì quái chảy vào cơ thể Jack một cách từ từ, quý dị. Mọi thứ bắt đầu bằng những cơn co giật, tiếp đến là cơ thể Jack căng ra, thấy rõ các mạch máu. Biểu tình của Jack thập phần đau đớn khôn khổ. Đồng tử của hắn co lại, dần trở nên vô hồn. Cơ thể hắn chuyển sang màu xanh lục. Quá trình kết thúc, Jack đứng dậy nghiêm chỉnh như một người máy.

- Thành công! "Nước mắt của quý đã thành công!- Cung Hải Đường kêu lên
- Nó có tác dụng phụ. Nhìn hắn như con ếch. Tôi không muốn người mình xấu xí như vậy.
- No no, tôi chỉ tiêm cho hắn liều gấp ba lần bình thường để phá hủy hoàn toàn tư duy của hắn.
- Sống không có ý thức còn khổ hơn chết. Cậu còn ác hơn tôi.
- Lệnh của phu nhân không dám trái.
- Là sao?

- Khả Khả nói tên này dám làm thương tổn chị em tốt của cô ấy nên kêu tôi phải sử hấn thật đẹp. Cô ấy còn huy động toàn bộ người của " Sexy love" đi truy lùng tên này. Phụ nữ mà điên lên thì vô cùng nguy hiểm.- Hải Đường cảm thán.

- Món nợ của tôi với maxco đã trả xong rồi!

- Ừm, ông ta muốn tăng cường thực lực của quân đội nhưng thứ này quá nguy hiểm. Nếu nó lọt ra ngoài thì sẽ thành thảm họa.

- Không sao. Chẳng phải là cậu đang nghiên cứu thứ gì đó rất thú vị sao?

- Cậu có cần găm tới tận xương vậy không?- Hải Đường kêu lên.

Hắn nhún vai, nhân lúc này Hải Đường ném cho hắn một vật

- Cái này...

- Là thứ để điều khiển tên này. Quý nắm đây! Tác dụng của thuốc càng ngày càng mạnh. Có thể nói hắn sẽ không có cảm thấy đau đớn, coi giết chóc là thú vui, nhưng rất nghe lời.

Nhìn viên đá mắt mèo trong tay, Lôi Kinh suy nghĩ.

- Đường, giết hắn đi.

- Tại sao?

- Hắn có nhược điểm và tôi không muốn giữ kẻ thù bên cạnh.

- Ok, tôi sẽ xử lí

Hắn bỏ đi. Hắn không thể và không dám tin vào bất cứ thứ gì. Cảnh giác là thứ hắn học được trong xã hội người ăn thịt người này.

* chú ý:

Sexy love là tổ chức sát thủ lớn nhất nhì thế giới. Nó được thành lập bởi mẹ của Khả Khả. Ở đây phụ nữ là chỉ huy và toàn nữ nha. Bất cứ ai bị tổ chức này truy sát sẽ có cái chết ngọt ngào hay cay đắng của tình yêu phụ thuộc vào tâm trạng của mấy bà cô này.(tình yêu quuyền rũ? Có chút sến nha)

Nước mắt của quý: thuốc tăng năng lực chiến đấu, tê liệt cảm giác đau đớn, có thể nói nó giúp kẻ hèn nhất thành chiến binh siêu hạng. Nguy hiểm và khó điều chế. (anh Đường quá giỏi lun. I love you so much!!!)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66

(Xin lỗi m.n! Độ này mama quản chặt quá nên tối nay mới đăng được. Cho ưu xin lỗi nha.)

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

Không giống những thành phố khác, thành phố F có mùa đông tới sớm và kéo dài. Về đến " Báo Đế thành" trời đã tối, bước vào phòng, Lôi Kinh nhìn gương mặt ngủ say của ai đó khiến tâm trạng hắn buồn lòng.

Cởi bỏ quần áo, hắn lên giường ôm cô vào lòng. Cái lạnh bất ngờ khiến cô rùng mình nhưng vẫn nhắm mắt ngủ mất. Áp trán mình lên trán cô, hắn có một loại cảm xúc quen thuộc nhưng cũng xa vời.

Cô là một cô gái tốt nên hắn không thể bỏ qua cô nhất là cô có ảnh hưởng tới hắn. Hắn giữ cô bên mình kể cả người kia trở về. Con người là vậy, rất ích kỉ, tham lam. Dù biết làm thế là bất công.

Người tính không bằng trời tính. Hắn dù là vua của nơi đây nhưng mọi thứ không thể hoàn hảo như ý hắn. Biến cố xảy ra nhưng là về sau. Hiện giờ hắn có cô mà không muốn buông ra.

*****

Thanh Uyển Thiên Viên

- Anh nói thật?- mỗ nữ ngờ vực hỏi lại

- Đúng! - mỗ nam gật đầu khẳng định

Phịch... Diêu Khả Khả ngồi phịch xuống ghế

- Sao lại trở về? Đây là âm mưu gì? Hải Đường, anh nói em biết đi.

Nhìn vợ mình tỏ vẻ khó chịu, Cung Hải Đường cũng hết cách. Vợ anh là vậy. Tốt với ai là tốt vô cùng.

- Đừng làm gì cả. Đây là chuyện của họ. Tên bạn này của anh hẳn rất cứng đầu. Mọi chuyện hẳn rất tốt nhưng về phương diện tình cảm này thì...

- Em biết. Nhưng người kia không đơn giản chút nào. Mắt nhìn người của em không bao giờ sai cả. Cô bé kia quá ngây ngô sẽ không phải đối thủ của người kia.- dựa vào ngực của chồng, Diêu Khả Khả tỏ ra lo lắng.

Nhẹ nhàng vuốt ve lưng vợ, Cung Hải Đường thở dài.

- Phải xem duyên phận của họ. Sóng gió sắp nổi lên rồi!

.....

M.n, rốt cuộc "người kia" là ai mà khiến đôi vợ chồng này lại đau đầu vậy? Tại sao sóng gió lại nổi lên?...

Ta sẽ lại lung ra viết. Sắp tới sẽ là chuỗi ngày đầy bi phần và bi ai của cả nữ9, nam9, Ưu, m.n nha. Có đá cứ ném, có buồn cứ khóc, có bức mình cứ phát,...

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67

Ngày 10 tháng 10, là một ngày vô cùng đặc biệt. Hôm nay là ngày đó. Cách đây ba ngày, Lôi Kinh đã bay sang Mỹ. Theo kế hoạch thì hôm nay sẽ về. Hôm nay là sinh nhật hắn.

Từ sáng sớm, "Bảo Đế thành" đã vô cùng náo nhiệt. Mọi năm thì sẽ không vậy bởi ba người bạn, ba đối tác kia sẽ tự chúc mừng nhau. Nhưng năm nay thì khác, đó là nhờ sự xuất hiện của một người...

Trong nhà bếp

- Như Băng, ông chủ ghét ngọt!- Hà tỷ nhắc nhở

- Ừm, không sao cả. Cháu đã nhờ Quân tiên sinh dạy cháu món bánh kem rượu vang rồi. Ăn nó sẽ có vị gần giống rượu mà có thêm chút hoa quả cùng sôcôla đen thì sẽ chẳng còn thấy rõ vị ngọt nữa.- cô cười nói

Hà tỷ mỉm cười yêu thương. Cô bé này đúng là đặc biệt và có lòng. Đã bao lâu rồi nơi đây không náo nhiệt như vậy? Có lẽ là rất lâu hoặc là chưa từng có, ít nhất là từ lúc bà tới nơi này. Cũng phải cả chục năm rồi nhỉ. Bà vui vẻ đi ra ngoài.

Một lúc sau...

- Bé yêu, bọn chị đến rồi đây!- một giọng nói ngọt ngào vang lên. Vâng, đó chính là bà cô Khả Khả Khả nhà anh Đường ạ.

Như Băng tươi cười ra đón

- Chị Khả Khả, chị đến rồi?

- Em! Cái con nhỏ nghịch ngợm này, em đúng là lăm lăm cái ý tưởng điên khùng mà!

- Đâu có! Em chỉ muốn tạo niềm vui cho mọi người thôi mà!- cô lè lưỡi

- Ừm, cũng vui! Nơi này đã phủ bụi tĩnh lặng lâu rồi. Giờ phải tung bừng lên chứ nhỉ!?

Cô gạt đầu phụ hoạ

(Rốt cuộc ta cũng đã hiểu thế nào là ước mơ chỉ là mơ ước!!!)

7 giờ tối

Mọi thứ đã chuẩn bị xong và giờ chỉ còn nhân vật chính.

- Như Băng, có cần phải làm như vậy không?- Lăng Thiếu Phong nhìn mặt chỉ vào chiếc mũ hình chóp vô cùng cute

- Sao đâu? Em thấy nó rất đẹp mà. Rất có khôn khí của sinh nhật!

Mặt Lăng Thiếu Phong méo lệch đi.

- Làm ơn đi! Bọn anh đã 28 tuổi rồi đấy, không còn là trẻ con nữa.

Cung Hải Đường gạt đầu phụ hoạ. Hắn cũng không hề có cảm tình với mấy cái nón này.

Thấy thế, mắt cô long lanh nhìn về phía ai đó.

- Tiệc này bé yêu mở nên nhập gia tùy tục đi ha?- Khả Khả phụ hoạ.

Nhìn biểu cảm đe dọa của gà mẹ Khả Khả, hai đại nam nhân của chúng ta đành nuốt lệ vào tim đội mấy thứ kia.

- Chị yêu, chị là số một. Em yêu chị nhiều!- vuốt mông ngựa

Hai người đàn ông nhìn nhau tự hỏi: phải chăng gần sói nên con cừu nhỏ tiến hoá thành cáo hay không????

(Em cũng nghĩ vậy đó! Gian quá!!)"

11 giờ đêm

Mọi người tỏ vẻ thiếu kiên nhẫn. Có chuyện gì mà giờ này vẫn chưa về.

- Ông xã, con cà Kình kia sao vẫn chưa về?- Khả Khả thiếu kiên nhẫn hỏi

- Không sao, chắc có việc gấp. Tên này không phải người thất hứa!

- Đúng vậy!- Phong ca phụ hoạ

- Mọi người về đi. Muốn rồi!- Cô ra lệnh tiễn khách

- Bé yêu,...

- Không sao! Em có thể chờ một mình. Anh ta hứa với em rồi!- cô nở nụ cười không sao cả

Dù không muốn nhưng Khả Khả vẫn bị ông xã lôi về.

Tiến ba người ra xe, cô quay lại phòng khách và ngồi co mình trên ghế.

- Như Băng, thứ này...- bê chiếc bánh trên tay Hà tỷ ngập ngừng hỏi.

- Di cất vào tủ lạnh đi. Muốn rồi, đi nghỉ đi!- giọng cô đượm buồn

Không nói thêm gì, Hà tỷ đi vào. Sao mọi chuyện thành như vậy. Ông chủ, cậu đâu rồi??

Mọi thứ lại rơi vào tĩnh lặng. Trước con bão đều như vậy. Bình yên, lặng thinh, cô đơn đến đáng sợ...

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68

Sáng hôm sau

Kết...t...t...chiếc buggatty verroy dừng lại giữa "Bảo Đế thành". Từ trong nhà chạy ra Như Băng không khỏi sững người. Trên xe bước xuống là cái người xấu xa đã cho cô leo cây. Còn người kia...người phụ nữ này nhìn trông rất quen. Cô đã thấy ở đâu đó rồi.

Giật mình! Đúng, chính là cô ta. Tim cô thất lại. Có một lần, cô vô tình đi nhầm vào thư phòng của hắn và đã thấy một tấm hình chụp người con gái khá cũ. Tuy chụp từ lâu nhưng cô ta hiện tại so với trong hình chẳng khác là bao. Tấm hình được hắn bảo quản giữ gìn vô cùng cẩn thận như trân bảo. Điều làm cô khẳng định mối quan hệ của hai người là dòng chữ thanh tú ở góc của tấm hình." nãi yêu anh, Lôi Kinh- Diệp Vi"

Ba người, sáu mắt nhìn nhau. Diệp Vi lên tiếng trước

- Kinh, cô gái này là...

Không đợi Lôi Kinh trả lời cô đã bước tới giới thiệu.

- Chào cô! Tôi là Hạ Như Băng. Tôi là họ hàng xa của Phúc bá!- cô nở nụ cười vô cùng gượng gạo

- Vậy sao? Có đúng không Kinh?

- Phải!- hắn trả lời rất tự nhiên nhưng nhìn kĩ và đôi mắt ung kia là một mảng lạnh lùng đáng sợ.

Cô cười khổ trong lòng. Tình nhân và người yêu khác nhau một trời một vực. Bạn gái thì sẽ được công khai, kiêu ngạo và có thể thành vợ. Còn tình nhân sẽ chỉ ở trong bóng tối, không có địa vị và chẳng thể ngẩng cao đầu chứ nói gì là tôn nghiêm, được làm vợ.

VỢ? Từ này thật quá xa xôi với quan hệ giữa cô và hắn. Hai người cùng kếm chỉ ăn cùng bàn, ở cùng nhà, cùng lên giường, cùng trải qua sinh tử với nhau, cùng...càng nghĩ cô càng thấy khó chịu. Cô biết làm gì ngoài chấp nhận ra. Khoé mắt cô cay cay. Không, cô không thể khóc.

- Xin phép! Tôi có việc!- cô chạy ngay về phòng mà chưa nghe câu trả lời

Nếu tình ý thì có thể thấy vai cô hơi run run. Tất cả đều rơi vào trong mắt hắn. Khi cô vừa quay người thì nước mắt đã chảy rồi. Sao cô phải khóc cơ chứ và sao hắn thấy ngực mình lại nhói lên. Lần đầu tiên trong đời hắn nghi ngờ quyết định của mình. Để hai người phụ nữ này gần nhau liệu có đúng không?

Đứng bên cạnh, ánh mắt người nào đó toát lên sự chết chóc nhìn về phía bóng người đã xa. Ánh mắt ấy được thu lại hoàn hảo như chưa tồn tại và thay bằng vẻ ôn nhu khi người đàn ông nhìn đến

...

...

...

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69

Trở lại phòng, cô ngồi ngây ngốc ở trên giường. Không ai biết cô nghĩ gì hay muốn gì, ngay chính bản thân cô cũng không biết mình muốn gì. Đã bao lần cô tự cảnh tỉnh nhắc nhở bản thân là cô và hắn không có, không thể nào có được mối quan hệ như bình thường. Cô và hắn giống như hai đường thẳng song song không có điểm chung. Nhưng sao tim cô đau như thế này cơ chứ? Nhìn hắn với người khác vui cười mà lòng cô cứ nhói đau. Rời khỏi cái thế giới của riêng mình cô trở về thực tại. Vươn tay mở ngăn kéo tủ, cô lấy từ trong đó ra một chiếc hộp được gói vô cùng tinh xảo. Đây là món quà cô tự tay làm tặng hắn-một chiếc khăn quàng cổ. Nhìn nó mà cô thấy bản thân thật nực cười. hai người họ là quan hệ gì? Cô lấy tư cách gì mà tặng quà cho hắn cơ chứ? Người yêu? Không! Cô chẳng là cái gì ngoài một tình nhân cả. Có lẽ hắn đã đối xử quá tốt với cô khiến cô quên mất vị trí của mình. Tỉnh dậy đi Hạ Như Băng, mày không nên trầm mê trong cái ý nghĩ không tưởng đó. Mày phải hận hắn, hận hắn cướp mất sự trong sạch của mày, giam cầm tự do của mày. Trong đầu thì cứ nghĩ như vậy mà sao nước mắt cô cứ rơi. Xin lỗi! Bản thân cô đã yêu hắn mất rồi. Nhưng cái cô theo đuổi lại là một tình yêu hoàn mỹ nên hay chấm dứt từ bây giờ đi. Cô sẽ không bao giờ cho hắn biết cảm xúc thật của mình vì cô biết hắn sẽ khiến cô đau đớn hơn thôi.

Bình ổn lại tâm trạng, cô đi vào giấc ngủ. Cô đã cả đêm không ngủ rồi.

*****

Trong căn phòng xa hoa, Diệp Vi ngồi đối diện với Lôì Kinh.

- Kinh! Cô gái kia là bất ngờ anh dành cho em?

- Phải!

- Anh yêu cô ta?- Diệp Vi ngờ vực

- Theo em nghĩ sao?- Hấn hỏi ngược lại

- Anh là kẻ khó đoán nên em dù biết anh lâu cũng không hiểu được anh.- cô ta khó chịu trả lời

hấn mỉm cười ôm cô ta vào lòng

- Vậy thì đừng cố hiểu anh. Em chỉ cần hiểu em có vị trí trong lòng anh là được rồi!

- Vậy còn tim anh?- cô ta cười hỏi

- Em thừa biết anh không có trái tim! Anh làm việc theo lí trí. Anh có được như hôm nay là vì thế. Chỉ những kẻ yếu đuối mới có trái tim.- hấn nghiêm mặt

Cô ta cười tươi hơn, nhưng nụ cười ấy không chạm tới đáy mắt...anh không yêu ai? mong là như vậy

- em tin anh!- cô ta rướn người hôn lên môi hấn

Đúng vậy! Cô ta luôn biết giới hạn khi nào dừng lại và khi nào nên tiếp tục. Hấn coi trọng cô ta cũng vì điều này. Cô ta thông minh nhưng không bị thông minh hại.(vâng, chỉ là giờ thôi ạ. Sau này không biết đâu ạ)

.....

Thư phòng rộng lớn, nhưng có chút quý dị

- Thông tin cậu điều tra toàn bộ đều chính xác?- giọng nói dịu dàng của người đàn ông khiến người ta không chút an tâm mà càng thấy áp lực hơn

- Vâng, thiếu gia! Có lẽ đây đúng là người mà nhị gia cần tìm.- người đàn ông kia cung kính nói

- Được rồi! Cậu tiếp tục điều tra về người này. Chuyện này đừng báo cho bên kia biết. Tôi không muốn họ chờ đợi. Đi đi!

- Vâng!

Khi người đàn ông kia đi khỏi, người đàn ông có giọng nói dịu dàng vẫn ngồi đó suy nghĩ. Tuy trời đã vào đông nhưng vẫn có trăng. Đây là điểm kì lạ của thành phố F. Ánh trăng mờ ảo chiếu rọi vào gương mặt tuyệt mỹ của người đàn ông. Người này không hề xa lạ. ...

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70

Sáng hôm sau, "Bảo Đế thành" - Hà tỷ, món súp hạt rẻ này ngon quá!- Như Băng vui cười nói

- Ngon thì ăn nhiều một chút. Con cả ngày hôm qua không ăn rồi!- bà cười từ ái

không khí đang vui vẻ chợt trở nên im lặng bởi sự xuất hiện của hai người

- Ông chủ, ngài đã dậy?- Bà cung kính nói

- Ủ!

Hắn cùng Diệp Vi lạnh nhạt ngồi xuống ghế

- Ông chủ, thực đơn hôm nay có...
- Làm một phần giống cô ấy.- hắn cắt đứt lời bà
- vâng, còn Diệp tiểu thư.
- Kinh ăn gì thì tôi ăn cái đó.- ả ngọt ngào nói.

sắc mặt Như Băng có chút cứng lại

- Xin lỗi, tôi ăn no rồi!- cô buông thìa xuống rồi đứng dậy
- Đứng lại! Ngồi xuống!- hắn ra lệnh

Cô ngoan ngoãn nghe lời như con chó nhỏ. Khi thấy cô trở lại vị trí, hắn lạnh lùng hỏi

- Từ hôm qua tới giờ không ăn sao thấy no?
- Ăn không vào.
- Sao ăn không vào?
- Tôi...

Khi cô đang rơi vào bế tắc thì Diệp Vi lên tiếng

- Kinh, Hạ tiểu thư đã không có khẩu vị thì anh không nên bắt buộc cô ấy.

Hắn không nói gì thêm chỉ tiếp tục nhìn vào tờ báo cáo. Thấy hắn không bảo gì thêm nên cô im lặng rời khỏi bàn ăn đi ra vườn. Có đôi khi nên để bản thân mình giống vô hình để không khiến người khác chú ý mất a.

.....*.*.*.....

Trong vườn, cô ngồi ngây ngốc dưới gốc cây lá phong có chút âm u tĩnh mịch mà không biết có người phía sau mình.

- Cô có vẻ buồn bực nhĩ?- Diệp vi đột nhiên lên tiếng
- Tôi...- cô giật mình

Diệp Vi cười quyền rũ nhưng không khiến người ta an tâm mà có chút sợ hãi

- Tôi biết quan hệ của cô và Kinh nên không cần sợ tôi. Trong lúc tôi không ở đây anh ấy tìm chuyện để giải trí cũng là bình thường. Có thể bây giờ anh ấy còn chưa chơi chán nhưng tôi khẳng định anh ấy vẫn luôn có tôi. Cô là người thông minh nên sẽ hiểu rõ vị trí của mình chứ đúng không? Tôi sẽ không ghen đâu nên cứ thoải mái đi.- cô ta nói một cách chậm rãi khiến người nghe dù muốn hay không cũng phải nhớ kỹ lời cô ta.
- Tôi hiểu rồi.- cô trả lời một cách yếu ớt
- Vậy thì tốt! Tôi vào trước.

Ngay khi cô ta chuẩn bị quay người đi thì cô lại lên tiếng

- Diệp tiểu thư, tôi thắc mắc là tại sao cô lại nói với tôi nhưng điều này. Cô và anh ta thân thiết như vậy cơ mà.
- Cùng là phụ nữ nên tôi mới thấy cô tội nghiệp mà thật lòng nhắc nhở cô thôi. Cô còn trẻ, tương lai còn dài nên hãy biết quý trọng nó. Thứ của cô sẽ là của cô nên đừng quá tham vọng. Có một số người mà cả đời cô không theo kịp đâu.- và đặc biệt là cô ta nhưng đoạn này cô ta không nói
- Cảm ơn cô đã nhắc nhở. Tôi tự biết mình là ai và cần gì.

Cô ta không nói gì thêm mà đi vào. Mỗi khi không thấy cô ta nữa thì nước mắt của cô mới chảy ra. Cô đã tự nói với mình là không được đau nhưng sao cô vẫn khóc thế này. Chắc cô đã lún quá sâu rồi, phải mất một đoạn thời gian dài nữa thì cô mới có thể khá hơn.

Cả màn vừa rồi đều rơi vào cặp mắt sắc bén của ai đó mà hai người không hề biết.

Chương 71

Cuộc sống cứ thế trôi qua, mỗi người một suy nghĩ một dự định riêng. Quán Áo Vọng

- Như Băng, em cứ để cô ta ở cùng Lôi Kinh sao?- Điều Khả Khả hét lên

- Không như vậy thì làm sao? Em lấy tư cách gì đuổi cô ta? Tình nhân sao? Cô ta còn là người yêu anh ta đấy.- cô trả lời một cách hết sức tự nhiên. Trong khoảng thời gian qua cô đã suy nghĩ rất nhiều rồi.

- Em sao lại bị quan như vậy?- Khả Khả có chút buồn bực

Cô cười lắc đầu, cô không bị quan mà chỉ là đang đối mặt và chấp nhận sự thật mà thôi.

-Chị có biết tình nhân và bạn gái có điểm gì nhau không? Bạn gái thì sẽ được công nhận còn tình nhân thì không. Bạn gái sẽ có quyền trở thành vợ còn tình nhân thì chỉ là một phần của bóng tối, trở thành vợ là việc xa vời. em chỉ là tình nhân của anh ta, nói đúng hơn thì giữa bọn em là một giao dịch tương đối công bằng. Chỉ cần hết thời gian giao dịch là mỗi người một ngả. Vậy tại sao em phải tranh giành làm gì cơ chứ?

khả Khả thở dài, cô nhấp một ngụm cà phê

- Chị hiểu suy nghĩ của em nhưng chị chỉ muốn hỏi em là em có tình cảm với anh ta không?

-Điều này quan trọng không? Khi mà anh ta đã yêu người con gái khác. em không muốn giống mẹ mình chờ đợi một người đàn ông trong tuyệt vọng. Bà đã tin là ông ta yêu bà, sẽ tới đón bà nhưng cuối cùng bà chỉ nhận được cái chết trong sự cô đơn. Em không biết anh ta có yêu mình không và cũng không dám mơ tưởng là anh ta có tình cảm với mình.

- Chị cũng rất đồng cảm với em nhưng chị chỉ muốn nói với em một điều là hạnh phúc là phải tự mình giành lấy. em chỉ cần đã cố gắng, đã dám truy tìm hạnh phúc cho bản thân thì em sẽ không phải hối hận dù kết quả khiến em đau lòng.

Cô im lặng không nói gì thêm. Cô cũng đang suy nghĩ về những gì mà khả khả vừa nói. Có thể những gì chị ấy nói là đúng nhưng trái tim của cô yếu đuối lắm. Cô không muốn nó bị tổn thương. Cô sợ, rất sợ.

.....#\$\$#\$\$#\$\$#\$\$#.....

Buổi tối, bar Mị Hoặc

- Kinh, cậu thực sự yêu và muốn kết hôn với Diệp Vi?- Lăng thiếu Phong hỏi

- Tôi cần phải có trách nhiệm với cô ấy.- hấn nhàn nhạt trả lời

- Tôi hỏi cậu là có yêu cô ta không.

- Tôi nợ cô ấy.

- Đường, tôi hết cách với cậu ta.- Lăng Thiếu Phong bực bội

Cung Hải Đường im lặng ngồi đó cuối cùng cũng lên tiếng.

- Cậu không cần phải thấy nợ cô ta. Chuyện năm đó không phải do cậu.

- Nếu không vì cứu tôi thì cô ấy sẽ không bị tội Jack cưỡng bức. Cô ấy đã hi sinh cho tôi quá nhiều.-hấn nói đầy áy náy.

- Hôm đó cậu bị bỏ thuốc mà.- Thiếu Phong

Hấn im lặng uống rượu

- Cậu không cảm thấy chuyện ngày hôm đó có gì đây không bình thường sao? Tôi thấy nó...

Lời nói của Cung Hải Đường bị đánh gãy

- Dù hôm đó mọi chuyện có nhiều nghi vấn thì sao chứ? Tôi cũng không thể phủ nhận chuyện đã xảy ra với Vi. Hai cậu không cần quan tâm việc này

nữa.

- Ok, nhưng còn cô nhóc kia thì sao? Kết hôn rồi thì ngoan ngoãn làm người chồng tốt đi chứ.

- kết hôn rồi thì sao? Tôi cũng cần có không gian riêng của mình. Còn cô nhóc kia tôi chơi còn chưa chán.- hấn cợt nhả.

Lăng Thiếu Phong tròn tròn mắt

- Chưa chán? Lần này có về lâu nha.

- Lâu lâu đổi món nên khẩu vị có về tốt.

À...a...à...Hai người kia nhìn nhau cười mờ ám' cậu tin không?- tin chết liền luôn'

- Đừng có nhìn tôi bằng ánh mắt đó. Còn cậu, Lăng thiếu gia, sao khuôn mặt "xinh đẹp" của cậu lại như thế này, hử?- hấn nói đầy châm chọc

Cung Hải Đường cũng gật đầu tò mò. Đang cười vui vẻ thì gương mặt ai đó vắn vẹo vô cùng khó coi. Cứ nhắc đến vết thương trên trán mình là Lăng Thiếu Phong lại thấy sôi máu.

- Không cần thận bị ngã.- anh gấn từng chữ

- Ô! Ngã, thế mà tôi tưởng bị ai đập cơ chứ.- Cung Hải Đường nói

Phụt...rượu vừa vào miệng liền phun ra sạch. Tên kia đúng là không tha một ai. Nhưng anh còn tức giận một ai đó hơn. con nhỏ xấu xí đáng ghét

- Có người bị nói trúng thì phải?- đúng là đổ dầu vào lửa.

- Hai người i miệng lại cho tôi.- anh gào lên

- Ok,- hai người phối hợp đáp

Phong ca ca thờ phật phòng chứng minh anh rất tức giận, đến tên ngốc còn nhận ra huồng chỉ hai vị đại boss của chúng ta a.

Ngồi thêm chút nữa thì Lôi Kinh nhìn đồng hồ thấy cũng muộn rồi nên đứng dậy về trước. Khi không còn bóng dáng của hấn thì hai người kia mới nói rõ suy nghĩ của mình.

- Cậu thấy sao?- Lăng Thiếu Phong

- Cậu ta "sập bẫy" rồi.

- Việc này tốt hay xấu a?!

- Sẽ rất tốt nếu cô ta không trở lại.

Lăng Thiếu Phong cũng trầm ngâm gật đầu

Diệp Vi đã làm gì mà khiến hai người quyền lực nhất thành phố F lo sợ đến vậy????

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72

"Bảo Đế thành" Thấy Lôi Kinh trở về, Diệp Vi liền chạy ra đón

- Kinh, anh về rồi.

- Ủ, sao muộn rồi còn chưa ngủ?- hấn hỏi

- Em chờ anh về.- Á nói một cách ngọt ngào

- Vậy sao? Lần sau không cần đợi anh, muộn rồi là phải đi ngủ.

- Dạ!

Diệp Vi vui vẻ khoác tay hắn vào trong nhà mà cổ tình lơ đãng mắt như vô tình như hữu ý nhìn về phía căn phòng không có ánh đèn kia.

Có phải cô đã ngủ rồi không? Nếu cô cũng đợi hắn trở về như vậy thì sao? Đó là suy nghĩ của hắn khi nhìn về căn phòng tối đèn kia.

- Ông chủ, Hạ tiểu thư vừa gọi điện thoại về báo là cô ấy có việc bận nên tối nay không về được.- Hà tỷ đứng bên cửa cung kính nói.

Mây kiếm hắn khẽ cau lại. Có phải là cho cô tự do quá nên cô không coi ai ra gì không? Đứng là không có phép tắc gì cả. Hắn không nói gì mà lạnh lùng đi lên lầu.

Hà tỷ về mặt nghiêm túc vội thở ra. Ông chủ không nổi giận.

####

Thư phòng

- Kim, cậu điều tra Hạ Như Băng đang ở đâu, với ai ngay cho tôi.- Hắn lạnh lùng ra lệnh

Đầu dây bên kia, trên đầu Kim Ảnh có nguyên một đàn quạ bay qua. Nửa đêm gọi điện làm phiền người khác mà còn thái độ như vậy là sao? Thiên lý ở đâu vậy trời?

Hắn chẳng quan tâm suy nghĩ của người bị hắn làm phiền kia mà rơi vào trầm tư. Hắn không hiểu được bản thân mình thời gian này bị sao nữa. Người phụ nữ mà hắn nhận định đã trở lại nhưng sao hắn lại chẳng cảm thấy gì hết mà cái tiểu ngang bướng kia lại ảnh hưởng đến cô. Hắn cũng không hiểu tại sao bọn Cung Hải Đường lại không thích Diệp Vi. Lúc trước hắn cho là họ không thích cô ta vì sự gian xảo của cô ta nhưng hắn cần một người phụ nữ như vậy. Nhưng bây giờ hắn thấy mình cần suy nghĩ lại. Bọn Cung Hải Đường không bao giờ phản ứng thái quá như vậy. Bởi bọn họ cùng một loại người.

#####

Khu Nam Khang, phòng 405

Trong phòng trọ ấm áp hai cô gái ngồi trò chuyện với nhau

- Tiểu Dai, sao cậu lại tới thành phố F gấp như vậy? Tối nơi mới gọi cho mình!- Như Băng trách cứ

Cô gái gọi là Tiểu Dai kia cúi gầm mặt tỏ vẻ ăn năn hối lỗi.

- Tiểu Băng, mình...mình...gây ra chuyện lớn rồi.- Tô Dai lo lắng nói

- Cậu nghĩ từ nhỏ đến giờ số rắc rối cậu gây ra còn ít sao?!-- Cô cũng bó tay với người bạn này thôi. Cô nàng này ngày thơ tới ngu ngốc, luôn khiến người khác lo lắng. Nhiều lúc cô cảm thấy mình giống chị của cô nàng này hơn.

- Lần này không giống. Mình đánh người khiến người đó bị thương phải nhập viện. Nhưng mình không cố ý. Tại trời tối mà anh ta lại xông ra chặn đường mình, với lại cậu cũng biết mắt mình nhìn kém vào buổi tối mà. Mình tưởng anh ta là tên biến thái nên lấy giày đập vào đầu anh ta. Không nghĩ tới anh ta lại là nhà đầu tư mới của cô nhi viện. Các sơ biết chuyện nên bảo mình tới nơi này tránh nạn. Nhẽ ra mình định tới xin lỗi nhưng mà người đó lại phát lệnh truy lùng mình. Anh đã thề là sẽ làm thịt mình nếu bắt được mình. Hu...hu...mình không muốn bị làm thịt đâu.- cô nàng khóc nức lên

Như Băng về mặt vắn vẹo

- Cậu đúng là hết thuốc chữa mà. Vậy anh ta tên gì?

- Cái gì mà, hình như là Lăng Thiếu Phong thì phải!-- Tô Dai thành thật trả lời

- Cái gì mà hình như, đánh người mà không nhớ tên người ta là sao?

- Mình xin lỗi!-- Tô Dai mặt ỉu xiu

thấy vẻ mặt này của bạn thân là cô lại mềm lòng

- Tô Dai, cậu không nên buồn nữa. Cậu đã tới đây rồi thì mình sẽ chăm sóc cậu thật tốt, cứ yên tâm sống ở đây đi.

Tô Dai gương mặt bừng sáng đầy cảm kích. Cô thật may mắn vì có người bạn tốt như vậy.

'Lăng Thiếu Phong' cái tên này sao quen thế nhỉ????

Hắt xì, ai nhắc tên tôi vậy???

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73

Sáng hôm sau kết.t...t...t.... chiếc BMW dừng lại trước mặt Như Băng và Tô Dai

- Hi! Đúng là trùng hợp thật! Rất vui khi gặp lại cô Hạ tiểu thư. -Người đàn ông tỏ vẻ vui mừng nói

- Chào anh, Quân tiên sinh! Thật là trùng hợp.

- Đúng vậy! Tôi có vinh hạnh mời cô đi uống tách trà chứ?- anh ta tỏ vẻ thân sĩ mời

- Việc này...- Cô có chút lo lắng. Cả tối qua cô không về "Bảo Đế thành", mà bây giờ cô chưa trở lại thì có sao không nhỉ?

Nhìn biểu tình đắn đo suy nghĩ của cô, Quân Hạo có chút buồn cười.

- Nếu cô không rảnh thì thôi vậy. Tôi đành đi một mình vậy. Tuy có chút buồn nhưng không sao!

- Được rồi! Tôi đi cùng anh nhưng chỉ một lúc thôi nha. Tôi có việc bận!- cô thỏa hiệp,cứ nghĩ tới nơi đó đã có một Diệp Vi rồi thì có hay không có cô cũng chẳng sao cả..

Cô bước lên xe mà không biết có người đang chụp lên mình. Chiếc xe phóng đi như bay, nhanh chóng rời khỏi khu Nam Khang

#####

Nhà hàng Molalisa, hai người ngồi ở bàn khách VIP thong thả dùng bữa

- Hạ tiểu thư, tôi có thể gọi cô bằng tên và cô có thể gọi tôi là Quân Hạo chứ?- anh lên tiếng trước.

- Được!- cô trả lời

- Không biết cô là người ở thành phố này hay ở nơi khác tới?

- Tôi đến từ thành phố E. Tôi được mẹ nuôi đón tới đây!- Cô thành thực trả lời

- Vậy sao? Tôi thật không ngờ cô có quá khứ bi thương đến vậy!- anh tỏ ra đồng cảm

(Điều! Điều tra người ta chán chê rồi mà còn nói không ngờ)

Không khí lại rơi vào im lặng, chỉ còn tiếng dao đĩa va chạm nhau

- Á... - cô hét lên.

- Như Băng, không có gì! Tôi chỉ là lấy thứ không sạch sẽ dính trên tóc cô mà thôi!- anh trấn an cô

khóc mất cô rung rung

- Nhưng sao anh nhổ cả tóc của tôi?

- Xin lỗi, tôi không cố ý. - hấn tỏ ra ăn năn

Thấy vẻ mặt này của anh, cô cũng có chút buồn cười

- Không sao, tôi cũng không đau lắm- cô cười

Anh cũng cười nhưng ánh mắt lại nhìn thoáng qua thứ trong tay mình. Chỉ một bước nữa thôi, mọi chuyện đều sẽ sáng tỏ.

" Bảo Đế thành"

Choang... tách cà phê bị ném vỡ không thương tiếc. Sau khi nghe báo cáo kết quả điều tra của Kim ảnh, Lôi Kinh vô cùng tức giận. Hắn không thích đồ của mình bị kẻ khác đụng vào. Cô cũng không ngoại lệ. Quân Hạo, người này không hề đơn giản giống vẻ bề ngoài. Nhìn hắn có vẻ cọc nả, tự ki nhưng bên trong lại vô cùng cẩn thận. Anh ta vô cùng thông minh. Người như vậy mới là nguy hiểm nhất. Hắn suy nghĩ mình nên làm gì để nhắc nhở cô về nghĩa vụ của mình đây.

Như Băng vô hình không biết mình bị theo dõi mà vô tư đi mua sắm đồ đạc cho bạn thân Tô Dai của mình. Cô không biết rằng tai họa sắp ập xuống đầu mình.

Sắp xếp cho Tô Dai ổn thỏa xong cô liền trở lại Bảo Đế thành.

- Hà tỷ, cháu về rồi!- Vừa vào cửa cô đã kêu lớn lên như sợ mọi người không biết mình trở về.

- Như Băng, con về rồi sao? Gặp bạn có vui không?- Bà quan tâm hỏi

- Dạ! Vui lắm ạ! Lâu rồi không gặp nên bọn cháu đã nói rất nhiều chuyện với nhau. - Cô tươi cười kể lại cho bà nghe những việc đã làm cùng với Tô Dai cho Hà Tỷ nghe.

- Vậy là tốt rồi. Ta có nấu canh cá mà con thích ăn, mau lên phòng thay đồ đi.

Cô vui vẻ chạy lên lầu. Nói thật cô rất thích ăn cá. Khi vừa mở cửa cô liền rơi vào một vòng tay mạnh mẽ. cô vô cùng hoảng sợ. Nhưng giọng nói trầm thấp quen thuộc kia đã khiến cô bình tĩnh lại.

- Cuối cùng cũng biết đường về rồi sao?

-.....!

- Tôi thấy cô càng ngày càng không biết điều. Có phải muốn ta dạy dỗ thì cô mới nghe lời không?

- Tôi không có. Tôi đã báo cho Hà tỷ rồi mà!

- Ta đã đồng ý chưa?

Im lặng. Cô không có gì để nói nữa.

- Sao? Không còn gì để nói sao? Vậy bây giờ cô muốn tôi trừng phạt cô như thế nào đây?

- Tôi có làm gì sai mà muốn trừng phạt tôi. Tôi cũng có việc riêng của mình chứ.?- cô cảm thấy vô cùng bất công và ức chế.

- Ô! Lại còn cãi lời cơ à? Móng vuốt dài quá nên ngứa thịt sao? Tôi phải dạy dỗ lại cô rồi!

- Dạy dỗ? Anh muốn làm gì?- cô nuốt nước bọt

- Cô thử nói xem, một người đàn ông muốn dạy dỗ đàn bà của mình thì nên làm thế nào.?- hắn dùng cái giọng nhẹ nhàng như thổi khí vào tai cô

Chưa nghe câu trả lời của cô hắn đã bế ngang người cô lên đi về phía giường. Hắn thô bạo ném cô lên giường rồi nằm đè lên người cô.

Ngoài cửa một bóng dáng mảnh khảnh có chút cô đơn đang đứng. Cô ta chưa bao giờ có cảm giác vị trí của mình lung lay như vậy....

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74

Hai người kịch liệt dây dưa cho tới khi cô không chịu nổi mà ngất đi. Cô không biết hắn muốn cô bao nhiêu lần mà cô chỉ biết là hắn đang tiết chế trên cơ thể cô. Khi cô tỉnh lại thì trời đã lờ mờ tối. Cảm giác của cô ngoài đau đớn cũng chỉ là đau đớn. Hạ thân cô như bị xé rách ra vậy. Phải rất vất vả cô mới tắm rửa và thay quần áo xong để đi xuống dưới.

Đến phòng ăn, cô thấy Diệp Vi và Lôi Kinh đang nhàn nhã dùng bữa tối. Coi bọn họ như không khí cô tự nhiên ngồi vào bàn ăn. Ngay lập tức một chén canh cá được đặt trước mặt cô. Hà tỷ nhìn cô cười từ ái. Cô cũng cười đáp lại. Nhưng cổ họng cô lại dâng lên một cổ hương vị chua xông lên cổ họng cô khiến cô chỉ muốn phun hết cả ra. Cô lao nhanh vào trong nhà vệ sinh để cố nôn ra hết rồi dù dạ dày cô chẳng có cái gì hết.

- Như Băng, con sao vậy?- Thấy cô bước ra, Hà tỷ lo lắng hỏi.

Cô cố mỉm cười thật tươi dù vẻ mặt có chút tái nhợt đã phản bội cô

- Con không sao! Chắc từ trưa đến giờ không có ăn gì nên ngửi mùi cá có chút nặng nên mới như vậy. Vội lại dạ dày con cũng không tốt mà.- cô trấn an bà

- Ủ!-Bà đỡ cô về phía bàn ăn rồi lấy cho cô một ly sữa nóng cùng một chén cháo nhỏ.

- Như Băng, cô sao vậy? Không khỏe ư?- Diệp Vi tò vò về quan tâm

- Tôi Không sao. Dạ dày không được tốt thôi.- cô trả lời cho qua chuyện.

Cô ta không nói thêm gì nữa mà tiếp tục ăn bữa tối kiểu Pháp của mình.

- Tôi ăn no rồi, hai người cứ tiếp tục đi.- Hấn đẩy ghế đứng dậy

Thấy hấn rời đi, Diệp Vi cũng đi theo. Trên bàn ăn cũng chỉ còn mình cô. Cô vội vàng thờ ra. Nếu hai người này còn ở đây thì cô sẽ bị đau dạ dày mất. Cố gắng ăn hết thức ăn mà Hà tỷ lấy cho mình, cô liền trở về phòng ngủ. Không biết độ này sao nữa mà cô rất hay buồn ngủ, chỉ cần vừa đặt lưng một cái là cô liền ngủ luôn. Nhất là cô vừa mới bị tên kia quần cho một trận.

Phòng ngủ chính, Lôi kinh cùng Diệp Vi ngồi đối diện với nhau.

- Anh sao lại tức giận như vậy?- cô ta chấp vắn

- Em thông minh như vậy lại không biết sao?

- Em không biết. Sau bao năm từ Mỹ trở lại, Em thấy mình không thể nào hiểu nổi anh nữa. Anh trở nên nhạy bén, thâm trầm khó đoán hơn rất nhiều. Nói thật, em không hiểu anh nữa rồi.- cô ta nói một cách vô lực

- Vậy sao? Anh lại không nghĩ như vậy. Em cũng khác trước rất nhiều khiến anh cảm thấy em rất lạ đấy.- hấn nói có vẻ tùy ý nhưng ánh mắt kia, cái ánh mắt có gì đó mê hoặc lại sâu không thấy đáy. Cô ta thấy hình ảnh của mình trong mắt hấn bị quần chặt lấy, bị kéo chìm sâu vào, khó mà có thể thoát ra được. Đáng sợ! Quá đáng sợ. Bây giờ ả mới nhận ra, Lôi Kinh bây giờ không phải là A Kinh ngày xưa mà ả dễ dàng thao túng, nhìn thấu nữa. Thời gian thật đáng sợ nhưng Trần thúc kia còn kinh khủng hơn. Lão đã đi một nước cờ thật hay nhưng cũng quá độc a.

Cô ta không nói gì thêm mà rơi vào trầm tư. Có lẽ ả cần phải làm gì đó để lấy lại cân bằng. Trong đầu ả lại hiện lên những hình ảnh vừa rồi trong phòng ăn. Nôn mửa khi ngửi thấy mùi tanh.... Sao ả lại thấy...

Oành... một tiếng nổ lớn vang lên trong đầu cô ta. Chẳng lẽ...

Cô ta đưa mắt nhìn người đàn ông đang ngồi gõ máy tính đi. Có thể lắm. Cô ta không bao giờ nghi ngờ năng lực của người đàn ông này. Hấn không thích mang mũ.....

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75

Mặc dù nội tâm đã gần như đoán chắc được liệu Như Băng có mang thai không nhưng Diệp Vi vẫn muốn khẳng định lại cho chắc chắn. Cô ta không muốn mắc bất cứ một sai lầm gì. Bởi thế mà mới có cuộc gặp gỡ riêng tư như hôm nay. Nhà hàng Bony Creya, hai cô gái với hai phong cách khác nhau nhưng vô cùng lôi kéo ánh mắt của mọi người đang ngồi đối diện nhau.

- Diệp tiểu thư, cô gọi tôi ra đây có chuyện gì vậy?- Như Băng lên tiếng trước

- Tôi muốn cô rời khỏi Kinh ngay lập tức.

Cô có chút giật mình vì sự thẳng thắn của Diệp Vi nhưng rồi cũng bình thường lại. Cũng đúng thôi, có người phụ nữ nào muốn chia sẻ người đàn ông của mình với người phụ nữ khác cả. Khóe miệng cô nâng lên nụ cười bất lực.

- Xin lỗi! Mọi việc thật không thể như cô mong muốn được. Tôi sẽ rời đi nhưng không phải bây giờ.-đây là cô nói thật nha. Hợp đồng chưa hết hạn mà

đã đi là vi phạm hợp đồng. Cô không thể làm khác được. Có ai muốn làm tiểu tam đâu chứ. Trừ phi tên kia từ bi tha cho cô nhưng đến nay chưa có động tĩnh gì cả.

Diệp Vi cau mày, cô ta biết giữa hai người này có chuyện gì mà cô không biết.

- Tại sao lại không được?

- Điều này cô nên hỏi anh ta thì hơn.- Cô đứng dậy muốn ra về. Cô có chút mệt mỏi rồi.

Nhưng khi cô vừa xoay người thì tay cô bị người ta giữ lại.

- Cô và Kinh có điều gì không thể nói sao?- Diệp Vi hỏi

- Cô không nên hỏi tôi điều này. Mọi việc cô chỉ cần tìm anh ta là sẽ biết. Rất tiếc tôi không thể nói.- không phải là cô không muốn nói mà tên kia không cho cô nói. Cô và hắn chỉ là giao dịch thì chỉ cần có đầu óc một chút thôi sẽ biết ngay nhưng trong đó có một điều luật bất bình đẳng đó là giao dịch này sẽ do hắn kết thúc, thời gian một năm là kì hạn và hắn có quyền kéo dài quan hệ này nếu như có lí do chính đáng. Nói thật cô cũng không dám bảo đảm cho tự do của mình. Hi vọng vẫn tốt hơn tuyệt vọng mà.

Cô rút tay ra và bước đi mà không phát hiện ra hàn quang trong mắt Diệp Vi. Nói thật cô ta cảm thấy chưa cần hiểu rõ về quan hệ giữa Như Băng cùng với Lôi Kinh mà điều khiến ả quan tâm bây giờ là cô thật sự có thai. Cô ta chắc chắn như vậy là vì khi nắm tay của cô, cô ta bắt được mạch của thai nhi. Đừng thắc mắc vì sao cô ta biết bởi cô ta từng học bác sĩ và cũng thật khéo là chuyên môn của cô ta là Đông Y,

Cô ta không thể để mọi thứ diễn ra như vậy được. Cô ta biết Lôi Kinh rất coi trọng chuyện con cái. Hắn bị ám ảnh bởi hình bóng người cha không biết mặt. Hắn muốn con của hắn phải có một gia đình hoàn chỉnh. Chính vì thế mà dù có rất nhiều tình nhân nhưng chưa một ai mang thai con của hắn cả. Nhưng hôm nay đã có một ngoại lệ xảy ra. Cô đã có con của hắn. Một sự vô tình hay cố ý đây.

.....

- Kinh, em có thai rồi.

- Vậy sao?

- Anh không quan tâm tới chuyện này sao? Anh không muốn có đứa nhỏ?- cô ta dò hỏi

- Không, anh không ghét đứa nhỏ này. Nó là con của chúng ta.

- Vậy thì tốt rồi. Em yêu anh và đây là kết tinh tình yêu của chúng ta.- Diệp Vi nói vô cùng hạnh phúc nhưng không ai biết rõ cô ta đang nghĩ gì.

Ông trời thật có mắt khi mang đứa nhỏ này tới vào lúc này. Nó chính là thứ khiến hai người bọn họ gần nhau hơn nhưng không biết nó lại là gì đối với người phụ nữ này.

..... Từ ngày biết tin Diệp Vi có thai thì mọi người trong "Bảo Đế thành" vô cùng căng thẳng và hồi hộp bởi sắp có một sinh mệnh mới tới nơi này. Nhưng có một người bị bỏ quên.

Như Băng một mình đi dạo trong vườn. Cô thắc mắc tại sao mình vẫn chưa được tự do. Hai người kia đã sắp có đứa nhỏ rồi mà. Cô không muốn mình làm tiểu tam mặt dày đi xen vào gia đình người ta. Nhìn những cánh chim tự do bay lượn trên bầu trời thì cô lại tưởng tượng mình giống chúng đang bay bay vô cùng hạnh phúc.

Lôi Kinh, bao giờ anh tha cho tôi đây.....

(Sắp rồi ạ.....)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76

Bar Mị Hoặc, - Nghe nói Diệp Vi có thai. Chúc mừng cậu sắp được làm ba ba nha.- Lăng Thiếu Phong cà lơ phát phơ nói

- Cảm ơn.- lạnh nhạt, sao có loại bất cần thế này hả trời

- Hai người khi nào kết hôn?- Cung Hải Đường lên tiếng hỏi

- Kết hôn? sao tôi không biết vậy?

Ngay lập tức Thiệu Phong ca của chúng ta bị hai cái nhìn khinh bỉ bắn tới.

- Tôi không biết tại sao trên đời này lại có tên ngu ngốc như cậu đấy. Có con rồi mà không kết hôn đi thì muốn gì nữa hả.

- Đâu cần phải nghiêm trọng vậy!/? Tôi chỉ hỏi thế thôi mà. - Lăng Thiệu Phong trưng ra vẻ mặt ủ rũ như oán phụ

- Tôi dự định sẽ kết hôn vào tháng sau.

- Vậy thì cậu thả cô bé kia ra đi. Bà xã tôi đang nổi bão ở nhà kia kia. Cô đã tuyên bố nếu cậu không thả cô ấy đi thì vợ tôi sẽ cho người đánh bom nhà cậu để cậu thành dân vô gia cư đấy.

Hắn nhếch môi, nở một nụ cười nhạt

- Cậu về nói với vợ cậu là nếu đủ sức thì tôi xin phụng bồi nhưng chỉ lo cô ấy không đủ sức mà phá nhà tôi thôi.

- Cậu nhất quyết không bỏ Hạ Như Băng?- Cung Hải Đường nhướn mày

- Phải!

- Cả và tay gấu cậu chỉ được chọn một mà thôi. Trên đời này mọi thứ đều không như cậu muốn đâu. Tham vọng quá thì mất mát sẽ nhiều hơn đấy.- Phong ca

- Các cậu thấy trên đời này có thứ gì mà tôi muốn mà không được chưa?

Im lặng. Hai người họ không biết nên nói gì nữa với cái người này. Ba người bọn họ cùng lớn lên từ nhỏ nên họ biết tên này rất ngang bướng. Một khi hắn đã muốn thì phải có bằng được và cũng chưa có thứ gì mà hắn muốn mà không có được cả.

Người anh em, mong cậu đừng bao giờ hối hận vì cái suy nghĩ này.

.....

Cốc...cốc...tiếng gõ cửa vang lên

- Mời vào!

Cánh cửa mở ra, Cô bước vào. Tối nay cô mặc chiếc váy ngủ kiểu cổ điển phương Tây nhìn cao quý mà không mất đi vẻ lung linh của cô.

- Tìm tôi có chuyện gì?- hắn ưu nhã dựa lưng vào ghế hứng thú nhìn cô

- Tôi muốn nói chuyện với anh.- Cô lấy hết dũng khí nói

- Ok! Cứ tự nhiên.

Hít một hơi thật sâu để động viên mình. Cố lên! Cố lên!

- Tôi...tôi...tôi muốn hỏi anh một chuyện. Nghe mọi người nói, anh cùng Diệp tiểu thư tháng sau sẽ kết hôn đúng không?

- Phải!

Đau! Cô thấy tim mình sao lại đau quá! Cuối cùng thì hai người cũng đã kết hôn. Cô, còn cô thì sao? Kim nén cảm xúc trong lòng mình, cô tiếp tục nói chuyện với hắn.

- Vậy chuyện của chúng ta thì sao? Anh định thế nào?

- Tôi kết hôn thì sao? Em là em và em cần thực hiện nghĩa vụ của mình. Mọi thứ chỉ như vậy thôi.

Khó chịu. Lúc này cô cảm thấy vô cùng khó chịu.

- Anh muốn giam cầm tôi cả đời sao? Anh đã sắp kết hôn và có con rồi, còn tôi, tôi là cái gì? Tôi cũng cần có cuộc sống của mình. Tôi cũng muốn có gia đình, lấy chồng, sinh con như những người khác. Van anh thả tôi đi đi. Buông tha tôi. Làm ơn!

Ánh mắt hắn không còn hứng thú nữa mà thay vào đó là sự lạnh lùng tới đáng sợ

- Em tìm tôi vì muốn tôi buông tha em? Em thấy bản thân mình có gì mà đòi hỏi tôi. Em nên nhớ kỹ những lời tôi nói hôm nay vì tôi sẽ không nhắc lại lần

thứ hai. Tôi sẽ không buông tha hay thả em đi cho tới khi tôi chán.

- Vậy khi nào anh chán tôi?- cô lạnh lùng hỏi

- Không biết! Nhưng bây giờ thì chưa. Em chỉ cần biết vậy là được rồi. Tốt nhất em nên ngoan ngoãn cho tôi. Tôi không muốn em tự tìm đau khổ đâu.

Cúi đầu, cô xoay người ra khỏi phòng. Cô không muốn nhìn mặt hắn thêm một giây phút nào nữa. Cô thống hận hắn. Sao hắn lại tàn nhẫn với cô như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77

Ngồi đối diện với người đàn ông ưu tú sắp trở thành ông xã của mình Diệp Vi vui vẻ, dịu dàng vuốt ve cái bụng vẫn chưa nhô lên. - Kinh, chúng ta sắp kết hôn rồi. Em luôn ước muốn có một gia đình hạnh phúc và giờ nó đã trở thành hiện thực nhưng không trọn vẹn.- Cô ta nói bằng cái giọng tiếc nuối

- Sao vậy? Có gì thì cứ nói ra đi. Em biết anh không thích vòng vo mà.- Hắn ưu nhã ngồi bên cạnh cô ta.

Diệp Vi nở nụ cười có chút u buồn nhưng không mất đi vẻ đẹp của mình.

- Anh không định rời bỏ cô gái kia sao? Anh có em và con rồi mà.

- Em không muốn anh có phụ nữ bên ngoài?

- Phải! Em không muốn con mình lớn lên mà cha của nó luôn có phụ nữ vây quanh.- cô ta thẳng thắn

- Con không thích hay em?- Hắn nở nụ cười vô cùng mờ ám

Gương mặt cô ta thoáng ứng đỏ vô cùng kiều diễm thể hiện sự xấu hổ của mình

- Cả hai mẹ con đều không thích!

Hắn dịu dàng ôm lấy cô ta vào lòng

- Em, cô gái ngốc này! Chúng ta sắp có con rồi mà em còn suy nghĩ nhiều như thế là sao?

- Nhưng mà....- lời chưa kịp nói ra khỏi miệng bị ngón tay của ai đó ngăn lại

- Suyt, em không nên nói gì thêm nữa cả. Em phải hiểu rõ một việc là khi anh đồng ý kết hôn thậm chí là có con với em thì em phải hiểu em là người quan trọng đối với anh hiểu không? Không ai có thể thay thế vị trí của em trong trái tim anh.- Hắn nói hết sức thật tâm để trấn an cô nhưng trong đó không kém phần nghiêm nghị. Hắn không thích phụ nữ kiểm soát cuộc sống của hắn cho dù là vợ

Hiểu ý của hắn, Diệp Vi nhu thuận tựa đầu vào vai hắn như một con mèo nhỏ nhưng trong đôi mắt kia là sự độc ác khó thấy được. Em quan trọng với anh nên anh mới cho em đứa con sao? Vậy còn cô ta thì sao? Cô ta cũng rất quan trọng với anh sao? Em không cam tâm!!!!!!

.....

Bệnh viện thành phố

Như Bống bước ra khỏi bệnh viện như người mất hồn. Trong đầu cô lúc này quanh quẩn toàn lời nói của bác sĩ "Tiểu thư, chúc mừng cô đã mang thai! Thai nhi được gần hai tháng và rất khỏe mạnh". Cô có thai?! Đứa nhỏ là con của cô và hắn. Lúc này cô không biết mình nên khóc hay nên cười nữa. Hắn sắp kết hôn mà cô lại mang thai, ông trời đúng thật là trêu đùa con người mà. Cô phải làm sao bây giờ? Có nên nói cho hắn biết không đây, dù sao đứa nhỏ cũng là con của hắn mà. Nhưng mà không được. Nếu hắn biết thì rất có thể hắn sẽ bắt cô bỏ đứa nhỏ vì cô chỉ là một tình nhân thấp hèn và hắn cũng sắp có con với người phụ nữ mình yêu rồi không phải sao. Đứa nhỏ là vô tội cô không thể để nó ra đi như vậy. Nhưng bụng của cô cũng sẽ càng ngày càng ta tới lúc đó mọi chuyện cũng sẽ bại lộ mất. Mọi thứ bây giờ thật là rối bời. Cô không biết mình cần gì và nên làm gì nữa.

Cô rất muốn được chia sẻ và có người an ủi vào lúc này. Những người bạn tốt Tô Dai của cô tự nhiên lại mất liên lạc khiến cô lại càng lo lắng hơn. Sao cô thấy mình lại cô đơn quá! Không gia đình, không bạn bè, không người thân. Cô chẳng có gì.

Đặt tay lên bụng mình cô cảm thấy chua xót trong lòng. Con của cô, đứa nhỏ đáng thương, sao con lại tới vào lúc này cơ chứ. Chẳng lẽ cuộc đời con

cũng phải đau khổ như mẹ sao????

không! Cô không muốn như vậy!!!!

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78

Ngày cưới của ông hoàng thành phố F càng ngày càng tới gần, cánh nhà báo vô cùng hăng say, hừng hực ý chí chiến đấu để săn tin tức về đám cưới hoành tráng nhất của năm. Khắp nơi, các quảng trường lớn, truyền thông đều đưa tin về sự việc này. Mọi người đều nóng lòng, hào hứng, hồ hởi mong chờ tới ngày đó. Nhưng có một người thì không. Cô ngồi chờ đợi trong phòng suốt mấy ngày qua. Cô đã suy nghĩ rất nhiều nhưng vẫn chưa thông suốt được. Cô không muốn con mình thành con riêng bị người đời khinh rẻ nhưng cô cũng không muốn phải đi tranh giành một người đàn ông không thương mình với một người phụ nữ khác. Cô nhất định phải đi, rời xa cái nơi chỉ toàn đau thương cùng bất hạnh này. Khó lắm ai sẽ giúp cô đây. Cô cô đơn lạc lõng giữa nơi này. Cánh cửa phòng lặng lẽ mở ra, một người mà cô không hề muốn thấy vào lúc này lại đến tìm cô.

- Hạ Như Băng, tôi có chuyện muốn nói chuyện với cô!- Diệp Vi tựa người vào cửa nói

- Tôi không có gì để nói với cô cả. Làm ơn ra ngoài, tôi cần nghỉ ngơi.- Cô nằm xuống giường trùm chăn kín đầu giả vờ ngủ.

Không như ý của cô, Diệp Vi đi tới lật chăn ra.

- Tôi muốn nói chuyện thẳng thắn với cô nên cô hãy tôn trọng tôi một chút. Tôi cho cô 10 phút để ra chuẩn bị. Mong cô không để tôi đợi quá lâu ở ngoài vườn.- Diệp Vi co ngao như một nữ hoàng cao quý ra lệnh cho cô.

Sao cô thấy mình giống nữ bộc thấp kém quá. Cũng đúng thôi mà. Người ta sắp thành bà chủ của nơi này. Vất vả lê tấm thân đang vô cùng mệt mỏi ra khỏi giường.

Mười phút sau..., trong vườn

- Diệp tiểu thư, cô muốn nói gì với tôi?- Đúng như yêu cầu của "nữ hoàng", cô có mặt ở trong vườn

Đang quay lưng về phía cô, Diệp Vi xoay người lại

- Hạ Như Băng, tôi nói lại với cô thêm một lần nữa, cô hãy rời khỏi Kinh, người sắp trở thành chồng của tôi đi

Thờ ỉ, cô không biết làm gì hơn ngoài thờ ỉ cả. Cô đã nói không biết bao nhiêu lần rồi là mọi thứ không phải cô có thể quyết định được.

- Diệp tiểu thư hình như tôi và cô đã nói về vấn đề này rất rất nhiều lần rồi thì phải.

- Tôi biết nhưng muốn cô bằng mọi giá phải rời khỏi anh ấy.

- Xin lỗi, tôi không thể làm được!- cô bắt lực lên tiếng

Cô xoay người vào trong để kết thúc chủ đề mà không bao giờ có kết quả này. Cô thật thất vọng không hiểu cái bằng cử nhân của cô ta là thật hay giả nữa. Đúng là đau đầu lắm.

- Đứng lại! Khi cô chưa cho tôi một câu trả lời hài lòng thì cô không được phép rời đi.- cô ta túm chặt lấy tay cô.

- Bỏ tôi ra đi.- cô đang vô cùng khó chịu và mệt mỏi rồi nên đừng hành xác cô thêm nữa

- Không, cô phải nói rõ mọi chuyện với tôi trong hôm nay.- cô kiên quyết không chịu buông bỏ.

Á.....á.....

Bực bội, khó chịu, tức giận, cô đã hất tay cô ta ra. Chết lặng nhìn Diệp Vi văng ra rồi lăn xuống, cô gần như không biết chuyện gì xảy ra. Xin thề, cô không hề dùng bao nhiêu là sức cả. Khi cô nhận thấy được mọi chuyện thì Diệp Vi đã nằm yên bất động, nhìn thoáng qua thì thấy có vết máu loang ra trên thảm cỏ. Hoàng hốt, cô chạy đi tìm người kêu cứu.

Chỉ cần chậm chút nữa thôi, không chỉ một giây trước khi cô chạy đi thôi cô sẽ thấy một nụ cười độc ác cùng với giọt nước mắt chua xót của người phụ nữ tưởng như đã bất tỉnh nằm ở chỗ kia.

- Con à, tha lỗi cho mẹ.....

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79

Đứng ở cửa phòng Diệp Vi, nhìn mọi người vội vã, lo lắng ra vào phòng, Như Băng đứng đó vừa lo lắng vừa sợ hãi cũng vô cùng nghi hoặc. Cô đâu có dùng lực mạnh đến mức khiến cô ta ngã nghiêm trọng như vậy. Nhìn cô ta cũng không yếu ớt như chỉ cần một cơn gió thổi qua là sẽ bay mất tiêu đâu. Đang đắm chìm trong suy nghĩ của mình mà cô không phát hiện một bóng dáng cao lớn đứng cạnh cô từ lúc nào. Giật mình vì cảm giác băng lạnh đang từ từ bao quanh mình, cô ngẩng đầu lên. Đập vào mắt cô là gương mặt anh tuấn nhưng giờ đây đầy vẻ âm trầm. - Chuyện gì đã xảy ra? - Hấn hỏi cô

- Tôi...tôi...không biết gì cả. Cô ấy gọi tôi ra ngoài, chúng tôi nói chuyện... Tôi chỉ muốn cô ta buông tay ra thôi mà....tôi không cố ý...- cô cảm thấy vô cùng bối rối. Cô thật sự không hiểu là mình đã làm gì cả

Hấn nhìn biểu tình của cô thì cũng không muốn nói gì nữa. Mọi chuyện cần phải chờ Diệp Vi tỉnh lại.

- Kinh,...- Âu Dương Khắc bước ra vội về mặt khó coi

- Cô ấy sao rồi?- Lôi Kinh hỏi

- Kinh, cô ấy thì không sao nhưng đứa nhỏ đã...- không cần nói thêm, tự hiểu

Im lặng đi vào phòng, hấn nhìn cô gái với gương mặt đầy nước mắt. Nhìn thấy hấn Diệp Vi òa khóc dữ dội

- Ôa... Kinh, con...con chúng ta mất rồi, con bỏ em rồi. Em còn chưa kịp nhìn thấy nó, còn chưa kịp nghe nó gọi em một tiếng mẹ mà.- cô ta nói bằng giọng thê lương đầy đau khổ.

Hấn dịu dàng ôm lấy cô ta. Lòng hấn cũng đau lắm chứ. Đây là đứa con của hấn mà. Hấn dù tàn nhẫn nhưng cũng không thể nhẫn tâm với máu mủ của mình được.

- Ngoan,...kể anh nghe chuyện gì xảy ra. Sao em bị ngã.

Nghe hấn hỏi, Diệp Vi đang bị thương đột nhiên lại trở lên giận dữ. Cô ta chỉ vào Như Băng đứng ở cửa một cách căm phẫn.

- Cô...chính cô đã giết con tôi. Trả con tôi lại đây.- Nếu không có Lôi Kinh thì chắc cô ta đã lao vào cắn xé Như Băng bé nhỏ rồi.

- Vi, em bình tĩnh lại. Em có việc gì thì cứ từ từ nói. Em nên nhớ mình đang bị thương.

- Chính cô ta đã cố tình khiến em ngã, nên con chúng ta mới chết. Cô ta là kẻ giết người. Em muốn giết cô ta....

Như Băng nghe cô ta nói mà đứng đờ người như tượng đá. Không, cô không cố ý. Không phải do cô làm mà...

- Vi, ngoan, em hãy nghỉ ngơi đi. Mọi chuyện cứ để anh lo. Ngoan, ngủ đi.- hấn trấn an cô ta

Khi thấy cô ta đã an ổn nhắm mắt ngủ rồi thì hấn mới yên tâm

- Cô, theo tôi ra ngoài.- hấn nói với cô bằng ngữ điệu lạnh lùng làm cô sợ hãi.

Cô ngoan ngoãn theo hấn ra ngoài. Cô không hề làm chuyện đó nhưng sao mũi nhọn lại quay hết về phía cô.

Khi cánh cửa phòng khép lại, người đang nằm ngủ trên giường lại mở mắt. Nước mắt cô ta chảy ra ướt hết cả một mảng gối

Con à, mẹ xin lỗi con. Mẹ không muốn làm vậy nhưng không làm thì mẹ sẽ mất ba con. Mẹ xin lỗi vì phải hi sinh con.

*****

Tối hôm trước

- Kinh, anh uống say rồi, mau bỏ em ra. Anh biết em không muốn ôm một con ma men đi ngủ mà.- Diệp Vi khó chịu nói

- Không, anh không buông!

Cô ta nở nụ cười như đã hiểu

- Em biết anh muốn em nhưng anh phải để ý tới con chứ.

- không...- hấn giống như đứa trẻ không chịu bỏ món đồ yêu thích

.....

Sau một hồi vật lộn, cô ta cũng bỏ được kẻ ôm mình như gôi ôm ra. Nhưng hạnh phúc của cô ta bị phá vỡ tan tành

- Như Băng, em đừng đi...- hấn nói trong vô thức.

Thì ra từ nãy tới giờ hấn luôn coi cô ta là Hạ Như Băng. Thì ra hấn đã yêu Hạ Như Băng từ lúc nào không biết. Chẳng lẽ cô ta đã thua thật sao? Cô ta sẽ mất mọi thứ mà cô ta đã cố gắng đạt được trong bao năm qua sao. Không, cô ta không thể để như vậy được...

*****

Xin lỗi con, bảo bảo của mẹ! Mẹ sẽ không để sự hi sinh của con thành vô ích.!!!

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80

Cứ nghĩ là khi ra ngoài, cô sẽ bị hấn tra hỏi như tội phạm hay lớn tiếng tranh máng giận dữ thì cô đã nhầm to. Hấn nhìn cô với ánh mắt sâu thẳm như đang dò xét để tìm ra điều gì đó trên gương mặt cô vậy. Điều này khiến cô khó chịu cùng bất an hơn rất nhiều. - Tôi không có cố tình đẩy Diệp tiểu thư ngã. Nếu anh không tin tôi thì tôi không có gì để nói.- cô lấy hết dũng khí để nói.

- Cô yêu tôi đúng không?- hấn hỏi cô một cách bình thản như những lời này không phải do hấn nói vậy

Oành...cô như hóa đá trong tức khắc. Sao hấn ta lại nói vậy? Hấn thực sự hiểu cô hay chỉ nói vậy để thử cô thôi.

- Anh...anh...nói đùa cái gì vậy? Tôi làm sao có thể yêu anh. Chẳng lẽ anh không biết tôi rất ghét anh hay sao. Tôi không bao giờ yêu kẻ đã ép buộc mình.- nói trái với lòng mà

Gương mặt hấn chuyển lạnh khiến người xung quanh khó thở

- Cô nói là ghét tôi? Vì thế nên cô mới muốn hại chết con tôi đúng không?

- Không phải như thế. Tôi không bao giờ làm những việc thất nhân ác đức như vậy.

Uất ức, cô xoay người chạy về phòng. Cô thật là ngu ngốc khi cho rằng hấn sẽ hiểu thấu được lòng cô. không! Hấn thật sự không hiểu gì hết. Cô mãi mãi chỉ là món đồ chơi mà thôi.

Nhìn cô chạy đi mà hấn thấy có gì đó khó chịu trong lòng. Hấn có nói gì sai đâu chứ. Hấn chỉ muốn xem động cơ gì khiến cô có thể bất chấp tất cả hại chết con hấn.

.....

Sự kiện xảy thai trôi qua được gần một tuần rồi cũng im ắng xuống, không biết hấn nói gì mà khiến cho Diệp Vi bình tĩnh dưỡng bệnh trên giường mà không còn làm loạn lên nữa. Thế nhưng ánh mắt của mọi người trong "Bảo Đế thành" khiến cô có cảm giác như mình là tội phạm vô cùng nguy hiểm với tội ác tày trời vậy. Tới cả Hà Tỷ luôn thân thiết, yêu quý cô cũng tỏ ra lãnh đạm. Đó không phải là điều làm cô bận tâm nhất. Cô bận tâm nhất là Tô Đại của cô đã mất tích hơn hai tuần nay vẫn chưa xuất hiện. Không biết cô ấy đi đâu rồi nữa? Ở cái thành phố xa hoa lắm thị phi như thành phố F này, cô ấy có thể đi đâu đấy nữa.

- Cô có về thành thôi quá nhi?- giọng nói ảm áp nhưng lại đầy châm chọc vang lên sau lưng cô

Vâng! Diệp Vi tiểu thư nằm dưỡng bệnh trên giường của chúng ta đã xuất hiện.

- Diệp tiểu thư, thân thể của cô đã khỏe rồi chứ?- cô nói bằng sự quan tâm từ tận đáy lòng

Cô ta nở nụ cười lạnh nhạt nhưng lại thể hiện sự bi thương xen lẫn cả sự phẫn hận trong đó.

- Cảm ơn cô. Tôi rất tốt. Tốt không gì để nói cả. Chắc cô buồn lắm đúng không?

- Tôi thật lòng quan tâm cô nên cô nên cô không nên suy nghĩ nhiều. Tôi cũng nói thêm một lần nữa là tôi không cố tình khiến cô bị xảy thai. Cô biết là tôi chỉ hất tay cô ra thôi mà.

- Cô đừng có phũ phàng trách nhiệm của mình như thế được không. Con tôi chết là vì cô.

- Cô đã cố chấp như vậy thì tôi không còn gì để nói cả. Cô cứ đi dạo đi, tôi xin phép.

Nhìn bóng lưng Như Băng khuất dần, tay cô ta nắm chặt lại.

Hạ Như Băng, cô đã làm gì khiến anh ấy tin tưởng cô tới vậy? Tôi không để con mình chết một cách vô ích như vậy đâu. Cô cố mà hưởng thụ những ngày bình yên này đi.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81

** khách sạn Paris - Anh có đồng ý với yêu cầu này của tôi không?- giọng nữ vô cùng lạnh lùng vang lên

- Yêu cầu của cô có chút khó khăn nha. Nếu mọi chuyện mà vỡ nợ thì tôi coi như toi đời rồi còn gì.

- Hừ! Anh muốn đưa ra yêu cầu gì thì nói đi. Tôi không thích vòng vo.

Người đàn ông nở nụ cười mỉa mai vì mục đích đã đạt được.

- Tốt! tôi cũng không giấu cô làm gì nữa. Tôi sẽ giúp cô được như ý nhưng đổi lại tôi chỉ cần một thứ mà thôi.

- Là gì?- Cô ta kích động.

- Tôi muốn có được máu của người đàn ông bên cạnh cô.- người đàn ông nhẹ phun ra một ngụm khói trắng đẹp mắt.

Cô ta giật mình, khó hiểu vì yêu cầu của người đàn ông. Tại sao lại cần máu của anh ấy. Bọn họ muốn làm gì cơ chứ. Không phải mọi người thường nói Đặc Gia Lai Đức là một kẻ xảo quyệt có công phu sư tử ngọam ư?....

Thấy biểu tình nghi hoặc trên mặt người phụ nữ thì Đặc Gia Lai Đức nở một nụ cười chứa đầy châm biếm nhưng được che dấu kĩ càng.

- Cô Diệp, tôi không có ý gì xấu cả. Cô cũng biết tác phong làm việc của gia tộc Đặc Gia chúng tôi đúng không? Tuy hai công ty chúng tôi là đối thủ nhưng tôi sẽ không làm gì để thắng một cách bất chính cả.

- Được, tôi tin anh. Nhưng tôi muốn anh phải hoàn thành việc này nhanh nhất.- cô ta ra quyết định

- Thành giao!

- Thành giao!

.....

Bước ra khỏi khách sạn, Diệp Vi suy nghĩ lại những chuyện vừa rồi. Chắc hẳn không ai nghĩ cô ta có quen biết với thân long thấy đầu không thấy đuôi Đặc Gia Lai Đức. Mọi thứ cũng phải nói là vận mệnh an bài a. Chỉ vì vô tình có lòng tốt mà nhận được một nhân tình của người ta. Đáng lẽ cô ta không định sử dụng phần nhân tình này sớm như vậy nhưng cô ta cảm nhận được nguy cơ. Một sự nguy hiểm không thể không chế được. Tại sao cô ta lại không tự mình ra tay cơ chứ? Đơn giản thôi, muốn phá hoại nhưng không muốn bị phát hiện. Nếu để Đặc Gia Lai Đức ra tay thì lại khác. Dù bị phát hiện thì cũng chỉ là tranh chấp cá nhân mà thôi. Nước cờ này của cô ta đúng là cao tay mà.

Từ cửa kính phòng tổng thống, Đặc Gia Lai Đức nhìn thân ảnh nhỏ bé của Diệp Vi biến mất. Hắn không hiểu và cũng chẳng cần hiểu vì sao Diệp Vi lại

phải bỏ ra khí lực lớn như vậy. Hấn ở đây là vì một sứ mệnh. Sứ mệnh mà đòi hỏi người kế thừa gia tộc Đặc Gia phải thực hiện.

* Bảo Đế thành*

- Em đi đâu mà lại về muộn như vậy? Em đừng quên mình vẫn còn chưa khỏe hẳn.- Lôi Kinh lên tiếng

Tuy có chút giật mình nhưng Diệp Vi vẫn tỏ ra bình tĩnh.

- Em cảm thấy ngọt ngào. Em muốn bình ổn lại tâm trạng một chút.- về mặt cô ta thoáng hiện nét ưu thương xen lẫn cái gì đó giống như tức giận. Đúng! Cô ta rất tức giận. Tại sao hấn có thể tha bỏ qua cho kẻ đã giết hại con hấn cơ chứ.

Nhìn ra tâm trạng nặng nề của Diệp Vi, Lôi Kinh ôm cô ta vào lòng.

- Đừng buồn! Anh hiểu tâm trạng của em lúc này nhưng em cũng phải biết là lỗi không phải do em, do anh hay do cô ấy. Tất cả chỉ là sự cố. Có lẽ đứa nhỏ này không có duyên với chúng ta. Yên tâm, em vẫn có thể mang thai nữa mà.

Cô ta không nói gì cả, chỉ im lặng. Cô ta không nói tiếp vì sợ hấn nổi giận. Cô ta cũng không hối hận vì việc đã làm. Muốn thành nghiệp lớn là phải hi sinh và cô ta đã hi sinh con mình. Con thì có thể sinh nữa nhưng để mất người đàn ông này thì là không thể.

Đứng ở góc khuất, Như Băng thấy họ ôm nhau mủi lòng cô đau đớn. Dù việc xảy ra của Diệp Vi không phải do cô làm nhưng trong mắt mọi người thì cô lại là hung thủ. Nhìn vào cái bụng vẫn còn bằng phẳng của mình, cô lại càng quyết tâm phải rời đi hơn. Con cô không cha thì đã sao chứ. Cô có thể chăm sóc nó, yêu thương nó giống như mẹ cô đã từng làm.

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82

Sau một hồi trần trọc mãi, tới gần sáng, Hạ Như Băng mới chớp mắt được. Khi cô vẫn còn đang chìm trong giấc ngủ thì tiếng chuông điện thoại vang lên đánh thức cô dậy. Không biết nội dung cuộc điện thoại là gì mà khiến cô vội vàng lao nhanh vào nhà vệ sinh. -Hà tỷ, thím nói lại với Lôi tiên sinh là tôi ra ngoài có việc nha!- không đợi Hà tỷ trả lời, cô đã chạy ra khỏi "Bảo Đế thành"

*****Tập đoàn Vạn Niên*****

Trong phòng họp rộng chừng 500 mét vuông, 22 vị quản lý cấp cao từ các chi nhánh ở Châu Âu đang vô cùng căng thẳng báo cáo tình hình kinh doanh 3 tháng vừa qua. Guồng mặt ai nấy đều vô cùng nghiêm túc cùng lo lắng sợ mình nói sai điều gì hay vị lãnh đạo tối cao kia không hài lòng về nội dung nào. Như mọi khi, Lôi Kinh vẫn mang guồng mặt lạnh lùng, cả người hấn tỏa ra khí thế vương giả cao quý.

Đang lúc Lôi Kinh chuẩn bị nhận xét báo cáo kinh doanh thì của phòng họp mở ra, Kim Ảnh bước vào. Anh ta bước tới, ghé vào tai Lôi Kinh nói điều gì đó khiến hấn nhăn mày tức giận. Các quản lý cấp cao đổ mồ hôi lạnh sau lưng vì suy đoán nội dung Kim Ảnh nói với Lôi Kinh. Cầu trời là những chuyện đó không có nhắc đến họ.

- Tan họp!- bỏ lại một câu, hấn bước nhanh ra khỏi phòng họp, để lại 22 vị quản lý cấp cao ngơ ngác ở đó. Họ qua cửa rồi sao? Chắc vậy!

Bước vào thang máy chuyên dụng, sắc mặt hấn vẫn vô cùng khó coi

- Những điều cậu nói vừa nãy là thật chứ?- hấn hỏi lại

- Vâng thưa điện hạ! Thuộc hạ đã theo chỉ thị của người cho người giám sát mọi hành động của Hạ tiểu thư. Bây giờ người dự định làm gì ạ!- Kim Ảnh cung kính nói

- Tôi khách sạn "Hoa Anh Đào".- Hấn lạnh lùng lên tiếng

- Vâng!- Kim Ảnh biết là hấn sẽ nói như vậy. Anh ta mong rằng Hạ tiểu thư không làm gì khiến điện hạ nổi giận vì hấn rất thích cô. Từ khi cô xuất hiện thì điện hạ của bọn họ đã có nhiều thay đổi rõ rệt mà người không hề biết.

***** Khách sạn "Hoa Anh Đào"*****

Phòng 2110,

Hạ Như Băng đang đứng trước cửa phòng khách sạn đúng như người đã nhấn trong điện thoại với cô. Tại sao cô lại ở đây ư? Kể từ sau lần đi khám

biết mình có thai, cô muốn nói chuyện với Tô Dai nhưng lại phát hiện cô ấy mất tích nên cô đã tìm người tìm kiếm tung tích của Tô Dai. Hôm nay có người gọi báo là Tô Dai đang ở phòng 2110, khách sạn "Hoa Anh Đào" nên cô đã vội vàng tới đây.

Cốc...cốc... cô gõ cửa phòng. Nhưng đáp lại cô là sự im lặng. Khi cô định gõ cửa thêm một lần nữa thì cánh cửa phòng lại tự động mở ra. Cô thấy rất khó hiểu cùng ân ân sự bất an. Cô bước vào phòng, một mùi hương rất thơm lan tỏa trong này khiến người ta ngây ngất.

- Có ai không? Tiểu Dai, cậu có ở đó không?

Khi cô vào hẳn trong phòng thì cánh cửa đột nhiên đóng sầm lại. Trái tim cô đập nhanh, đầu có chút choáng váng. Mí mắt cô nặng trĩu xuống. Ý thức cô dần mất đi. Cô ngã xuống. Bóng tối bao trùm lấy cô.

(m.n, ta đã quay trở lại. Thi cử xong hết rồi nên ta sẽ cho full một cách nhanh nhất. Cảm ơn vì m.n đã ủng hộ và không bỏ rơi cặp đôi Kinh Băng này nha. chúc mọi người đọc truyện vui vẻ. Yêu m.n nhiều.....moa....moa.!!!)

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83

Chiếc Bugatty verron đen bóng dừng trước cửa khách sạn "Hoa Anh Đào", Kim Ảnh vội vàng chạy tới mở cửa xe cho Lôi Kinh.

- Điện hạ, mời!- anh ta cung kính cúi người

- Người đâu?

- Phòng 2110!

-Cho người bao vây toàn bộ chỗ này, không để bất cứ một ai ra khỏi đây!- hấn lạnh lùng ra lệnh

Chưa đầy 10 phút hấn đã đến trước cửa phòng 2110. Gương mặt hấn lạnh lùng đến mức khiến vị quản lý khách sạn mồ hôi ướt đầm cả mặt mũi. Nhìn khí chất trên người Lôi Kinh vị quản lý biết đây không phải người dễ chọc. Không biết khách sạn đã làm gì đắc tội với con người đáng sợ này.

- Mở cửa!

Vừa nghe chỉ thị của hấn Kim Ảnh đã cho phá tan cánh cửa, xông vào. Vị quản lý sợ hãi nhìn cánh cửa mà nuốt nước bọt. Có cần bạo lực vậy không? Ông ta có chìa khóa mà!

Khi bọn họ vào phòng thì đã bị cảnh tượng trong đó làm cho đứng hình. Trên chiếc giường trắng tinh của khách sạn, một đôi trai gái đang ôm nhau ngủ ngon lành. Người con gái đó không phải ai khác mà chính là Hạ Như Băng. Còn người đàn ông kia khiến Lôi Kinh cùng mấy người Kim Ảnh giật mình. Quân Hạo! Tự nhiên lại là hấn. Gương mặt Lôi Kinh đen lại. Trong lòng dâng lên một cảm giác bị phản bội vô cùng đau đớn khiến hấn tưởng như muốn hủy diệt mọi thứ. Nhưng lý trí đã ngăn cản hấn.

Ào...cả chậu nước tạt thẳng vào hai người đang nằm ngủ trên giường. Cảm nhận có nước xông thẳng vào mũi mình, hai người cùng nhau mở mắt. Cảm giác của họ lúc này là đau. Đầu của họ đau quá. Khi đã lấy lại tinh táo thì hai người mới để ý đến mọi thứ xung quanh.

- Lôi Kinh, sao anh lại ở đây?- cô ngơ ngác hỏi

Nghe câu hỏi vô cùng ngu ngốc của cô khiến hấn không khỏi cười lạnh.

- Tại sao tôi lại ở đây à? Nếu tôi không ở đây thì sao thấy được cảnh con đàn bà dê tiện, dám dâng như cô đang mây mưa với tên đàn ông khác hử!?

Gương mặt cô tái nhợt, nhìn sang bên cạnh. Cô thấy Quân Hạo cũng đang nhíu mày nhìn mình.

- Quân tiên sinh! Sao anh lại ở đây? Chuyện này là sao?- cô hoảng loạn

Tại sao lại như vậy? Không phải là cô tới đây để tìm Tô Dai ư? Nhưng sao cô lại ở trên giường cùng với Quân Hạo cơ chứ.? Thấy vẻ mặt mơ hồ của cô khiến hấn càng thấy tức giận hơn. Đáng chết! Đến nước này rồi mà cô còn diễn kịch. Hấn lên nói cô là vô si hay là diễn kịch quá xuất sắc đây?

- Bỏ ngay cái mặt nạ giả dối, rẻ tiền đó của cô đi.. Kim Ảnh, "mời" Quân tiên sinh về trụ sở để tiếp đãi cho cẩn thận. Còn cô theo tôi về "Bảo Đế thành"!!- phân phó xong mọi việc hấn liền xoay người rời đi mà không liếc nhìn cô lấy một cái.

- Quân tiên sinh, mời!- Kim Ảnh đến bên cạnh Quân Hạo lạnh lẽo nói

Bị bắt tại trận nhưng về mặt Quân Hạo cũng không có quá nhiều biến hóa. Với tư cách là người thừa kế Quân gia hắn phải luôn bình tĩnh. Hắn vừa mới xuống sân bay thành phố F, chưa có phòng bị gì đã bị kẻ khác bỏ thuốc đưa tới đây. Khốn kiếp! Kẻ nào lớn gan dám thiết kế hắn. Hắn sẽ không để kẻ đó được yên ổn. Lão hồ không phát uy nên đám tiểu hầu dám giờ trò sao? Huống hồ...-Quân Hạo đưa mắt nhìn Hạ Như Băng

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84

"Bảo Đế thành"

Trong phòng khách tràn ngập ánh sáng, vô cùng ấm áp trái ngược với con bão tuyết đang gào thét ngoài cửa sổ, mọi người trong "Bảo Đế thành" đang tụ tập đông đủ ở đây. Thật trùng hợp, ông trời đang muốn trêu đùa con người hay sao vậy? Lúc sáng thời tiết vẫn còn rất ổn định mà? Có lẽ con bão tuyết dữ dội này giống như tâm trạng của người đàn ông cao ngạo nào đó có lòng tự trọng đang bị tổn tổn hại nghiêm trọng. Suốt hơn 28 năm sống trên đời, đây là lần đầu tiên Lôi Kinh cảm thấy hắn giống một tên ngốc bị người ta mặc sức trêu đùa thao túng như vậy? Người con gái xinh đẹp, kiêu diễm khiến hắn coi trọng có ý định giữ lại bên mình lại đâm sau lưng hắn như vậy. Nhưng, nội tâm của hắn lại không cho là như vậy. Khi Diệp Vi bỏ đi không một lời nhắn gửi hắn cũng không thấy bị phản bội như lúc này. Ngay giờ phút này, hắn đã nhận ra được sự khác biệt trong lòng mình về hai người Diệp Vi và Hạ Như Băng. Sự khác biệt này lại khiến hắn càng thêm tức giận.

- Kinh, anh làm gì mà lại kêu mọi người vào đây hết thế này?- Diệp Vi mặc đồ ngủ từ trên lầu bước xuống.

- Nói cho tôi biết, cô và hắn qua lại bao lâu rồi?- bỏ qua câu hỏi của Diệp Vi, hắn lạnh nhạt hỏi cô.

- Tôi và anh ấy chỉ là bạn.- cô thành thật

- Bạn? Bạn mà đặt phòng khách sạn để gặp nhau, bạn mà cùng nhau lăn lộn trên giường? Cô nghĩ tôi là thằng ngu để cô tùy ý muốn lừa dối thế nào cũng được sao, hửm?- hắn nheo mắt nguy hiểm

Nghe đến đây, mọi người đều cúi gằm mặt xuống. Chủ nhân của họ đang vô cùng tức giận. Họ cũng không thể ngờ được cô gái khiến chủ nhân của họ thay đổi lại phản bội chủ nhân của họ. Cô ấy đúng là qua đáng mà.

Ba...một cái tát đánh thẳng vào mặt Như Băng khi mọi người không để ý.

- Cô là con đàn bà xấu xa. Cô đã giết con tôi rồi mà còn dám phản bội người đàn ông tôi yêu. Tôi sẽ không bao giờ tha thứ cho cô.- Diệp Vi kích động nói

Phòng khách một mảnh yên tĩnh, chỉ còn dư âm của cái tát vừa nãy. Trong lòng mọi người đang liên tưởng, xâu chuỗi lại mọi chuyện trong những ngày qua. Họ nghĩ rằng đây có phải là một âm mưu được sắp đặt từ trước. Hạ Như Băng là nội gián được cử tới để mê hoặc tiêu diệt chủ nhân tôn kính của bọn họ. Hiểu lầm như thế được đặt ra.

Bỏ qua những ánh mắt giận dữ, nghi hoặc, căm tức của người khác, cô nhìn thẳng vào Lôi Kinh đang ngồi đó

- Anh tin những điều đó?

- Tôi chỉ tin những điều mình nhìn thấy!- hắn lạnh lùng

Dù biết trước câu trả lời nhưng khi nghe từ chính miệng hắn nói ra làm cô đau lòng quá. Đúng vậy, hắn phải tin vào mắt của mình chứ. Cô dù sao chỉ là một món đồ chơi được hắn dùng tiền cùng quyền lực của mình lấy về. Trong mắt hắn thì cô chỉ là thứ đồ hạ tiện, không đáng để hắn tin tưởng. Nhưng liệu hắn có biết đôi khi những điều mình nhìn thấy chưa chắc đã là sự thật không. Nước cô trào ra, con tim cô tan nát.

- Tôi không còn gì để nói, anh muốn xử lý tôi như thế nào?- cô quyết định buông xuôi

Hắn nhìn cô cười lạnh, giống như hắn đang miệt thị, khinh thường cô

- Cô nghĩ mình có gì để tôi xử lý? Một món đồ chơi bị kẻ khác dùng qua có đáng để tôi bận tâm không? Nực cười, nếu cô cảm thấy nơi này chưa đủ thỏa mãn những mong muốn thấp hèn của cô thì tôi sẽ để cô toại nguyện. Lôi Kinh tôi là người rất thoải mái. Cô, tôi chơi chán rồi!- hắn dùng lời nói cay nghiệt để làm tổn thương cô.

Cô là thứ hạ tiện, thấp hèn? Hắn chơi chán cô rồi? Vậy hắn quyết định để cô đi sao?

- Ý anh là tôi được tự do?

- Cô rút ra khỏi đây ngay lập tức cho tôi.- hấn ra lệnh

Nhìn ngoài trời tuyết rơi dày đặc, cô không còn hiểu cảm xúc hiện tại trong lòng mình là như thế nào nữa. Đau? thống khổ? bi ai?...

- Ông chủ, ngoài trời đang có bão tuyết lớn, hay...-Hà tỷ đứng ra nói

- Im miệng! Hà tỷ, quyết định của tôi đừng ai xen vào. Tôi không muốn cô ta ở đây bất cứ một giây phút nào nữa,- Hấn nghiêm mặt nhìn Hà tỷ rồi xoay người lên lầu

Diệp Vi cũng chạy theo sau hấn. Hấn đã không muốn nhìn thấy cô nữa thì cô ở lại đây có ý nghĩa gì? Bão tuyết thì sao? Nó đâu có đáng sợ bằng trái tim băng giá của người đàn ông kia. Cô xoay người đi về phía cửa lớn đang mở lớn trong con mắt khinh bỉ của mọi người. Lòng cô chết lặng, cô bước đi trong vô định.

*****

Qua cửa sổ thư phòng, Lôi Kinh nhìn bóng dáng nhỏ bé của cô đang dần biến mất trong làn tuyết trắng xóa. Hấn không hối hận. Những kẻ phản bội hấn không được đối xử tử tế. Đứng sau cánh cửa khép hờ, Diệp Vi nở nụ cười lạnh. Cô ta lấy điện thoại và gửi một tin nhắn. Mọi chuyện không dừng lại ở đây. Con cô ta không thể chết một cách vô ích như thế. Khi biết cô ta xảy thai thì Lôi Kinh không hề tỏ ra giận dữ như bây giờ. Cô ta nhận ra vị trí của mình không bằng Hạ Như Băng. Vì thế, Hạ Như Băng cần phải bị tiêu diệt. Kế hoạch chỉ mới vừa bắt đầu mà thôi.

Ngay khi Diệp Vi vừa xoay người đi thì một cuộc điện thoại đã gọi đến máy của Lôi Kinh

- Alo,

-"....."

Lông mày hấn nhăn lại. Quân Hạo được người khác cứu thoát rồi. Thế lực nào có thực lực lớn mạnh tới mức dám cứu người thoát khỏi tay hấn. Hấn không thể ra tay với người con gái kia nhưng Quân Hạo thì hấn không thể bỏ qua.

- Cho người điều tra Quân Hạo và bọn người cứu hấn cho tôi bằng mọi giá!

.....

-

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85

Trong làn mưa tuyết trắng xóa, một thân ảnh nhỏ bé, cô đơn, trơ trọi đang bước đi từng bước một cách không phương hướng. "Bảo Đế thành" là trang viên tư nhân nằm sừng sững chiếm lĩnh cả một sườn núi. Nơi đây rất khó gọi xe, nhất là lúc thời tiết chuyển xấu như thế này. Cũng không sao! Vốn dĩ Hạ Như Băng cũng không còn tâm trí nào để gọi xe cả. Cái giá lạnh của da thịt cũng không lạnh lẽo bằng trái tim đang bị tổn thương của cô. Không phải cô luôn muốn rời khỏi người đàn ông máu lạnh, vô tình ấy sao? Mục đích đã đạt được rồi, dù nó xảy ra ngoài dự kiến của cô nhưng sao cô lại như vậy. Con người là vậy đấy. Luôn không chấp nhận thực tại, muốn những thứ ngoài tầm với của mình nhưng khi có được rồi lại tiếc nuối cái đã qua. Dấu chân nhỏ nhắn đơn độc của cô in hằn trên mặt tuyết sẽ nhanh chóng bị mưa tuyết vùi lấp giống như chuyện tình của cô và hấn sẽ nhanh chóng chìm vào quá khứ. Hấn sẽ sớm quên đi cô nhưng liệu cô tới bao giờ mới quên được hấn?

Xa xa có ánh đèn tháp thoáng, đang tiến về phía cô. Cô không để ý mà cũng không có thời gian để ý nữa.

Đừng...oành...bịch...cả người cô bị hất tung lên không trung tạo thành một đường cong hoàn mỹ. Một giọt nước mắt chảy ra từ khóe mắt cô. Mỗi cô nở nụ cười vô cùng xinh đẹp nhưng mang theo bao nhiêu đau khổ, tuyệt vọng. Có lẽ đây là kết thúc hoàn hảo nhất cho mọi chuyện. Chết là hết!

Giữa không gian tràn ngập sắc trắng tinh khôi, một cô gái xinh đẹp nằm bất động giữa vũng máu loang lổ như một đóa hoa xinh đẹp kiêu diễm nở rộ giữa mùa đông khắc nghiệt. Hình như trước lúc mất đi ý thức, cô thấy tháp thoáng một bóng hình ai đó vừa quen thuộc vừa xa lạ.

*****

Khi cô tỉnh lại đã là 3 ngày sau. Cô thấy mình nằm trong một căn phòng sơn màu vàng nhạt vô cùng ấm áp. Cả người cô đau nhức, không thể động đậy được.

- Cô đã tỉnh rồi sao?- một giọng nam từ tỉnh từ phía cửa phòng phát ra.

Cô thấy mình có thể sống sót đã là kì tích rồi nhưng khi biết người cứu mình là ai thì cô lại còn bất ngờ hơn.

- Quân...Quân tiên sinh! Sao anh lại ở đây?- Không phải anh bị Lôi Kinh bắt sao?

- Tôi sao không được ở đây?- Quân Hạo làm vẻ mặt mọi chuyện vốn như vậy

- Anh...

- Không ai có thể giam giữ tôi cả. Tôi đâu có làm gì sai.

- Tôi xin lỗi!- cô cúi mặt xuống

- Cô không làm gì có lỗi với tôi mà phải xin lỗi tôi cả. Giữa chúng ta vốn dĩ không xảy ra chuyện gì hết.- hấn nghiêm túc

- Tôi biết, nhưng nếu không vì tôi thì anh cũng không dính vào chuyện này.

- Cô không nên nói như vậy. Chúng ta có nhiều sự ràng buộc mà cô không hề hay biết đâu!

Nghe Quân Hạo nói mà sao cô thấy mơ hồ quá. Giữa họ còn có điều gì mà cô cần biết nữa cơ chứ? Thấy vẻ mặt mơ hồ của cô, Quân Hạo đành cười một cách bất đắc dĩ.

- Đừng cố gắng suy nghĩ quá nhiều. Mọi chuyện rồi cô sẽ biết nhanh thôi. À mà tôi cũng thật bất ngờ khi sau vụ đụng xe kia, cái thai trong bụng cô vẫn giữ được đây. Nó là của Lôi Kinh?- dù biết nhưng hấn vẫn hỏi

Biết tin hài tử trong bụng vẫn còn khiến cô vô cùng hạnh phúc. Nó là thứ duy nhất mà cô có trên đời này. Và cũng là hoài ức mà có lẽ cả đời cô không thể nào quên được. Nếu ông trời đã để nó bình an lại trong cơ thể cô thì cô sẽ dùng cả tính mạng để bảo vệ nó. Đây à con của cô, chỉ một mình cô thôi.

Thấy cô không trả lời hấn mà nhìn vào bụng đến ngăn người thì Quân Hạo đành xoay người ra khỏi phòng.

*****

Ngày x tháng x năm xxxx, đám cưới của ông trùm tài chính nổi tiếng thế giới Lôi Kinh diễn ra trong sự theo dõi sát sao của mọi người. Đây là đám cưới thế kỉ, đám cưới khiến mọi cô gái trên đời phải ước ao. Trong một góc khuất gần nhà thờ tổ chức hôn lễ, một cô gái thân hình gầy gò, làn da có chút tái nhợt. Nếu không phải thấy cái bụng hơi nhô cao kia thì không ai nghĩ đây là một thai phụ. Gần một tháng nay Hạ Như Băng bị ốm nghén một cách nghiêm trọng, ăn thứ gì vào là nôn ra bằng sạch khiến Quân Hạo vô cùng lo lắng.

Khi biết tin Lôi Kinh và Diệp Vi sắp kết hôn, cô đã nhốt mình trong phòng một ngày một đêm. Sau đó cô quyết định theo Quân Hạo đi Nhật Bản, rời xa nơi đau khổ này. Hôm nay chính là ngày cô phải đi nhưng cô kiên quyết muốn đến xem hôn lễ của hai người kia cho bằng được. Cô muốn mình không được phép ảo tưởng viễn vông nữa. Cô muốn mình phải chết tâm đi. Cô có con của mình là đủ lắm rồi.

Thấy cô nhìn về phía nhà thờ không chớp mắt, Quân Hạo tiến tới ôm lấy cô.

- Đi thôi, máy bay sắp cất cánh rồi!

Cô không nói gì mà lặng lẽ xoay người đi về phía xe. "Tạm biệt thành phố đau thương này, tạm biệt tình yêu khờ dại của tôi"

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86

*** Nhật Bản ***

Khi vừa xuống máy bay, cô đã bị Quân Hạo đưa lên một chiếc ô tô hết sức bình thường đi thẳng về hướng ngoại ô của thủ đô Tokio sầm uất. Đi được khoảng 2 giờ, hai người đến chân một ngọn núi không biết tên.

- Quân Hạo, chúng ta đến đây làm gì?- cô khó hiểu (bây giờ hai người đã thay đổi xưng hô cho thân mật.)

Quân Hạo nhìn cô cười nhưng không nói, tỏ vẻ bí mật. Hắn nắm tay cô đi lên những bậc thang làm bằng đá để lên núi. Ngọn núi này phong cảnh rất đẹp nhưng lại rất hoang vắng không một bóng người. Đi thêm tầm 20 phút thì cô bị cảnh vật ở nơi này làm cô choáng ngợp. Trước mắt cô là một rừng hoa anh đào đang nở hoa khoe sắc, ở trung tâm là một tòa dinh thự theo đúng kiểu truyền thống của Nhật Bản. Đến bây giờ cô dám khẳng định thân phận của Quân Hạo không tầm thường chút nào.

- Thiếu gia, cậu đã về!- một người phụ nữ trung niên mặc bộ kimono màu xám không biết từ đâu đi ra cúi người chào Quân Hạo

- Ừm, chú tôi đang ở đâu?- hắn hỏi người phụ nữ

- Nhị gia đang cùng lão gia và lão thái gia thưởng trà ở hoa viên ạ!

- Tôi biết rồi, bà kêu người dọn dẹp căn phòng ở gần hồ nước sạch sẽ đi. Chủ nhân của nó trở về rồi.

- Vâng.- bà ta cung kính đáp

Sau khi phân phó xong mọi việc, Quân Hạo dẫn cô đi về hướng hoa viên. Đằng sau, người phụ nữ trung niên nhìn bóng lưng cô mà ánh mắt sáng lên như hạnh phúc.

- Như Băng, hôm nay anh sẽ để em gặp mặt một người. Tất cả những khúc mắc của em sẽ được giải đáp hết.- hắn nói một cách chân thành

Cô khó hiểu gật đầu. Quân Hạo hôm nay thật lạ. Trông hắn có vẻ rất căng thẳng. Càng đến gần ngôi đình ở hoa viên trái tim cô càng đập nhanh giống như có chuyện gì quan trọng sắp xảy ra.

- Ông nội, cha, chú hai, con đã về.

Cả ba người kia đều quay lại nhìn hắn nở nụ cười. Theo quan sát của cô thì người đàn ông lớn tuổi, râu dài bạc trắng ngồi ở giữa kia là ông nội Quân Hạo, còn hai người nam nhân trung niên ngồi hai bên kia là cha và chú của Quân Hạo.

- Con xin giới thiệu với mọi người đây là Như Băng, người mà con đã kể với mọi người.

Ánh mắt ba người chuyển rời về phía cô. Họ nhìn cô bằng ánh mắt khó hiểu. Nhất là người đàn ông có làn da hơi tái nhợt kia, ông ta trông có vẻ rất kích động. Giống, giống như ông ấy tìm thấy thứ mà ông ấy đã đánh mất từ rất lâu nhưng giờ tìm lại được vậy.

- Hạ Linh!- ông ấy khó khăn nói ra hai từ này. Cô giật mình. Sao cô lại không biết cái tên này chứ. Đó là tên mẹ cô mà.

- Ngài biết mẹ tôi?- cô hỏi

- Cô năm nay bao nhiêu tuổi?

- Tính đến 24 tháng sau là cháu tròn 19 tuổi.

Nghe cô nói mà nước mắt của người đàn ông ấy chảy ra. Vẻ mặt ông ấy vô cùng thương tâm. Trong đầu cô bây giờ là một dấu hỏi chấm vô cùng lớn. Mọi chuyện là sao? Cô chẳng hiểu gì cả.

- Như Băng, đây là chú anh, Quân Vũ. Ông ấy cũng chính là cha ruột của em.

Oành...một tiếng nổ lớn vang lên trong đầu cô. "Cha", cái từ này đối với cô sao mà đau lòng đến thế. Cô đã từng mong ước có thể giống như những đứa nhỏ khác có cha để yêu thương, ngày ngày vui vẻ gọi "cha ơi, cha à". Nhưng đó chỉ là mong ước mà thôi. Cô đã ước mơ trong vô vọng. Thế mà hôm nay có người nói với cô là cha cô đang ở trước mặt cô. Cô làm sao mà tin được chứ. Thấy cô có vẻ không thể tin nổi, Quân Hạo quyết định kể mọi chuyện cho cô nghe.

- Thật ra anh đến nước Q để tìm kiếm 1 người mà chú anh đã luôn mong nhớ trong suốt 18 năm nằm hôn mê trên giường bệnh. Đó là mẹ em. Lúc chú ấy đang trên đường trở về đây để xin phép ông nội cho chú cưới mẹ em nhưng một tai nạn bất ngờ đã xảy ra khiến chú ấy bị chấn động mạnh ở não. Đây là lí do vì sao mọi người không hề biết đến sự tồn tại của mẹ em và em cho đến khi chú ấy tỉnh lại. Anh biết là hai người đã phải chịu rất nhiều cực khổ nhưng bây giờ cuối cùng em đã gặp lại cha của mình rồi không phải sao. Anh tin rằng ở trên trời, di Hạ biết chú không phải cố tình bỏ mặc hai người thì sẽ tha thứ cho chú và mong em có thể hạnh phúc bên chú.

- CHA!- cô hét lớn rồi lao vào lòng ông. Thì ra được cha ôm ấp áp tới vậy.

- Con gái ngoan của ta.- Quân Vũ nhẹ nhàng vỗ lưng cô.

Khóc mất mọi người ươn ướt.

- Được rồi, về là tốt rồi. Hôm nay con gái lão nhị về thì mọi người phải vui lên chứ.- Quân lão thái gia khàn khàn nói.

- Ông nội, người cũng khóc đấy thôi!- Quân Hạo trêu ghẹo nói

- Cái thằng này, dám trả treo với ông nội mày hả? Có tin ông cho mày ăn gãy không?- Quân lão thái gia tức giận đến mức hai chòm râu run lên

Thấy hai ông cháu như vậy, mọi người không khỏi buồn cười.

- Tiểu Băng, bụng con... Ai là cha đứa nhỏ?- Ba Quân nhìn cái bụng hơi nhô lên của cô

- Cha, đây là hài tử của con, chỉ là của một mình con thôi. Nếu cha không thể chấp nhận được thì con sẽ đi.

- Sao cháu phải đi hả! Quân gia chúng ta không phải không nuôi được hai mẹ con cháu. Cha cháu chỉ muốn biết kẻ đã làm cháu thành như vậy mà không chịu trách nhiệm thôi. Cái thằng A Hạo này chẳng kể chi tiết mọi chuyện gì cả. Nói đi, mọi người sẽ ra mặt giúp cháu nên cháu không cần phải phản ứng mạnh như vậy.- Quân lão thái gia lên tiếng

- Ông nội, mọi chuyện nên dừng lại ở đây thôi. Cháu không cần anh ta chịu trách bởi đó đều là sai lầm- cô rũ mắt xuống.

Nếu cô đã nói như vậy rồi thì mọi người cũng không nói thêm gì nữa. Cô hôm nay thành ra như vậy cũng một phần là lỗi của họ. Nếu họ chịu điều tra kỹ thì cô đã không phải lưu lạc ở bên ngoài. Tại sao mấy vị trưởng bối Quân gia không biết cha của cục cưng trong bụng cô là ai ư? Đơn giản thôi, cô đã nhờ Quân Hạo giữ kín việc này vì cô không muốn có thêm bất kì ai biết về cha đứa nhỏ. Cô muốn có cuộc sống hạnh phúc với con của mình.

Bây giờ cô đã tìm được cha rồi. Cô sẽ sống một cuộc đời mới, một tương lai mới.

*) Quân gia là một gia tộc thần bí, tài lực hùng hậu, nắm giữ gần như toàn bộ huyết mạch kinh tế Nhật Bản nhưng chẳng mấy người biết được. Rất nhiều người có địa vị cao trong chính quyền Nhật Bản là người Quân gia.

- Cha Quân Hạo: Quân Uy

- Ông nội Quân Hạo: Quân Chấn Đông

Một vài thành viên Quân gia khác sẽ được đề cập sau...))))

[Tại mình chưa nghĩ ra tên.]

Bạn đang đọc truyện *Bản Hợp Đồng Tà Ác Tổng Tài Xin Buông Tha Cho Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.